

Phan Thị Hồ Điệp

Duối sao mẹ kể con nghe

Lời nói đầu

Ngày Nam còn nhỏ, mình có thói quen kể chuyện cho con trước khi đi ngủ. Để những câu chuyện trở nên gần gũi và có nhân vật chính là Nam, mình thường tự sáng tác truyện. Điều thú vị là Nam thích những câu chuyện của mẹ nhiều khi còn hơn cả những truyện in trong các sách xuất bản.

Và thế là những câu chuyện bé xinh lần lượt ra đời.

Mình kể về những con vật gần gũi quanh con như bạn Mèo, bạn Thỏ...

Mình kể về những “sự kiện” gắn bó với con như sinh nhật, như lần “chia tay” với bạn răng sún...

Mình kể về vũ trụ bao la mà gần gũi.

Mình kể về ông già Noel “huyền thoại” nhưng lại vô cùng thân thuộc, đáng yêu.

Cứ thế, mỗi câu chuyện như một bông hoa, như một nụ cười từ trái tim mẹ gửi đến tặng con.

Và trong mỗi câu chuyện, mình cũng thường “gói ghém” những điều muốn nhắn nhủ đến Nam.

Muốn Nam tự tin, mình kể chuyện về... Chú Mèo nhút nhát.

Muốn Nam biết cách cư xử, hiểu về các mối quan hệ họ hàng, bè bạn, mình viết câu chuyện với khung cảnh là một buổi tiệc sinh nhật tràn đầy niềm vui của bạn Thỏ cùng với cô dì chú bác và những bạn bè thân thiết.

Muốn Nam biết cách thu dọn đồ chơi, quý trọng đồ chơi, coi đồ chơi như một người bạn của mình, mình kể chuyện: Câu chuyện đồ chơi.

Muốn Nam luôn mơ mộng, luôn có niềm tin vào những nhân vật huyền bí, thần thoại, luôn mang trong tim những ước mơ và khao khát khám phá, mình kể câu chuyện về đêm Noel...

Nam nghe những câu chuyện đó rồi cùng “thực hành”, khi thì kể lại bằng roi tay, khi thì trò chuyện với mẹ về nội dung câu chuyện, khi thì tưởng tượng tiếp phần sau của câu chuyện. Nhờ thế, mỗi câu chuyện cứ trở đi trở lại trong tâm trí, cứ sống động, cứ rộn ràng.

Mình luôn tin, chính việc được hòa mình vào thế giới của các câu chuyện đó đã khiến khả năng ngôn ngữ của Nam phát triển tốt hơn. Điều đặc biệt là khi lớn lên, Nam vô cùng

ham mê đọc sách, yêu sách và luôn coi sách là bạn.

Không những thế, mỗi câu chuyện kể cho Nam nghe đều mang lại cho bản thân mình những kỉ niệm êm dịu ngọt ngào... Mỗi lần nhớ lại những đêm hai mẹ con nằm rì rầm kể chuyện và rúc rích cười, mình thấy bồi hồi larmor, xao xuyến larmor. Âu thơ của mỗi người giống như những ánh sao trong bầu trời đêm. Chúng cứ hiện hữu lấp lánh. Chúng gần gũi mà cũng xa xôi. Con càng lớn, mẹ càng ít có cơ hội được “chạm vào những ánh sao” ấy. Âu thơ của con khi đó ẩn hiện trong trí nhớ mẹ, lung linh, dịu dàng.

Giờ thì Nam đã ở xa mẹ đến nửa vòng Trái đất. Nam cũng chia tay với tuổi thơ êm đềm để đến với những chặng đường mới, khó khăn nhiều hơn, thử thách nhiều hơn nhưng cũng đầy đam mê, táo bạo và sáng tạo. Và mình tin, trong hành trang con mang theo luôn tháp thoáng những câu chuyện be bé xinh xinh của mẹ năm nào năm nào, luôn tháp thoáng những đêm thâu miên man, xen lẫn tiếng côn trùng kêu rả rích, tiếng sương rơi khẽ khàng trên lá là lời mẹ thì thầm *Dưới sao mẹ kể con nghe*.

Được sự đồng cảm và khuyến khích của nhiều bà mẹ trẻ, *Dưới sao mẹ kể con nghe* đã ra đời. Sách được chia thành hai phần. Phần 1 với tựa đề *Chuyện kể cho bé*. Bao gồm 14 câu chuyện bé xinh để mẹ kể con nghe. Dưới mỗi câu chuyện là mục *Con nói mẹ nghe*. Trong đó, mình gợi ý những câu hỏi nhỏ để mẹ con cùng trò chuyện, để con được nói cho mẹ nghe về những điều ngộ nghĩnh, ngây thơ chỉ trẻ con mới có. Phần 2 với tựa đề *Chuyện dành cho... mẹ*. Ở phần này, mình đưa ra những bài thơ, những câu chuyện nhỏ nhưng nói kĩ hơn về cách mình đã thực hiện, những gợi ý về cách dạy con. Vì thế phần 2 dành cho mẹ, cho những người mà mình luôn nhìn thấy ở quãng đường bạn đang đi có bóng dáng mình ở đó. Mình hy vọng mỗi câu chuyện sẽ là một món quà để mỗi đêm, dưới ánh đèn âm áp sẽ là những giây phút hạnh phúc của cả mẹ và con.

Mình cũng hy vọng, cuốn sách sẽ là gợi ý cho ý tưởng tự sáng tác những câu chuyện của riêng mỗi bà mẹ dành cho đứa con yêu của mình.

Hãy sáng tác cho con. Rồi cắt vào ngăn kéo của kỉ niệm.

Để khi con lớn, bạn mở ra xem, sẽ thấy là ôi chao cả một trời nhung nhớ.

Cảm ơn bạn, khi bạn cầm cuốn sách này, mình tin chắc trong bạn đã có sự đồng cảm với “trái tim sinh nở”, với trái tim của người làm mẹ. Bởi dưới vũ trụ này, điều tuyệt diệu nhất có lẽ chính là TÌNH MẸ, phải không các bạn?

Phan Thị Hồ Đieber

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

PHẦN 1

chuyện kể cho bé

CHUYỆN KỂ MÀI KHÔNG MÈ

“Mẹ ơi, thế nào là một chú mèo ngoan?” Mèo con ôm cổ mẹ hỏi.

“Mèo ngoan là chú mèo biết sưởi nắng vào những ngày nắng đẹp. Chú ta cũng biết thường xuyên luyện móng vuốt. Biết lắng tai nghe để phân biệt các âm thanh, khi nào là tiếng của chiếc lá rơi, khi nào là tiếng của ông chó hàng xóm lăm điệu, khi nào là tiếng bước chân của mẹ và khi nào là tiếng gặm sột soạt của những con chuột. Chú mèo cũng biết ca hát: *Theo nào/ Meo mèo/ Tôi còn/ La cà/ Leo trèo...* Còn nữa, một chú mèo ngoan là chú mèo ăn đủ ba bõa và đương nhiên không đi tè bậy”.

“Mẹ ơi, thế nào là một chú chó ngoan?”. Cún con liếm vào bộ lông của mẹ và hỏi.

GÂU GÂU

Que tá
Que tá

“Chó ngoan là chú chó biết nằm áp tai xuống đất để nghe được những âm thanh từ xa rất xa. Chú ta cũng biết nhận ra ai là người quen, ai là người xa lạ. Chú ta cũng biết hát: *Tôi đang vui/ Tôi đang ca/ Mê tôi không/ Vâng vâng vâng/ Gâu gâu gâu*. Chú ta cũng biết đi vệ sinh đúng chỗ, không mải vui mà đánh dấu lãnh thổ bằng cả bãi nước tiểu của mình ở ngay cạnh bể nước”.

“Mẹ ơi, thế nào là một bạn gà ngoan?”. Gà con vừa mồm tục tĩu cạnh mẹ vừa hỏi.

“Gà ngoan là một bạn gà chăm chỉ đi kiếm ăn. Nhặt được hạt thóc hay hạt gạo là lượm bỏ vào trong bụng. Một bạn gà trong dàn đồng ca nam sẽ hát: *Hò ló ló/ Cùng hát ca/ Ô ô o/ Đời rất vui...* Còn bạn gà trong dàn nữ sẽ hát: *Nào ta cùng bước/ Nhịp theo điệu hát/ Cực ta cực tác...*”.

“Mẹ ơi, thế nào là một mèo nghé ngoan?”. Nghé con dụi đầu vào ngực mẹ hỏi.

“Nghé ngoan là chú nghé biết đi kiếm cỏ ở đồng gần đồng xa. Nghé con cũng biết lắng nghe khi thấy tiếng mẹ hay tiếng sáo thổi gọi đàn là chạy về chứ không mải chơi mà quên mất. Nghé cũng sẽ biết hát: *Sáng dậy/ Thích thật/ Nắng đẹp/ Gió nhẹ/ Nghé ạ...*”.

“Mẹ ơi thế nào là em Nam ngoan?”. Em Nam rúc vào nách mẹ hỏi.

“À! Em Nam ngoan là chú bé biết nói lời cảm ơn khi được mọi người giúp đỡ. Em biết mím cười thật tươi để chào hỏi mọi người. Em sẽ thức dậy sớm, ra vườn tưới cây hoa hồng và hát: *Em là cậu bé/ Chăm chỉ ngoan hiền/ Đêm mơ thấy tiên/ Ngày chơi cùng nắng/ Em không bị mắng/ Em không khóc nhè/ Mẹ nói em nghe/ Mẹ yêu em nhất*. Em ngoan còn gì nữa nhỉ? Mẹ chịu không nghĩ ra. Em giúp mẹ nhé...”.

Sau khi kể cho con nghe câu chuyện này, hãy khuyến khích con nói cho mẹ nghe:

♥ Nói thêm về những chi tiết trong mỗi đoạn miêu tả về con vật “ngohan”. Ví dụ: Chú mèo ngoan không chỉ ở những điều mẹ kể mà còn có những đức tính gì nữa nhỉ?

♥ Thêm những lời hát khác cho các con vật, miễn là gần âm với tiếng kêu của mỗi con vật đó.

♥ Thêm những động từ miêu tả tình cảm âu yếm của con vật (con người) với mẹ của mình, ví dụ: dụi đầu, rúc vào nách, liếm bộ lông, nắm tay, vuốt tóc...

♥ Nói thêm hiểu biết về những con vật khác ở xung quanh mà trẻ quan sát được: Con lợn, con kiến, con ếch...

♥ Còn một điều rất thú vị nữa. Đây là “câu chuyện đạo đức” giúp con hiểu, những điều mẹ mong muốn để con thành một em bé dễ thương. Hai mẹ con sẽ tự thêm vào danh sách: Thế nào là một em bé ngoan, cho danh sách đó dài ra mãi.

Mẹ cứ để con cùng thực hành và nói về những điều mình đã làm được nhé. Chuyện thì kể mãi không hết còn niềm vui thì cứ thế mà đầy lên...

Có một chú Khỉ con rất chi là nghịch ngợm. Chẳng lúc nào chú chịu ngồi yên, hết chạy bên này lại chạy bên kia, thoăn thoắt, thoăn thoắt.

Ôi, khỏi phải nói, mẹ chú mệt với chú đến cỡ nào. Thi thoảng chú lại nhảy lên đầu, lên cổ mẹ. Chú lấy hai tay càو vào đầu mẹ khiến mẹ phải kêu lên: “Ôi, ôi, mẹ đau quá Khỉ con ơi!”.

Mỗi lần nghe thế, Khỉ con cười lách lích lích rồi ngắn người ra hỏi lại: “Mẹ đau thật á, con cào nhẹ mà”.

“Ù, mẹ đau thật. Lần sau cái tay này không được làm mẹ đau nhé”. Khi mẹ lắc lắc cái tay nghịch ngợm của Khỉ con mà dặn dò.

Nhung Khỉ con chỉ nhớ được một lúc thôi. Chú tiếp tục nhảy nhót. Và lại nhảy ào lên cổ mẹ.

Khi con cút chạy khắp khu rừng, trèo từ cành nọ sang cành kia. Mẹ dặn phải tự đi kiếm ăn nhưng Khi con chẳng để ý, vì chú biết, cút về đến nhà là thế nào mẹ cũng để phần thức ăn cho mình rồi. Thức ăn Khi mẹ kiếm được thì ngon vô cùng. Có lúc là quả chuối vàng hươm, món thích nhất của Khi. Khi lại là một quả ổi ương ương, thơm thơm giòn giòn, cắn vào thật đã. Nên cút chạy chơi chán đến khi đói bụng là Khi con tìm đường về nhà.

Nhưng hôm đó, Khi về và gọi mãi mà không thấy mẹ đâu. “Mẹ ơi, mẹ ơi”, Khi con ngoan ngác.

Lạ nhỉ, có bao giờ như thế này đâu. Mọi hôm cút nghe thấy tiếng nhảy nhót của Khi con từ远远 xa là mẹ đã lên tiếng: “Khi con ơi, về thôi con, mẹ để phần thức ăn cho con đây này!”.

Thế mà hôm nay, mẹ đâu nhỉ. Ôi Khi con muốn khóc quá đi.

Nó chạy khắp nơi tìm mẹ. Cả khu rừng vắng lặng. Buổi trưa các con vật đều đang lim dim ngủ. Nó hỏi một chú sóc đang gà gật trên cây: “Này Sóc, cậu có thấy mẹ tớ đâu không?”.

Sóc giật bắn người, dụi mắt rồi nhè nhẹ lắc đầu.

“Ôi, phải làm sao bây giờ?” Khi con đứng đó, mắt đỏ hoe.

Nắng đã lên quá đầu người. Khi con lang thang ra đến tận bìa rừng. Chú đã gọi mẹ lạc cả giọng mà vẫn không thấy mẹ đâu. Khi con mệt quá, lại đói nữa. “Mẹ ơi, sao mẹ đi đâu thế!” Khi con vừa đi vừa tự hỏi trong những tiếng nức nở.

Chú bò ra bờ suối nhấp ngụm nước. Nước mát làm Khi con tỉnh táo hơn hẳn. Chú ngồi lặng im suy nghĩ. Mẹ thì có thể đi đâu được nhỉ? À, có thể là mẹ sang khu rừng kế bên. Hôm trước Khi con nghe mẹ dặn là nếu có chạy sang bên đó chơi thì nhớ tự kiếm lấy mấy quả rừng. Bên đó nhiều loại quả hơn còn bên này rừng bắt đầu thưa thớt rồi.

Nghĩ đến đó, Khi con chạy như bay về phía khu rừng kế bên. Một vài cành gai cào vào lưng nhoi nhói nhưng Khi con cút mặc kệ. Chú dừng lại ở một gốc cây cổ thụ ngay cạnh bìa rừng. Chú trèo lên cao thật cao. Mồ hôi túa ra đầm đìa. Lên cao chú sẽ quan sát được rõ hơn.

Chú đứng phóng mắt ra xa và đưa tay lên miệng làm loa gọi: “Mẹ ơi, mẹ ơi, Khi con của mẹ đây mẹ ơi!”.

Và rồi, chú nghe như có tiếng thì thào: “Khi con ơi, Khi con ơi, mẹ đây!”.

Ôi, chú nhìn thấy rồi, mẹ nằm ngay dưới một gốc cây bên cạnh. Mẹ có vẻ như đang bị đau. Khi con chạy ù xuồng, ôm chặt lấy mẹ ríu rít: “Mẹ ơi, mẹ ơi, mẹ sao thế, con đi tìm mẹ mãi”.

Khi mẹ mở mắt nhìn Khi con. Khi mẹ nắm lấy tay Khi con và mỉm cười: “Không sao, mẹ không sao đâu. Mẹ đi tìm quả cho con nhưng bị trúng mũi tên”.

“Ôi không!” Khi con ôm choàng lấy mẹ. “Mẹ ơi, mũi tên đâu hả mẹ?” Khi con sờ khắp người và dừng lại nơi chân mẹ đang rỉ máu.

“Mẹ chờ con nhé!” Khi con chạy ù đi. Vì Khi con nhớ có lần mẹ đã dạy cách tìm và nhận biết một loại lá cây có thể cầm máu. Cây gì nhỉ? Giá như lúc đó Khi con nghe mẹ chăm chú hơn. Khi con chạy loang loáng, vừa chạy vừa nhớ lại những lời mẹ dặn. A đây rồi. Cuối cùng thì Khi con đã nhớ được loại cây mẹ chỉ. Lúc bứt lá, Khi con thấy gần đó có cả mấy cây táo liền hái luôn mấy quả táo. Sau đó, Khi ôm cả táo và lá vào lòng rồi chạy về phía mẹ.

Về đến nơi, Khi con nhai lá, rịt vào vết thương cho mẹ rồi mời mẹ thưởng thức từng quả táo.

Khi mẹ mở mắt nhìn Khi con và từ đôi mắt mẹ úa ra những giọt nước.

“Mẹ ơi, mẹ buồn hả mẹ? Mẹ buồn vì con đã bỏ mẹ đi chơi, để mẹ phải nằm chịu đau phải không mẹ? ”.

Khi mẹ ôm chặt Khi con vào lòng: “Không đâu con, mẹ cảm ơn con. Con của mẹ đã lớn rồi”.

Nắng chan hòa khắp khu rừng. Hai mẹ con Khi dựa đầu vào nhau và thiếp vào giấc ngủ. Trong mơ, Khi con thấy mình vẫn chạy khắp cả khu rừng, nhưng không phải chạy chơi, chứ còn biết đi kiếm những quả ngon về cho cả hai mẹ con nữa.

Bất giác, Khi con mỉm cười, ngay cả trong giấc mơ.

Hãy nói cho mẹ biết:

♥ Khi con có những cách thể hiện tình cảm với mẹ của mình buồn cười thật đấy. Khi con hay lấy tay cào lèn người mẹ khiến mẹ đau, còn bé, bé thể hiện tình cảm với mẹ của mình như thế nào? Bé dụi đầu vào lòng mẹ xem nào. Rồi, bé ôm mẹ, thơm mẹ, nói lời yêu mẹ nữa. Bé thử làm như vậy

xem mẹ có vui không nào?

♥ Khi con thích ăn chuối, còn bé, bé thích ăn gì nhất? Món gì của mẹ nấu mà bé thích nhất ấy nhỉ?

♥ Khi không tìm thấy mẹ, Khi con đã buồn thế nào nhỉ? Còn bé, nếu đi học hay đi chơi về mà không thấy mẹ, bé có buồn không?

♥ Khi con biết chạy đi lấy lá rít vào vết thương cho mẹ, hái táo mời mẹ ăn nữa. Còn bé, bé biết giúp mẹ làm gì rồi nào?

♥ Nay giờ thì mình chơi trò đóng vai nhé. Bé nhận làm Khi con hay nhận làm một bà mẹ Khi? Bé hãy đóng lại theo vai của mình với mẹ nhé.

♥ Và nữa, bé thử nói cho mẹ nghe xem, trong khu rừng, bé thích nhất con vật nào? Vì sao vậy?

Sáng nay, Na dậy thật sớm. Mọi hôm phải đến khi ông mặt trời rọi những tia nắng đầu tiên qua ô cửa sổ, mắt Na mới nháy nháy và thức dậy. Nhưng hôm nay thì khác. Vì hôm nay là ngày rất đặc biệt. Hôm nay Na phải CHỜ MẸ.

Chả là hôm qua, trước khi đi ngủ, mẹ ôm Na và dặn: “Na ơi, bố đi công tác xa mà ngày mai mẹ lại có việc vắng nhà từ sáng sớm, Na ở nhà chờ mẹ nhé”.

Na cầm tay mẹ, áp vào má mình và hỏi: “Mẹ ơi, chờ mẹ là thế nào ạ?”.

“À, là khi Na tỉnh dậy, Na sẽ không thấy mẹ bên cạnh. Na sẽ tự làm mọi việc như đánh răng, rửa mặt mà không cần mẹ giục này. Còn nữa, sau đó Na sẽ tự ăn sáng, tự chơi. Như thế là Na đang chờ mẹ đấy”.

“Chà, chờ mẹ có vẻ khó mẹ nhỉ”.

“Không có gì khó đâu con. Mẹ sẽ nhanh về và Na sẽ thấy, chờ mẹ cũng có nhiều điều thú vị lắm. Vì Na được tự mình làm nhiều thứ mà”.

“Vâng mẹ ơi”. Na khẽ đáp và chìm vào giấc ngủ, trong lòng hơi có chút băn khoăn, lo lắng.

Vì thế, sáng nay Na dậy sớm. Na ùa ra mở cửa sổ. Na nói với chú chim sẻ ngoài vườn: “Này chim sẻ ơi, Na đang chờ mẹ đấy”. Chẳng biết chim có hiểu điều Na nói không nhưng thấy chú nhảy lách chách từ cành này sang cành khác.

Na vào nhà tắm lấy nước rửa mặt. Mọi hôm mẹ hay lấy nước hộ. Na cố gắng để nước không dây bắn ra sàn. Chờ mẹ có nghĩa là tự rửa mặt, tự đánh răng mà không làm bẩn nhà vệ sinh. Na thầm nghĩ.

Rồi Na ra ngoài bàn ăn. Mẹ đã để phần sẵn đồ ăn rồi. Na với lấy thìa, dĩa và chuẩn bị ăn sáng. Ủ, ăn sáng không có mẹ cũng buồn ghê. Nhưng không sao, chờ mẹ có nghĩa là tự ăn và dọn dẹp bàn ăn sạch sẽ. Na chắc chắn như vậy.

Xong xuôi, Na bật ti vi. Chà chà, phim hoạt hình vui quá. Na mải miết xem. Nhưng bỗng nhiên Na nhớ lời mẹ dặn, không nên xem phim lâu quá. Nhớ thì nhớ thế nhưng mà phim thì hay ơi là hay. Na cứ ngần ngừ nửa muôn tắt, nửa muôn xem tiếp. Nhưng Na chợt nghĩ đến ánh mắt không vui của mẹ khi thấy Na xem ti vi nhiều. Và thế là Na tắt ti vi. Phải rồi, chờ mẹ có nghĩa là không xem ti vi quá lâu.

Na ra ngoài bàn học, lấy bút vẽ. Na hăm hở lăm vì trong đầu chợt nảy ra ý định: Sẽ vẽ tặng mẹ một bức tranh. Chà chà, mẹ sẽ vui lăm. Mẹ chắc chắn sẽ ôm Na vào lòng. Mà nói thật nhé, Na thích nhất là được ngửi mùi tóc của mẹ. Thơm ơi là thơm.

Vẽ gì nhỉ? À, Na nghĩ ra rồi, Na sẽ vẽ một bông hoa hồng và một con bướm, bên trên là ông mặt trời. Chả là mẹ rất thích hoa mà.

Khi bức vẽ đã hoàn thành. Na reo lên khe khẽ: Đẹp quá! Na giấu bức vẽ dưới ngăn bàn. Thế nào mẹ cũng bất ngờ lăm cho coi. Chờ mẹ có nghĩa là làm tặng mẹ một món quà mẹ thích.

Đã gần trưa rồi, mở cửa sổ ra là nhìn thấy mặt trời ngay trên đỉnh đầu. Na nhớ mọi hôm vào giờ này, mẹ thường vào bếp nấu cơm. Hôm nay mẹ đi vắng, Na liệu có thay mẹ được không nhỉ? Khó quá, Na chưa biết bật bếp gas. Na cũng chưa biết nấu các món ăn. Nhưng Na nghĩ mình có thể sẽ dọn bàn ăn, khi mẹ về chỉ cần nấu một chút là bàn ăn đã sẵn rồi. Na với lên rõ bát lấy mấy cái bát con, vài đôi đũa, bát, đĩa, muôi múc canh, thìa... xếp ngay ngăn trên bàn. Chà, chờ mẹ có nghĩa là dọn bàn ăn.

Đang làm thì Na nghe thấy tiếng chuông cửa: Bing boong, bing boong!

Na chạy ù ra. “A, mẹ về!”

Mẹ ôm lấy Na. Có một buổi sáng thôi mà tưởng như lâu lăm. Na ríu rít kể cho mẹ nghe những công việc mình đã làm. Mẹ ôm Na chặt hơn, thơm lên má Na và nói: “Na giỏi lắm, con biết thế nào là chờ mẹ rồi đấy”.

Na vui lăm. Chờ mẹ không khó nhỉ. Chờ mẹ đúng là giúp mình người lớn hơn.

Rồi sực nhớ ra, Na bảo: “Mẹ nhầm mắt lại đi, con có món quà này tặng mẹ”.

Khi mẹ mở mắt, Na chìa bức vẽ cho mẹ xem. Dưới ánh nắng, bức tranh của Na sáng bừng, tươi tắn.

Mẹ thơm Na và ôm chặt Na vào lòng.

Bỗng nhiên, Na thấy mắt mẹ ướn ướt.

Ồ, mẹ buồn cười thật đấy, khi vui mẹ cũng khóc.

Nhờ có chờ mẹ mà Na biết thêm điều kỳ diệu này nữa.

Lạ nhỉ!

♥ Bạn Na đã nói gì với con chim sẻ ngoài vườn ấy nhỉ? Còn bé, nếu ở nhà một mình, bé sẽ kể gì với chim sẻ nào?

♥ Na đã làm những việc gì để chờ mẹ nhỉ? Bé nghĩ xem mình đã tự làm được những việc gì rồi? Hãy kể cho mẹ nghe và mẹ ghi lại những điều mà bé tự làm. Một tháng sau, mở danh sách ra mẹ sẽ

đối chiếu xem bé biết làm thêm những việc gì khác nữa. Để mẹ thấy, bé lớn lên hàng ngày mà.

♥ Ở nhà một mình, bạn Na biết vẽ tranh để tặng mẹ và mẹ Na đã vui ơi là vui. Bé có muốn vẽ tranh tặng mẹ của mình không?

♥ Nay giờ hai mẹ con sẽ cùng chơi trò diễn lại những động tác mà bạn Na đã làm khi “Chờ mẹ”, không cần dùng lời, chỉ cần dùng động tác như diễn kịch câm ấy, vui lắm nhé!

Có một chú mèo rất nhút nhát. Chú ta thường chỉ quanh quẩn ở góc nhà, chỗ những đồ chơi của Na. Chú chỉ thích ngồi nhìn Na chơi đồ chơi. Những lúc ấy mèo vui lắm.

Vì Na chẳng bao giờ quên là có một người bạn kiên nhẫn luôn ngồi cạnh mình. Na ủn cái ô tô, miệng kêu Pí po, pí po nhưng đi qua chỗ Mèo nằm, Na đổi ngay thành: Méo meo, méo meo.

Mẹ kể
CON NGHE

Giá mà Na biết là Mèo đang cười tum tím, hắn là Na đã vui lắm. Cái tiếng kêu của người ta hay thế mà lại đổi thành méo meo thì cũng lạ. Nhưng không sao, đã là bạn thì cần hiểu nhau mà.

Đã thế cứ chơi một lúc Na lại quay sang trò chuyện với Mèo: “Này, Mèo ơi, mày có biết làm toán không? Hôm nay Na được mẹ dạy phép toán này nhé: Na có 1 cái ô tô, Na thêm 2 cái nữa thì thành mấy cái? Hả Mèo?”.

“Nếu mày biết, mày kêu lên ba tiếng “meo meo meo” đi nào!” Úi ùi, Mèo lại tum tím cười. Sao chưa đó lại đã giải đó ngay thế hả cái anh chàng kia. Mèo rung rung râu ra chiều “coi thường” câu đó và người đó.

Thế mà anh bạn Na chẳng biết gì, vẫn say sưa với những câu đó dẽ ợt.

Nhưng mà Mèo chỉ thích như vậy thôi. Hoặc cùng lăm là ra ngồi cạnh cửa sổ để ngắm mây trời. Nó thích nhìn mấy chú chim sẻ lichcha lichchich đậu ngoài cành hồng. Chắc là chúng muốn gọi Mèo đi chơi đó. Nhưng ngại lắm. Mình có biết nhảy nhót như vậy đâu, Mèo nghĩ thầm. Mèo loanh quanh bên cửa, cứ định bước ra ngoài rồi lại thôi. Thì đã bảo Mèo vốn nhút nhát mà.

Rồi một hôm có khách đến chơi nhà. Chẳng phải ai xa lạ, là một bạn Mèo hàng xóm. Mèo thường nhìn trộm bạn ấy mỗi lần Na mở cửa gọi với sang: “Dim ơi, sang chơi với tớ!”

Thé là Mèo bên áy lại nghẽn cổ sang như muốn trả lời: “Na ơi, đợi Dim chút nhé!”

Mỗi lúc áy, Mèo lại làm bầm: “Người đâu mà nhanh mồm nhanh miệng thế! Gọi Dim chứ có gọi mình đâu cơ chứ”.

Nói thế nhưng Mèo lại rất muốn cái bạn Mèo nhanh nhẹn áy sang chơi với mình.

Và hôm nay thì bạn áy sang thật. Bạn áy thắt một cái nơ màu đỏ (người đâu mà rõ điệu). Bạn áy rất tự nhiên, ngồi ngay trên ghế (người đâu mà chẳng biết e thẹn gì).

Na thấy bạn ấy sang chơi thì vui lắm. Na và mẹ cát tiếng gọi: “Mèo ơi, có bạn đến nhà này, ra chơi cùng bạn đi!”.

Nhưng mà Mèo ngại quá. Mèo núp sau cánh cửa. Ra thì biết nói cái gì, ôi chao là xấu hổ! Thế là Mèo ta cứ giấu mình ngồi im, tim đập thình thịch mặc cho Na và mẹ đi tìm.

Một lát sau, bạn Mèo kia về rồi, Mèo mới chạy ra cọ đầu vào chân Na. Na thấy Mèo thì reo lên: “A, mày đây rồi. Chắc mày vừa trốn ở sau cửa chứ gì. Tao chán mày lắm í”.

Mèo ngượng ngùng, cứ dụi đầu mãi vào chân Na.

Na vuốt vuốt cổ Mèo rồi thủ thỉ dặn dò: “Mèo ơi, tao dặn mày nhé, khi có khách đến nhà nhớ phải ra chào khách, đừng núp sau cánh cửa thế không ra dáng đàn ông chút nào đâu. Mày phải như tao đây này, mỗi lần có khách là chào thật to rồi rót nước mời khách, sau đó ngồi trò chuyện thật vui vẻ. Nhút nhát sẽ làm mình ít bạn bè đi đấy. Mèo nhớ chưa nào?”.

Mèo đập đập đuôi từ bên này sang bên kia rồi liếm nhẹ nhẹ lên bàn tay Na.

Sáng hôm sau, như lời hẹn, Na và Mèo sang nhà hàng xóm. Vẫn còn e ngại lắm, nhưng đã có Na đi cạnh, Mèo cũng thấy vững tin hơn.

Ngoài trời, nắng mùa xuân dịu dàng. Mèo dừng trước cửa chờ Na bấm chuông. Nhìn xa, có mấy chị chim chào mào đang bay ngang qua. Các chị ấy cứ liêng thấp xuống như nháy mắt trêu Mèo. Để rồi xem, Mèo sẽ không còn là một chú Mèo nhút nhát nữa đâu. Mèo sắp có thêm những người bạn đáng yêu rồi mà.

♥ Bạn Na buồn cười nhỉ, bạn ấy đã nói những chuyện gì với bạn Mèo thế? Còn bé, nếu nói chuyện với Mèo, bé sẽ nói những chuyện gì nào?

♥ À! Mà bé hãy ra câu đố cho Mèo đi. Nếu bé không có bạn Mèo bên cạnh, bé hãy đố mẹ nhé. Câu đố thật khó vào để mẹ phải suy nghĩ thật lâu mới tìm ra lời giải ấy nhé.

♥ Bạn Mèo thật là nhút nhát, khi có bạn đến chơi lại núp sau cánh cửa không dám ra chào. Nếu là bé, bé sẽ làm gì khi nhà có khách?

♥ Và bây giờ hãy chơi trò đóng vai nhé. Mẹ sẽ là một người khách đến chơi nhà và bé là chủ nhà. Hãy nói theo đoạn hội thoại dưới đây:

- Chào bác, mời bác vào nhà chơi.

- Dạ vâng, tôi cảm ơn bác. Bác đang làm gì thế ạ?

- À, tôi đang nấu cơm. Mời bác ngồi uống nước, để tôi đi pha trà nhé.

- Vâng. Thế bác ở nhà có một mình à?

- Tôi ở nhà có một mình thôi. Mời bác uống nước nào. À, tôi còn có cả ít táo trong tủ, để tôi lấy ra mời bác ăn cùng cho vui nhé.

- Thích quá, táo là món tôi thích nhất đấy. Bác thật chu đáo quá. Tôi cảm ơn bác.

- Có bác đến chơi tôi vui lắm. Bác nhớ thi thoảng sang chơi với tôi nhé.

Đấy, hai mẹ con cứ tiếp tục nói chuyện đi. Và bé thấy không, tiếp khách cũng vui nhỉ. Nếu mình không nhút nhát, nếu mình tự tin và cư xử lịch sự, mình sẽ có thêm nhiều người bạn.

♥ Trong câu chuyện trên, bạn Mèo nhút nhát đã chủ động sang chơi nhà bạn Mèo hàng xóm rồi. Không biết hai bạn Mèo sẽ nói chuyện gì với nhau trong lần gặp gỡ ấy nhỉ, bé thử đoán và kể lại cho mẹ nghe nhé.

“Này, các bạn đồ chơi ơi, hôm qua mẹ tớ vừa mua cho các bạn một ngôi nhà mới đây”.

“Cái gì, cái gì? Nhà mới á? Có đẹp không?”.

“Đẹp lắm. Nhà bằng vải nhé, vừa cao vừa rộng, các bạn nhìn tớ giơ lên cho xem này. Nhà lại còn có cả máy gian. Gian to tớ dành cho bạn Gấu, bạn Búp bê. Gian nhỏ hơn tớ dành cho bạn Ô tô, bạn Xếp hình. Còn gian bé nhất tớ dành cho bạn Quay, vì bạn ấy bé nhất mà. Các bạn nhìn xem, bên ngoài ngôi nhà còn có vẽ hình một bông hoa màu vàng rực rỡ. Mẹ tớ thật là khéo mua phải không các bạn?”.

“Thích thế, thích thế! Mà bạn Na ơi, bạn nhớ cho bọn tớ vào ở đúng gian của mình nhé, bạn đừng quên đây”.

“Ừ, tớ nhớ rồi, các bạn cứ yên tâm”.

“Na ơi! Na ơi! Sao bạn không cho chúng tớ vào trong nhà, ở ngoài này sơ lăm. Cái lão Chuột lúc nào cũng rình rập tha chúng tớ đi. Đêm qua khi bạn đi ngủ rồi, lão chạy ra, mắt lão liên đinh găm bạn Gấu. May mà chúng tớ nấp kín vào góc nhà nên lão đành bỏ đi đây”.

Na tàn ngần: “Ừ nhỉ, tớ quên mất. Khi chơi xong, tớ đã định cho các cậu vào nhà mới mà lại quên. Tớ xin lỗi nhé”.

“Na ơi! Sao con không xếp đồ chơi vào sau khi chơi xong. Con nhớ nhé. Tất cả đồ chơi phải được đặt gọn gàng. Đầu tiên con thu dọn những đồ chơi nhỏ, đặt vào một góc. Sau đó, con nhặt những đồ chơi lớn hơn cho vào một góc khác. Con cũng nhìn xung quanh chỗ mình chơi xem có vương vãi gì không nhé. Con cúi xuống cả gặm giường xem có đồ chơi nào bị văng vào trong đó không nữa. Xem này, hôm qua, chơi xong, con quên không cất

bạn Gấu nên chuột đã gặm mất một túm lông trên lưng bạn ấy đây này”.

Na cầm bạn Gấu trên tay xuýt xoa: “Có đau không Gấu ơi? Khổ thân quá. Na xin lỗi nhé. Hôm qua Na chơi xong lại quên không cho Gấu vào nhà. Các bạn đồ chơi ơi, đừng giận Na nhé!”.

Ồ sao các bạn im lặng hết thế này.

Các bạn đồ chơi ngoảnh mặt. Ai cũng buồn. Ai cũng giận Na. Đã dặn Na phải nhớ thế mà Na lại quên. Chán không cơ chứ.

Na ôm từng bạn đồ chơi vào lòng thủ thi: “Thôi, Na xin lỗi các bạn. Mẹ cũng nhắc Na nhiều lần rồi mà Na vẫn cứ quên. Nhưng từ bây giờ Na nhất định không quên nữa. Na sẽ xếp các bạn vào nhà sau khi chơi xong. Hôm nay, Na sẽ xếp luôn các bạn vào đây. Và Na sẽ đèn cho các bạn một câu chuyện. Nào, các bạn vào đây đi: Gấu này, Búp bê này, Ô tô này, Quay này... còn bạn nào nữa vào hết ngôi nhà này nhé”.

Và bây giờ tất cả nằm yên nghe Na đọc truyện.

Câu chuyện về một cậu bé yêu quý đồ chơi của mình. Cậu luôn biết cất đồ chơi gọn gàng sau khi chơi xong.

Các bạn đồ chơi nằm yên trong nhà nghe Na đọc sách. Ngoài hiên, nắng lên dịu dàng. Có giọt nắng đậu trên trang sách. Có giọt nắng đậu trên ngón tay của Na như một bông hoa dịu dàng. Những ngón tay ngoan biết thu dọn đồ chơi, biết dọn dẹp nhà. Như thế nắng thành hoa là đúng rồi.

Những bông hoa ngoan...

♥ Bé ơi, bé có những đồ chơi gì nhỉ? Bé thích nhất chơi đồ chơi gì nào? Bé hãy nói về một đồ chơi mà bé đang ao ước có được cho mẹ nghe đi!

♥ Bé hãy tưởng tượng về một cuộc nói chuyện giữa các bạn đồ chơi. Chúng than phiền với nhau về người chủ của mình, toàn để đồ chơi bừa bãi rồi còn làm xây xước khiến các bạn đau đớn. Bé có thể rủ mẹ để mẹ cùng diễn lại cuộc nói chuyện ấy nhé.

♥ Ngày mai, mẹ và bé hãy cùng nhau bắt tay làm một ngôi nhà cho các bạn đồ chơi nhé. Đơn giản lắm, mình sẽ lấy một thùng bìa cũ. Bé sẽ dán xung quanh thùng bằng giấy màu, sau đó bé hãy vẽ bất kì hình gì mình muốn lên đó. Mình sẽ đặt thùng đồ chơi ở góc nhà. Mỗi khi chơi xong, bé cho các bạn đồ chơi vào ngôi nhà mới ấy nhé.

Giác ngủ vẫn chưa đến trên mi của bé. Giác ngủ còn mãi chơi lăm.

Ban đầu Giác ngủ cứ nán ná bên cạnh ti vi. Hôm nay chương trình ti vi hay quá. Có mấy chú gấu ngộ nghĩnh, dễ thương đang nhảy múa. Chúng lại còn nói với nhau những câu buồn cười nữa chứ. Những câu như thế này này: “Này, bạn có chui lọt vào nhà của bạn không?” “Tớ thấy bạn có vẻ lên cân đấy?” “À, không, tớ toàn nằm ngay dưới gốc cây dẻ. Nhà của tớ chính là gốc cây dẻ đó. Ăn xong hạt dẻ tớ nằm lăn ra ngủ, thích ơi là thích”.

Thế là Giác ngủ cứ ngắn tò te để nghe đoạn hội thoại ấy. Và Giác ngủ nghĩ sẽ thích thú biết bao nếu vừa ăn lại vừa lăn kềnh ngay tại chỗ.

Thế nhưng ti vi đã tắt. Đoạn hội thoại cũng dừng lại giữa chừng.

Giờ thì Giác ngủ lại nán ná bên mấy bạn ô tô đồ chơi. Bạn ô tô này mới coong nhé. Lại còn điều khiển được nữa. Vừa chạm vào cái nút nhỏ xíu trên điều khiển là ô tô chạy vèo vèo, miệng còn phát ra những tiếng kêu pip pip. Hay quá là hay!

Cả một bạn ô tô bé xíu chui trong gầm giường. Giác ngủ phải nán ná để đợi đến khi bạn ấy được kéo ra. Chao, người bạn ấy toàn mạng nhện. Nhưng được ra ngoài, khỏi bị bỏ rơi trong ấy là vui rồi.

Giác ngủ cứ tha thẩn mãi. Nhưng rồi ô tô cũng được cất gọn gàng trong hộp đồ chơi. Đồng hồ đã điểm 9 giờ.

Giác ngủ vẫn cố gắng “lang thang” thêm chút nữa.

Bên ngoài cửa sổ, mấy vì sao cứ nháy nháy... Những cơn gió đêm nhẹ nhẹ, lao xao... Bông hồng ngoài cửa, hoa cúc bên thềm, hoa quỳnh cạnh bể nước, tất cả vẫn đang thầm thì

thầm thì. Và Giác ngủ muốn lắng nghe, lắng nghe...

Rồi Giác ngủ dừng lại ở những trang sách mẹ đọc.

... Ngày xưa ngày xưa, có một cậu bé ngoan ngoãn, đáng yêu. Cậu bé biết nghe lời mẹ
nên cứ 9 giờ là cậu bé lên giường đi ngủ.

Cậu sẽ gặp một người bạn có tên là Giác ngủ. Người bạn ấy sẽ đến, đậu trên mi mắt. Mi
mắt của cậu từ từ trôi xuống. Giác ngủ sẽ ở lại trên mi mắt một đêm.

Sáng hôm sau, mặt trời thức giấc. Giác ngủ lại hòa vào ánh nắng mặt trời, hòa vào giọt
sương long lanh đầu cành, hòa vào cơn gió mượt mà. Giác ngủ đi chơi. Để đúng 9 giờ tối
hôm sau lại có mặt ở chỗ đêm qua.

Chà, câu chuyện thật hay. Mà hình như là câu chuyện kể về mình.

Giác ngủ không lang thang nữa. Giác ngủ chạm vào mi mắt cậu bé. Giác ngủ tìm được

chỗ của mình rồi. Mi mắt dần khép lại, như đóng một cánh cửa sổ. Tạm biệt nhé trăng sao. Tạm biệt nhé hương hoa. Tạm biệt nhé những cơn gió đêm miên man trên mặt đường khuya. Mắt trôi xuống, trôi xuống... Giấc ngủ đến rồi, đến rồi...

Và thế là một ngày đã trôi qua trong êm đềm... Đêm nay, Giấc ngủ sẽ được chu du cùng với những giấc mơ... 1, 2, 3... Giấc ngủ nằm trên mi ngoan hiền. 1, 2, 3... ngủ nào, ngủ nào, Nam ngoan của mẹ ơi...

♥ Bé hãy gọi thầm bạn Giấc ngủ đi nào: Bạn Giấc ngủ ơi, bạn đến đây nào! Bé nhắm mắt rồi nào! Bạn Giấc ngủ ơi!

♥ Mọi lần thì mẹ vẫn hát ru cho bé ngủ đúng không? Nhưng hôm nay, bé làm người lớn nhé, bé hãy hát ru cho mẹ nhé, xem mẹ có ngủ không nào?

♥ Khi bé ngủ, bông hoa ngủ hay thức? Bé thử đoán và nói cho mẹ biết nhé.

♥ Với các bà mẹ, nếu muốn, các mẹ có thể thay bằng câu chuyện của các bé, ví dụ, có bé trước khi đi ngủ thích ăn kẹo mà không đánh răng chẵng hạn, có thể thay bằng chi tiết Giấc ngủ còn kéo “chú sâu” ra khỏi ngôi nhà của các bạn Răng... Các mẹ cũng có thể ghi nhớ những đoạn hội thoại ngộ nghĩnh, buồn cười mà bé thường nói vào ban ngày để thay vào lời thoại của các bạn Gấu ở trên. Thậm chí lồng cả lời nhắc nhở nữa (vì bạn Nam đã mập lại còn thích cứ ăn xong là nằm kềnh nên mình đã cho thêm lời thoại ấy vào đấy, hii). Khi đọc đến đoạn cuối, nên đọc với giọng chậm rãi, ngân nga, như thủ thi, thì thầm. Và rồi Giấc ngủ sẽ đến, thật nhẹ nhàng...

Hôm nay là sinh nhật Thỏ.

Chà chà, cả năm, Thỏ mong nhất ngày này.

Sinh nhật vui lắm, được mọi người tặng quà, được ăn bánh gato, được ca hát nhảy múa. Chao ôi, nghĩ đến đã thấy náo nức.

Đúng 8 giờ tối có tiếng chuông cửa đầu tiên, boong boong. Thỏ chạy ra ngay, vội đến nỗi suýt vấp cả vào chân bàn.

“A, cháu chào bác Thỏ Nâu”. Thỏ nhảy cẳng lên ôm cổ bác. Bác Thỏ Nâu cười hòn hở tay ôm một túi cà rốt tươi ngon.

Thỏ mời bác vào nhà, ngồi bên bàn tiệc. Và tiếng chuông cứ tiếp tục vang lên. Mọi người lần lượt kéo đến.

Chỗng mấy chốc đã đầy chật cả nhà.

Bố mẹ của Thỏ cứ tất bật chạy đi chạy lại xếp chỗ cho mọi người. Tất cả khách đến dự sinh nhật đều đã ngồi quanh bàn tiệc.

Thỏ có vẻ bối rối. Chú ta ngượng ngùng vân vê tà áo. Bố Thỏ phải giục: “Nào Thỏ ơi, ta bắt đầu thôi con!”

Bố Thỏ mở đầu bữa tiệc bằng một bài “diễn văn”. Bố lúc nào cũng trịnh trọng như thế: “Kính thưa các cô, các bác, các chú và tất cả bạn bè của bạn Thỏ. Hôm nay sinh nhật bạn Thỏ, cả nhà có tổ chức bữa tiệc mời mọi người đến chung vui. Mong mọi người sẽ dự tiệc vui vẻ. Trân trọng cảm ơn và xin chúc mọi người sức khỏe, hạnh phúc”. Bố vừa dứt lời, cả bàn tiệc vỗ tay rào rào.

Bố dẫn Thỏ đứng lên và giới thiệu: “Thỏ ơi, hôm nay là ngày sinh nhật con, bố giới thiệu với con từng vị khách quý để con nhớ nhé. Đây là bác Thỏ Nâu. Bác là anh trai của bố. Đây là cô Thỏ Xám, cô là em gái của bố. Còn đây là dì Thỏ Mũi Hồng, dì là em gái của mẹ. Bác Gấu là hàng xóm nhà ta. Có cả bà Sóc là người làng bên cũng đến dự tiệc cùng con nữa...”.

Bố cứ lần lượt giới thiệu từng người còn Thỏ thì cẩn tai để nghe và ghi nhớ.

Và rồi đến mục cắt bánh. Chà, Thỏ cảm thấy vô cùng hồi hộp. Mọi người hào hứng giục Thỏ nhắm mắt lại và ước một điều gì đó rồi mới thổi nến. Thỏ nhắm mắt và nghĩ: Ước gì nhỉ? Có thể mình sẽ ước cho tai dài thêm giống bác Thỏ Tai Dài đẹp trai nhất nhà. Hay mình sẽ ước năm nay được ăn thật nhiều cà rốt. Hay mình sẽ ước học thật giỏi, hát thật hay... Nhiều quá. Bỗng Thỏ chợt nghĩ đến cái lưng đau của mẹ. Dao này mẹ hay bị đau lưng. Phải rồi, Thỏ sẽ ước cho lưng mẹ khỏi đau, mẹ đau thì thương lắm. Thỏ lầm nhầm điều ước trong đầu và mở bừng mắt, thổi nến trong tiếng vỗ tay của tất cả mọi người. Thỏ lễ phép chia bánh cho từng người. Ai cũng khen Thỏ đúng là thêm một tuổi nên ngoan quá.

Trong không khí vui vẻ, Thỏ còn đọc một bài thơ do mình tự sáng tác để tặng mọi người:

Mong chờ sinh nhật

Được gặp bạn bè

Được ăn bánh kem

Được chơi thỏa thích.

Bạn là Chim Chích

Là chú Chim Sâu

Là chị Sóc Nâu

Là anh Sáo Sâu.

Tính hơi hậu đậu

Hay vấp hay quên

Chẳng chịu ngồi yên

Chạy chơi khắp chốn.

Giờ sang tuổi mới

Rồi sẽ ngoan nhiều

Học tốt bao điều

Mẹ cha khuyên bảo.

Ôi bài thơ chẳng hay chút nào thế mà mọi người vỗ tay rần rần. Bố mẹ lại còn đến ôm và thơm tíu tíu lên má nữa chứ. Ngai quá đi nhưng mà cũng vui quá đi.

Sau đó, Thỏ lễ phép xin phép các cô bác, các chú được rủ đám bạn ra ngoài sân chơi. Vì nếu không các bạn làm ồn sẽ ảnh hưởng đến người lớn.

Ai cũng nhìn Thỏ âu yếm. Bố mẹ thì cứ nắc nở: “Đúng là cậu chàng nhà ta lớn thật rồi!”.

Thỏ nhảy chân sáo. Các bạn đang đợi ngoài bãi cỏ xanh kia. Đúng là thêm một tuổi, mọi điều có vẻ thú vị hơn. Chà chà, quả là sinh nhật đáng nhớ!

Các bạn ơi, chờ tớ nào!

♥ Bé ơi, sinh nhật bạn Thỏ vui quá nhỉ. Còn bé, bé muốn sinh nhật mình sẽ tổ chức như thế nào? Bé định sẽ mời những ai? Bé muốn được tặng quà gì nhân ngày sinh nhật nào?

♥ Bạn Thỏ ngoan quá, bạn biết dành điều ước cho mẹ của mình, cho lưng của mẹ khỏi đau. Nếu được dành điều ước cho mẹ mình, bé sẽ ước gì, hãy nói

với mẹ cho mẹ vui nhé.

♥ Bé có biết cách làm thiệp mời sinh nhật không? Đơn giản lắm, bé chỉ cần lấy một tờ giấy màu rồi vẽ hình lên đó, bất kì hình nào mình thích, ví dụ như quả bóng bay, hoa lá, ông mặt trời. Rồi sau đó bé vẽ người được mời nữa, cạnh đó là một cái bánh gato. Thế là xong cái thiệp mời rồi. Bé thử làm để khi nào tổ chức sinh nhật còn đi mời mọi người nhé.

♥ Bé ơi, bé có thuộc bài thơ nào để có thể biểu diễn trong tiệc sinh nhật của mình như bạn Thỏ không? Hãy biểu diễn thử cho mẹ và bố xem, bé nhé.

Trong một căn nhà nhỏ có một chú chó đốm, tên chú là Ken.

Cậu chủ của Ken là Na. Na có dáng người bụ bẫm, mái tóc lúc nào cũng xù lên như nhím. Na lại còn có cả một vết sẹo trên trán, dấu vết của lần ngã lúc bé xíu nữa. Na và Ken rất thân thiết với nhau. Mỗi lúc Na ngồi chơi, Ken đều ngồi cạnh. Nhưng quả thực những trò chơi của Na thì Ken không thích tẹo nào. Na thích chơi ô tô. Cậu cứ bày hết ra đất và ngồi tỉ mẩn “lái” từng chiếc. Thi thoảng hứng chí, cậu cho ô tô đâm cả vào chân của Ken làm chú ta giật bắn cả mình. Những lúc như thế, Na đều cười nhu nắc nẻ và vuốt bộ lông của Ken rồi nói: “Xin lỗi cậu nhé, tớ lái xe chưa được cù lắm”. Nhưng giá như Na chỉ có những bạn ô tô nhỏ như thế, đằng này...

Hôm ấy, bố Na đi công tác về. Như mọi bận, Na và Ken xô nhau chạy ra đón. Đứa nào cũng tranh xem ai sẽ là người ôm được bố nhanh nhất. Và bố Na xuất hiện cùng với một anh bạn ô tô. Chao ôi, anh bạn ô tô này không biết người đâu mà cao to thế! Khéo mà cao bằng Ken luôn ấy chứ. To đến nỗi Na có thể dễ dàng ngồi lọt vào trong. Khỏi phải nói, Na sung sướng đến mức độ nào. Cậu ta ôm choàng lấy cổ bố rồi nhảy ụp vào lòng anh bạn mới.

Kể từ phút ấy, Na hồn như quên béng mất là trên đời mình còn có người bạn tên là Ken.

Lúc lái xe, mắt cậu lắp lánh niềm vui. Cậu hát vang cả nhà. Cậu b López còi xe inh ỏi.

Ken ngồi xa xa chờ đợi. Thi thoảng, Ken đến gần, ngó hồn vào trong, chạm mũi mình vào Na. Giá như mọi lần thế nào Na cũng đưa tay ra vuốt vuốt, nhưng lần này, Na vẫn đặt tay vào vô lăng xe, chả hề để ý đến Ken.

Ken buồn lắm...

Tối hôm đó, trước khi đi ngủ, Na dặn bố đặt chiếc ô tô ngay sát chân giường để sáng mai

khi tinh giác là có thể thấy được bạn ô tô luôn.

Ken nằm ngoài cửa, gió mát trăng thanh mà lòng Ken thì buồn quá đi thôi. Sáng mai khi tỉnh dậy, Na sẽ chẳng hỏi Ken xem cậu ngủ có ngon không, hai đứa sẽ chẳng ra ngoài vườn tưới cây như lời mẹ dặn và cũng chẳng ra chợ cạnh nhà ăn bún nữa. Na sẽ chỉ chơi với anh bạn Ô tô mới mà thôi.

Cây lá ngoài vườn xào xạc. Ken nằm gối lên bệ cửa. Chao ôi sao mà vắng lặng đến vậy. Ken nhìn bạn Ô tô mới. Anh ấy cũng đang ngủ. Xì, người đâu đến cái đáng ngủ cũng khó ưa. Ken nghĩ thầm. Đã thế lại còn chen ngang vào tình bạn của mình nữa chứ. Và Ken nảy ra một kế hoạch...

Chuyện dừng lại ở đây đã vì bạn Ken còn phải suy nghĩ về kế hoạch của mình. Nam ngủ đi nhé!

♥ Bé thử vẽ lại Ken. Bé nói cho mẹ biết xem bé thích bạn Ken có màu gì? Liệu có thể có một bạn chó có màu đỏ được không nhỉ? Tại sao lại không? Bé cứ thử tô màu đỏ, màu vàng, màu cam đi, bất cứ màu gì bé thích ấy.

♥ Bé vẽ một bạn Ô tô nhỏ và một bạn Ô tô lớn. Bé nghĩ xem bạn Ô tô lớn liệu có phải chỉ có 4 bánh không, hay nhiều hơn? Hai bạn Ô tô này có tất cả mấy bánh?

♥ Liệu bạn Na sẽ nói gì với bố khi nhận được bạn Ô tô mới nhỉ? Và đố bé biết, bố bạn Na nói gì?

♥ Hình như bố hơi chiều bạn Na quá khi mua hẳn cái ô tô to, bé có nghĩ như vậy không?

♥ Và theo bé, kế hoạch của Ken sẽ là gì?

Ken suy nghĩ rất lâu về kế hoạch của mình. Chà, nó có vẻ tuyệt thật nhỉ. Đơn giản thôi, Ken sẽ đẩy anh bạn Ô tô kia vào nằm trong gầm giường. Còn Ken, Ken sẽ thay vào vị trí ấy. Và sáng mai tỉnh dậy, Na sẽ chẳng nhìn thấy bạn Ô tô. Bạn ấy sẽ quên và ngay lập tức, bạn ấy chỉ nghĩ đến người bạn cực đáng yêu và thân thiết của mình, đó là Ken mà thôi.

Đã rất nhiều lần, bạn Na bỏ quên những người bạn đồ chơi của mình. Ken biết lăm chú. Bạn ấy đã bỏ quên bạn Giò xách ngoài công viên, ngay trên cái đống cát ấy. Bạn

ấy bỏ quên bạn Bút chì trên ghế đá ở buổi học vẽ ngoài trời. Bạn ấy cũng bỏ quên bạn Mũ lưỡi trai trên tàu điện nữa chứ. Mẹ bạn ấy chẳng nhắc mãi về việc này. Và còn nhiều lần như thế nữa. Thế nên, lần này, nếu không nhìn thấy, có thể bạn ấy cũng sẽ quên. Hoặc có khi bạn ấy cũng đi tìm nhưng chỉ một lát rồi thôi. Ken sẽ gạ Na ra ngoài công viên. Ừ, mình sẵn sàng chạy hoặc để bạn ấy ngồi trên lưng, như kiểu lúc bạn ấy ngồi trong lòng bạn Ô tô ấy nha. Ken tự thưởng cho những ý nghĩ cực thông minh của mình bằng việc khẽ lấy chân gai gai vào tai, như cách mà Ken vẫn thường làm. Tuy nhiên, làm thế nào để đẩy bạn Ô tô vào trong gầm giường nhỉ. Khó phết đây. Bạn ấy to và cồng kềnh thế kia cơ mà.

Không sao, bạn ấy đang ngủ say. Ken sẽ lấy hết sức ủn vào cạnh người bạn ấy. Bạn ấy không chạy được đâu.

Ken suy nghĩ lung л  m. V   kìa, thi thoảng trong cơn mơ, Na lại qu   tay ra tìm bạn Ô tô làm Ken lại càng quyết tâm.

Bỗng đâu, trong đêm thanh vắng mơ hồ vang lên tiếng sột soạt. Tiếng sột soạt càng lúc càng to. Ken giương tai, mắt m   to trong đêm tối.

Ken định cất tiếng gọi mẹ Na nhưng cậu đã phát hiện ra “thủ phạm” của tiếng sột soạt ấy: Một đàn chuột đang âm thầm nối đuôi nhau vào nhà.

Chúng rích rích gọi nhau và bỗng một con cất tiếng: “Chà chà, anh em ơi, hôm nay có một cái bếp mới nhé!”

“Đâu đâu?” Cả bọn nháo nhác hỏi nhau.

“Kia kia, bếp nằm ngay dưới chân giường í. Trong đó có nhiều bánh lăm”.

Chúng chỉ cho nhau. Và “cái bếp” mà chúng chỉ đó chính là thân hình của bạn Ô tô. Thì ra, chiều nay vì mải chơi quá nên bạn Na khi được bố cho bánh đã mang vào trong lòng bạn Ô tô vừa ngồi ăn vừa lái xe. Lúc đi ngủ, bạn Na cũng quên, để lại nguyên cả một túi bánh trong đó.

Và thế là anh bạn Ô tô đẹp trai bị lũ chuột biến thành cái bếp. Chúng bắt đầu nhảy lên thành ô tô.

“Oái oái, cái gì thế này?” Anh bạn Ô tô choàng tỉnh. Anh kêu lên hoảng sợ.

“Cho đáng đời! Cho biết mặt!” Ken lầm bầm.

Lũ chuột không màng gì đến tiếng kêu của Ô tô.

Chúng nhảy thoát vào bên trong. Chúng nhún nhảy trên chiếc ghế phía trước. Có con còn leo lên cả vô lăng.

“Đừng, đừng làm thế, xước hết cả mình tôi bây giờ!” Bạn Ô tô kêu lên đầy đau khổ.

Nhưng một con chuột bỗng phát hiện ra sợi dây nối nằm trong bụng bạn Ô tô. Nó hét lên: “Mì này các cậu ơi! Ngon lăm!”.

Cả lũ chuột nhao nhao. “Mì Ý hả, mang ra đây chúng ta mở tiệc. Ăn mì Ý với bánh bích quy thì ngon tuyệt”.

Ói, nếu bị cắn sợi dây đó chắc anh bạn Ô tô đau lăm. Đã có lần Ken bị cậu bé hàng xóm ngỗ nghịch cầm một túm lông mà nhỏ nên Ken hiểu cảm giác ấy.

Ken thoảng chần chừ. Nhưng khi bạn Ô tô kêu lên: “Ói, đau quá, đau quá!” thì Ken không thể ngồi yên.

Ken phóng tới, chân giẫm lên thành ô tô.

Lũ chuột đang tung bừng mở hội thoảng thấy bóng Ken thì la hoảng lên: “Ói, ói, cảnh sát đây bọn mày ơi!”.

Chúng hò nhau chạy, để lại một bãi chiến trường đầy vết chân chuột.

Ken gù lên một tiếng để cho chúng chạy toán loạn.

Bạn Ô tô xuýt xoa: “Ôi, bạn xuất hiện đúng lúc quá! Tớ cảm ơn bạn!”

Ken ngoảnh mặt, lầm bầm: “Không có gì!”.

Rồi Ken lại ra cửa lặng lẽ ngắm trăng và quên hẳn kế hoạch của mình.

Sáng hôm sau Na dậy và việc đầu tiên, tất nhiên rồi, Na tìm đến anh bạn Ô tô của mình.

Na ân cần: “Ô tô ơi, bạn ngủ ngon chứ! Ô người bạn sao lăm vét xước thế này? Ái chà, chắc bọn chuột tấn công bạn phải không? Và tớ nghĩ ra rồi, chính Ken đã giải thoát cho bạn đúng không, còn có cả vết chân của Ken in lên đây này. Ken ơi, hôm nay mình ra công viên chơi nhé. Ken sẽ chạy theo Na và Ô tô, thi thoảng, Na sẽ cho Ken ngồi lên để bạn Ô tô chở đi nhé”. Na quay sang gọi to.

Chao ôi, Ken vui lắm! Có thể chứ, Na không hề quên mình. Mình, Ô tô và Na sẽ là

những người bạn thân thiết. Trông cái điệu bộ anh bạn Ô tô nháy mắt với mình để biết là anh ta cũng có vẻ là tay chơi được.

Nắng lên, hoa và lá sáng bừng trong nắng. Ken thảnh thơi ngồi ngắm Na và Ô tô đang lượn tung vòng.

Ồ kìa, hình như có con bướm vàng đang bay theo. Và Ken thấy lòng mình cũng lắp lánh như hoa và bướm.

♥ Bạn Ken trách bạn Na là hay để quên đồ, bé nhớ xem mình có khi nào để quên đồ vật gì đó ở đâu không? Bé ơi, các bạn đồ vật bị để quên chắc cũng buồn lắm nhỉ.

♥ Vì Na ăn bánh xong mà không dọn dẹp nén chút nữa thì bạn Ô tô bị biến thành cái bếp, làm mồi cho lũ chuột. Bé nhớ ăn xong phải dọn dẹp giúp mẹ đấy. Chúng ta cùng thực hiện ngay sau bữa ăn nhé. Bé sẽ cất đồ vào tủ lạnh, lau bàn ăn, nhặt cơm rơi trên nền nhà. Bé chắc chắn sẽ làm tốt nhỉ.

♥ Bé thử nghĩ xem, tại sao bạn Ken lại vui khi nhìn thấy Na và Ô tô chơi với nhau, trước đó, Ken còn không thích khi thấy Na chỉ chơi với Ô tô cơ mà.

♥ Bé có sợ chuột không? Thế bé sợ con gì nhất? Bé hãy nói bí mật ấy cho mẹ đi.

♥ Bé thử miêu tả lại đoạn hồi hộp nhất khi bạn Ô tô bị lũ chuột tấn công cho mẹ nghe nhé. Nghe xong chắc mẹ cũng còn thấy sợ nữa ấy chứ, bé nhỉ.

Mấy ngày nay, bạn bè trong lớp Na cứ tranh luận mãi về việc: “Liệu ông già Noel có thật hay không?”

Thật là buồn hết sức. Sao các bạn lại có thể đặt câu hỏi mà đương nhiên là đã có câu trả lời rồi cơ chứ: Thật, ông già Noel chắc chắn là có thật. Nếu không, làm sao ông có thể biết tất cả những điều mà Na đã viết trong thư, thậm chí cả những điều Na mới chỉ suy nghĩ trong đầu chư chưa viết ra. Thế nhưng bạn Hùng thì lại khẳng định: Ông già Noel chính là bố bạn í. Bằng chứng là ban đêm, bạn í hé mắt ra thì thấy bố lôi quà từ trong bao nilon ra

và đặt lên đầu giường.

Chắc chỉ là bạn ấy ngủ mơ thôi.

Nhưng thật khó để có thể chạy đến nói với bạn ấy một câu thật rành rọt: “Bạn ngủ mơ đấy, ông già Noel là hoàn toàn có thật. Bạn không thấy là ông già có thể thực hiện được mọi mong muốn của mình à, người bình thường không làm được như vậy đâu”.

Chỉ có thể thôi mà thật khó. Na mệt mỏi, tựa đầu vào tường. Bỗng nhiên, Na nghe thấy một lời chào thân thiện: “Chào cậu, rất vui được làm quen với cậu”.

Gì thế này, trước mắt Na xuất hiện một người mặc quần áo như kiểu thủy thủ mặt trăng. À không phải, như kiểu siêu nhân ấy chứ. Hai cánh tay của ông ta dài quá cỡ, gần chạm đến đầu gối. Trên đầu, ông ấy đội một cái mũ màu nâu có chỏm nhọn hoắt. Na cứ nhìn chằm chằm mà quên cả trả lời. Người đàn ông mỉm cười, vỗ vào vai Na và nói: “Mời cậu lên tàu, chúng tôi sẽ đưa cậu đến Bắc Cực. Cậu sẽ được gặp ông già Noel và cậu sẽ làm cho các bạn trong lớp, nhất là bạn Hùng hiểu rằng, ông già Noel là có thật. Còn nữa, con tàu của chúng tôi sẽ đi nhanh hơn cả tốc độ ánh sáng, thế nên, khi nó đưa cậu trở về, cậu vẫn còn kịp ăn bữa tối và mẹ thì sẽ không thể nào biết được đâu”.

Na mở tròn mắt. Giọng nói của người đàn ông rõ ràng và ám áp, ánh mắt tin cậy. Liệu có nên lén con tàu không nhỉ? Na rụt rè: “Thế lấy gì làm chắc chắn là con tàu sẽ đưa cháu đi gặp ông già Noel à?” Người đàn ông mỉm cười, rút trong túi ra một tấm thẻ. Ái chà, trong thẻ là hình ông ấy chụp cùng với ông già Noel trên ngọn núi tuyêt.

Na reo lên: “Bắc cực, phải rồi, ông già Noel ở Bắc cực. Bác ơi, bác cho cháu đi ngay nhé!”.

Người đàn ông cười thật to rồi chỉ cho Na nơi con tàu đã đợi sẵn.

Ôi chao, tàu gì mà lại khác lạ thế này. Cả thân tàu được sơn màu đỏ, đầu tàu nhọn hoắt như thanh kiếm và tàu chỉ có một toa duy nhất.

Na chạy đến sờ thử lên thân tàu. Nó ám sực, y như cảm giác sờ vào bàn tay bố giữa ngày đông. Na mỉm cười nhìn người đàn ông: “Cháu lên được chứ ạ?” “À, tất nhiên rồi, anh bạn. Mà nhớ gọi ta là Pito nhé. Ta là người lái tàu kiêm phụ tá của ông già Noel”. “Vâng, cháu cảm ơn bác Pito!” Na hét to. Ngay cả lúc vui, bạn ấy vẫn không quên nói lời cảm ơn.

Bác Pito nheo mắt, gật gật đầu. Bác dặn: “Nào, cháu thắt dây an toàn vào, tàu sẽ phóng cực nhanh”. Nhưng cháu không cần nhắm mắt vào đâu, cháu cứ mở mắt để xem cảnh vật sẽ lần lượt vút qua mình nhanh thế nào.

Na phấn khích quá, cậu muốn nhảy lên. Nhưng dù gì đây cũng là trên tàu. Mà mẹ thường dặn, đã lên tàu xe là phải ngồi yên.

Na thắt dây an toàn. Con tàu bắt đầu rung nhẹ nhẹ. Bác Pito nói lẩn trong tiếng gió: “Nắm tay vào thành tàu, chúng ta bắt đầu nhé!”.

Na mở to mắt, con tàu lướt êm như một chú cá kình giữa đại dương. Gió thổi tung tóc bay lồng lộng. Na nhìn thấy cảnh vật vùn vụt, vùn vụt. Tất cả nhòa đi, chỉ thấy một màu trắng. “Aaaaaa!” Na reo to! Bác Pito mỉm cười nói và cũng hét lên: “Vui khôngggggg!” “Vuiiiii ạ!” Na hét đáp trả lời bác...

Bác Pito ghì chặt tay lái, người cúi rạp xuống, chiếc đuôi áo của bác tung bay phần phật. Rồi bác ngoái lại đúng lúc Na đang thích thú nhìn ra ngoài.

“Bác sẽ đi chậm lại để cháu có thể nhìn cảnh vật rõ hơn nhé”. Bác vặn nhẹ tay ga, con tàu lắc nhẹ êm êm. Bác chỉ ra ngoài: “Nào, cháu thấy chưa, đó là khu rừng lớn nhất thế giới đó”.

Ái chà, Na nhìn ra ngoài và cái gì thế kia? Một con sư tử đang đi lại thong dong. “Á, cháu sợ quá bác ơi!”.

Bác Pito động viên Na: “Đừng sợ! Con tàu của chúng ta vô hình. Nghĩa là chỉ có chúng ta nhìn thấy cảnh vật chứ không ai thấy chúng ta”.

“Ói ối!” Na kêu lên đầy vẻ thán phục và kinh ngạc. Nhưng mà Na rất tự hào được ngồi trên con tàu như vậy.

Kìa, một đàn lợn rừng đang đi ra phía bìa rừng. Con đi đầu có vẻ như là con lợn mẹ. Chúng dừng lại, nghe ngóng rồi bỗng nhiên bỏ chạy. Bác Pitơ giải thích: “Chắc chúng người thấy mùi của sư tử nên bỏ chạy đấy. Các con vật có bản năng sinh tồn rất tốt. Chúng biết tự bảo vệ, biết chạy trốn, biết đấu tranh để giành sự sống. Tìm hiểu về loài vật sẽ có nhiều điều thú vị lắm cháu à”.

Na gật gù: “Bác nói y như... bố cháu”.

Bác Pitơ cười to: “Cháu đúng là ông cụ non. Nào, bác cháu mình lại cùng tăng tốc, phải thật nhanh mới gặp được ông già Noel”. “Vâng, vâng! Vậy bác phóng thật nhanh đi ạ!”.

Bác Pitơ kéo tay ga, tàu lại phóng nhanh vun vút. Bỗng nhiên, tàu đứng khụng lại. “O, sao thế nhỉ?”.

Bác Pitơ cười to: “Không sao đâu anh bạn, đơn giản là chúng ta đến nơi rồi”.

“Ôi đến nơi thật rồi ư?” Na ngỡ ngàng nhìn ra xung quanh, chao ôi mênh mông là tuyết trắng. Đúng là Bác cực có khác. Bác Pitơ bước xuống, choàng cho Na một cái áo lông dày ụ. Bác dặn: “Cháu mặc vào nhé, nếu không sẽ lạnh lắm đấy”.

Mãi nhìn, bây giờ Na mới thấy lạnh thật. Răng Na va vào nhau cầm cập nghe như gảy đàn.

May mà có cái áo bác Pitơ khoác cho. Mà bác ân cần y như... bố Na vậy. Ở nhà mỗi lần Na lạnh, thế nào bố cũng lấy giúp Na cái áo khoác treo ở góc tủ.

Na bước chân xuống tàu. Chân Na chạm vào lớp tuyết mềm xốp. Lần đầu tiên Na biết thế nào là tuyết. Na bóc một nắm tuyết nhỏ lên lòng bàn tay. Chao ôi là lạnh, là buốt nhưng mà tuyết lắm.

Bác Pitơ bảo: “Cháu sẽ còn được chơi tuyết thỏa thích còn bây giờ mình sẽ đi đến gặp ông già Noel trước đã”.

Ôi tim Na đập thình thịch. Thế là cũng đến giây phút ấy. Na nhảy cẳng lên.

Bác Pitơ dặn: “Khi gặp, cháu cứ nói chuyện với ông già Noel thật thoải mái nhé. Nếu muốn hỏi ông điều gì thì cứ hỏi, đừng ngại nhé”.

“Dạ vâng ạ”. Na líu ríu trả lời.

Bác Pitơ dẫn Na đến trước cửa một ngôi nhà. À không phải, một dãy nhà thì đúng hơn. Nhà làm bằng tuyết trắng xóa. Cả những ống khói cũng bằng tuyết. Phía bên trái nhà, một đàn tuần lộc dễ đến hơn trăm con đang đứng chờ. Con nào con ấy trông hiền thật là hiền. Na đã được nghe mẹ kể về sự tích của những chú tuần lộc này nên lại càng thấy yêu chúng

hơn. Nhìn thấy Na, chúng ngóe nguầy tai chào đón. Na giơ bàn tay nhỏ xíu vẫy lại.

Phía bên phải nhà, một núi quà cao chất ngất. Na ngược mắt, ngang cổ mãi mới nhìn thấy hết. Ái chà chà, không biết quà cho Na năm ở chỗ nào.

Bỗng nhiên, Na nghe thấy tiếng ồm ồm cát lên sau lưng: “Chào cháu!”

Na giật mình quay lại. Và trời ơi: Là ông già Noel!

Ông không khác so với hình dung của Na. Vẫn là bộ quần áo đỏ, râu dài trắng muốt và đặc biệt là cái nheo mắt “chỉ có ông già Noel mới có”. Na mừng quá, Na cứ đứng ngắn tò te khiến ông già Noel bật cười. Ông chìa tay ra và nói: “Chào anh bạn, chào mừng anh bạn đến với vương quốc của chúng tôi”. Na khe khẽ đặt bàn tay của mình vào tay ông già Noel, tум tím cười. Ông ôn tồn hỏi: “Thế nào anh bạn, đi đường có mệt không? Bây giờ ta sẽ dẫn cháu đi thăm quan xung quanh nhé”.

Na thì thầm khe khẽ: “Dạ vâng ạ”. Lạ thế, Na cứ tưởng gặp ông, Na sẽ mừng rỡ reo àm lên. Nhưng Na xúc động quá nên chỉ nói được mấy câu rất nhỏ.

Nhưng ông già Noel chẳng lấy làm phiền vì điều đó. Chắc hẳn ông đã quen với nhiều bạn cũng bỡ ngỡ như Na.

Ông nắm tay Na và dắt đi. Vừa đi ông vừa chỉ: “Đây, cháu nhìn đi, đây là xưởng sản xuất bánh kẹo. Có rất nhiều bạn nhỏ muốn quà là bánh kẹo nên ta phải có một xưởng riêng. Có những chú ong thợ chuyên hút mật đến để ngào thành đường, sau đó, các ông già Noel khác sẽ tạo thành bánh. Cháu có muốn thử không?”.

Tất nhiên là Na không từ chối. Na chấm tay vào lọ mật đang chạy vòng quanh dây chuyền. Ngọt lù. Na cứ mút mút tay mãi làm mấy chú ong thợ nhìn Na khúc khích cười.

Mùi bánh kẹo thơm quá, Na cứ muốn nán lại mãi nhưng ông già Noel bảo: “Cứ đi đi cháu, còn nhiều điều thú vị lắm”.

Tiếp theo xưởng sản xuất bánh kẹo là xưởng sản xuất búp bê. Chả là các bạn nữ thích quà là các em búp bê mà. Ôi! Không biết bao nhiêu em búp bê nằm, ngồi, đứng, mỗi em một dáng vẻ, một bộ váy khác nhau. Ông già Noel giải thích, sẽ có những chị kiến phụ trách việc khâu, những anh xén tóc phụ trách việc cắt vải... cứ thế cả xưởng sản xuất ngày đêm mới đủ cung cấp quà cho các bạn gái. Na nghe thấy tiếng hát cát lên từ góc xưởng: “Là lá la/Xin chào các thiên thần/ Chúng tôi đang đến đây/ Làn tóc đen như mây/ Nữ cười xinh rạng rỡ/ Chúng tôi không bỡ ngỡ/ Quen bạn từ lâu rồi/ Ông già Noel biết/ Tôi là người bạn cần”.

Na ngần người nghe. Ông già Noel mỉm cười nói: “À, đây là bài hát tặng các bạn búp bê để khi gặp chủ mới của mình, các bạn búp bê có thể hát tặng luôn áy”. Na buồn cười lắm, chắc hẳn các bạn nữ sẽ thích mê lên áy chứ. Nhưng mà Na, Na thích đồ chơi khác cơ.

Như hiểu ý Na, ông già Noel chỉ tay về phía xa xa. A đúng rồi, đó là xưởng sản xuất ô tô đồ chơi. Na chạy một mạch đến đó. Không phải là một xưởng mà cả một rùng ô tô thì đúng hơn. Có tất cả những loại mà Na mơ ước. Chao ôi, cả những ô tô mà ngày thường Na chỉ đứng nhìn ao ước qua khung kính cửa hàng. Na biết là chúng rất đắt nên không dám đòi mẹ mua. Nay giờ thì Na có thể sờ tận tay. Những ông già Noel khác khi thấy Na sờ và không ngót lời tấm tắc khen thì buồn cười lắm. “Rồi cháu cũng sẽ nhận được một ô tô đồ chơi mà cháu ao ước”, ông già Noel nháy mắt nói với Na. Sau xưởng sản xuất đồ chơi, ông còn dẫn Na đi thêm nhiều xưởng nữa. Chỗ nào cũng vô cùng thú vị, cũng hấp dẫn, cũng khiến Na say mê. Đúng là lạc trong vương quốc đồ chơi thật không có gì thú vị bằng. Kết thúc chuyến thăm, ông già Noel nói: “Thế nào cậu bé, cậu có thích không? Giờ đã đến lúc cậu quay về nhà rồi. Nhớ nghe lời mẹ, chăm ngoan và sang năm, chúng ta lại đến đón cậu du hành tới Bắc cực xa xôi nhé”.

Na dạ to và cảm ơn ông già Noel. Nay giờ, sau một thời gian đi chơi cùng ông, Na không còn ngượng nghẹn nữa.

Na ôm ông và thơm lên chòm râu dài. Na tạm biệt ông để trở về nhà. Trước khi về, ông tặng Na một chiếc ô tô nhỏ xíu, đặt vừa trong lòng bàn tay Na.

Na lại trèo lên thuyền tàu tốc hành với người lái tàu vui tính và tốt bụng. Thuyền tàu êm ru nhẹ lướt. Nay giờ cảnh vật hai bên đường đã quen thuộc hơn. Còi tàu reo vui náo nức trên khắp mọi nẻo đường.

Chẳng mấy chốc, căn nhà của Na đã hiện ra trước mắt. Kia rồi, mẹ đang lúi húi nấu ăn trong bếp và bố thì đang đọc báo. Mới xa có một buổi tối mà Na cảm thấy nhớ bố mẹ lắm rồi.

Na ríu rít cảm ơn bác lái tàu và chạy vào nhà.

Mẹ và bố ôm Na thật chặt. Chắc bố và mẹ không biết được là Na vừa có một chuyến du hành kì diệu thế nào đâu.

Na nắm chặt cái ô tô nhỏ xíu mà ông già Noel tặng trong tay. Chiếc ô tô cứ ám lên, ám lên. Và Na khe khẽ nở nụ cười tươi tắn...

♥ Bé ơi, được du hành đến xứ sở của ông già Noel thật là tuyệt vời bé nhỉ. Bé có mong muốn được du hành như bạn Na không? Bé thử nghĩ xem thuyền tàu chở bé đến với xứ sở kì diệu ấy sẽ như thế nào?

♥ Khi gặp ông già Noel bé sẽ nói gì với ông?

♥ Có một bạn nhỏ đã sáng tác bài thơ về ông già Noel như thế này này:

Ông râu dài
Trắng như cước
Khi ông bước
Quà leng keng.

Nào gấu bông
Nào công chúa
Rồi tàu thủy
Rồi máy bay.

Thật là hay
Nhiều quà quá
Ông thơm má
Và đặt quà
Bên gối êm.

Bé nào biết
Khi tỉnh giấc
Ông đi rồi
Đi khắp nơi
Trên Trái đất...

Chà, hóa ra làm thơ cũng dễ bé nhỉ. Bé thử làm một bài thơ về ông già Noel hoặc nói về bất kì điều gì bé thích rồi đọc thầm cho mẹ nghe nhé. Chắc là mẹ sẽ ngạc nhiên lắm đấy.

NHỮNG CÂU CHUYỆN VUI, THẬT VUI

Na thích chơi với điện thoại của mẹ.

Na thích lắm í vì mở điện thoại ra có bao nhiêu điều thú vị.

Này nhé, Na sẽ chơi trò câu cá. Mỗi hôm Na lại câu được nhiều hơn hôm trước.

Na sẽ chơi trò xếp hình. Tùng hình, tùng hình lần lượt rơi xuống. Phải khéo điều khiển lắm í chứ, nếu không thì sẽ “game over” luôn.

Thế mà mẹ lại cứ không thích cho Na chơi điện thoại. Mẹ nói chơi điện thoại nhiều thì hại mắt và còn nữa, nếu chơi điện thoại nhiều thì con sẽ bỏ lỡ những cơ hội tuyệt vời khác.

Cơ hội gì nhỉ, Na chẳng nghĩ ra đâu.

Sáng hôm ấy, vừa tỉnh dậy mẹ đã rủ: “Na ơi, hôm nay mẹ với con sẽ đi chơi nhé”.

“A, thích thé! Thích thé!” Na reo lên.

“Ù, mẹ và Na sẽ đi bằng ô tô. Na sẽ được chơi ở một nơi có nhiều cảnh vật đẹp lắm. Giờ thì Na tự chuẩn bị đồ đi nhé”.

Na nghe thấy thế, ào dậy ngay. Na vào lấy nước đánh răng rửa mặt. Cậu còn tự mỉm cười với mình trong gương. Chà chà rõ là bánh trai.

Na chạy ra ngoài nhà với tay lấy chiếc ba lô mẹ đã để dành riêng cho Na mỗi dịp đi chơi. Na mở ba lô ra. Ôi trời lần trước đi chơi về Na chưa dọn ba lô, vẫn còn cả một cái vỏ chuối bỏ quên đây này. Cái vỏ chuối thâm đen lại, nhìn sợ lắm. Na nhón tay nhặt cái vỏ chuối vứt vào sọt rác. Nếu mẹ mà biết là mẹ sẽ không vui đâu.

Na lau lại ba lô và xếp đồ. Mình sẽ mang theo gì nhỉ. À đúng rồi, mấy cái kẹo để ăn dọc

đường này, một hộp sữa và cuốn sách *Chú mèo tí hon* nữa.

Không biết đã đủ chưa nhỉ. Mẹ Na dặn với vào: “Na ơi, con nhớ mang theo một bộ quần áo phòng lúc con chơi quần áo bị dây bắn. À, cả chiếc khăn lau nữa nhé. Còn mẹ, mẹ mang gì? Na ơi, Na gợi ý giúp mẹ đi”.

“À”, Na cười tít mắt. “Mẹ mang chai nước này, mẹ mang hoa quả này. Và mẹ nhớ mang cả một thỏi son nữa vì thế nào cũng có lúc mẹ tô lại son môi trước khi chụp ảnh”.

Hai mẹ con đều cười to vì phát hiện của Na. Xong xuôi, hai mẹ con ra xe. Lên xe, Na lúi lo hỏi mẹ về nơi mình sắp đến. Nhưng chỉ hỏi mấy câu, Na nhớ ngay ra cái điện thoại. Na dè dặt: “Mẹ ơi, mẹ cho con mượn điện thoại để con chơi trò chơi mẹ nhé”.

Mẹ ngần ngừ rồi cũng rút điện thoại cho Na. Và thế là Na lại bắt đầu với trò câu cá.

“Na ơi, nhìn xem kìa, có mấy chú cò đang đậu trên những thửa ruộng trước mặt, mà Na đã bao giờ nhìn thấy cò chưa nhỉ? Na có biết mẹ vẫn hát ru Na bài hát *Con cò không?*”.

“Na ơi, có cả một đàn trâu đang gặm cỏ kìa. Đó Na biết con trâu có bơi được không?”.

“Na ơi, Na có nhìn thấy chú chim sẻ đang đậu trên hàng dây điện đằng kia không? Sao chúng không sợ điện giật con nhỉ?”.

“Na ơi...”.

Ôi mẹ hỏi nhiều thế. Mà câu hỏi nào của mẹ cũng thú vị. Na cứ ngần người ra để nghe và trả lời nên mấy lần bị thua các trò chơi đang chơi dở trên điện thoại. Thế nên để tập trung nhìn và trả lời câu hỏi của mẹ, Na trả lại điện thoại cho mẹ...

Hai mẹ con cứ túi tít hỏi nhau rồi giải đáp, chẳng mấy chốc đã đến địa điểm tham quan. Chao ôi, trước mặt Na là một hồ nước mênh mông. Xung quanh yên tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng cá quẫy nhẹ nhàng. Mẹ cười bảo Na:

“Hôm nay mẹ và Na sẽ câu cá nhé. Là câu cá thật chứ không phải câu cá trên điện thoại đâu”. Na sung sướng nhảy cẳng lên.

Trông hồ nhiều cá thế mà câu không dễ đâu nhé. Na cầm cần câu, mắt chăm chú nhìn xuống làn nước trong xanh. Bên cạnh, mẹ cũng rất tập trung. Hai mẹ con thi nhau xem ai câu được cá đầu tiên.

Rồi mẹ quay sang Na, mẹ bảo: “Na ơi, nếu đi ra ngoài mình sẽ mang tầm mắt để thấy nhiều điều hay, nhiều điều thú vị lắm. Điện thoại hay iPad, máy tính chỉ là những thiết bị giúp cho cuộc sống của mình đơn giản hơn, văn minh hơn nhưng không mang lại những niềm vui như Na đang thấy bây giờ, đúng không con?”.

Na lòn lòn gật đầu. Từ ngày mai, thay vì chơi trò chơi trên điện thoại, Na sẽ ra vườn tưới rau hay vào bếp giúp mẹ nấu ăn, rồi hai mẹ con sẽ cùng nhau nói những câu chuyện vui

thật vui.

Ô kìa, có chú cá đang ngoi lên đớp mồi khiến mặt hồ xao động.

Và ánh mặt trời rực rỡ, chói chang...

♥ Bạn Na biết sắp xếp đồ cho chuyến đi chơi. Còn bé, nếu chuẩn bị cho một chuyến đi chơi, bé dự định sẽ mang theo những gì?

♥ Bé ơi, bé đã bao giờ quan sát một đàn kiến, một chú chim, một chú mèo... chưa? Bé có thấy điều gì thú vị không, hãy kể cho mẹ nghe nhé. Còn nếu chưa, ngày mai khi tỉnh dậy, bé nhớ để ý xem

những con vật xung quanh ta, chúng đi lại thế nào, chúng ăn gì, chúng chơi ra sao, bé nhé.

♥ Bé đã bao giờ đi câu cá chưa? Bé có thích làm một bộ đồ câu để có thể chơi trò chơi câu cá ngay trong nhà mình không, hãy rủ bố mẹ cùng làm nhé, cũng dễ ợt mà.

Đầu tiên là vẽ những hình chú cá khác nhau với đủ kích cỡ và màu sắc. Bé thích cá gì thì vẽ cá đó nhé.

Sau đó, chuẩn bị một thanh tre nhỏ, thân tròn để làm cần. Cái này có thể tận dụng luôn đũa nấu của mẹ, nhưng nhớ phải được mẹ đồng ý đó.

Và kèm theo là những viên nam châm nhỏ.

Bước 1: Trang trí cần câu: Bé quấn giấy màu vào quanh cần câu, có thể dùng sơn để sơn màu lên nữa.

Bước 2: Làm dây câu: Dùng dây dù, dài khoảng 50cm, sau đó buộc viên nam châm vào đầu dây. Để cho dễ buộc, có thể dùng một miếng kim loại hình tròn (cái long đen chẳng hạn) và gắn nam châm vào đó.

Bước 3: Gắn những viên nam châm nhỏ vào mắt của các chú cá.

Bước 4: Làm hồ câu. Có thể dùng những miếng bìa cứng rồi tô màu nào mà bé thích.

Xong rồi, bây giờ thì cả nhà sẽ thi câu, xem ai câu được nhiều cá nhất nhé.

NHỮNG VÌ SAO KHÔNG NGỦ

“Mẹ ơi, con không muôn ngủ”.

“Tại sao lại phải ngủ hả mẹ? Con muôn như những vì sao kia, cứ được thức chơi suốt đêm. Mẹ nhìn lên bầu trời đi, mẹ thấy không, những vì sao đang chơi đấy. Chúng nháy mắt, chúng di chuyển từ chỗ này sang chỗ kia. Mẹ thấy không, các vì sao đâu cần phải ngủ”.

“Ừ để mẹ kể con nghe chuyện này nhé”.

Ngày xưa ngày xưa, đã lâu lắm rồi, ở một hành tinh xa xôi thuộc vương quốc của những vì sao. Nơi ấy, các vì sao rộn rã lắm. Chúng chạy chơi suốt cả ngày. Chúng la hét ồn à. Chúng mặc kệ bà mẹ có tên là Bầu trời lùn bàu trách móc, nhắc nhở: “Nào, khẽ thôi các con. Nào, đừng chạy nhanh quá kẻo va vào nhau lại ngã đau đấy”.

Và đêm xuống, bà mẹ Bầu trời còn mệt hơn nữa vì các vì sao không chịu ngủ. Chúng cứ vừa nằm xuống giường là lại nhởm đầu dậy kêu to: “Mẹ ơi, mẹ kể chuyện đi mẹ. Mẹ ơi, chúng con không buồn ngủ tẹo nào đâu”.

Rồi không chỉ có thế, các vì sao lại còn chọc ghẹo nhau. Chúng rủ nhau chui xuống gầm giường để chơi trò trốn tìm. Mỗi khi tìm ra nhau, tất cả lại cười rộ lên.

Bà mẹ Bầu trời xem chừng bất lực. Cứ vừa cho được một đứa lên giường, đứa kia đã lại toan nhoài xuống dưới đất. Ái chà, mệt thật đấy.

Một hôm dường như quá mệt mỏi vì các con không chịu ngủ, bà mẹ Bầu trời gọi các vì sao lại và nói: “Này, các con yêu, đêm nào các con cũng nô đùa,

cũng đi ngủ muộn nên mẹ đã xin với Thần ngủ, từ ngày mai các con sẽ không cần ngủ nữa. Các con có đồng ý không?".

"Ôi tuyệt quá, tuyệt quá!" Các vì sao reo hò và nhảy cẳng lên ôm chầm lấy nhau.

Bà mẹ Bầu trời nói tiếp: "Nhưng Thần ngủ cũng giao hẹn rằng, tuyệt đối không ai được ngủ nhé. Kể cả khi muốn ngủ cũng không được. Các con có đồng ý không?".

"Dạ, đồng ý ạ. Chúng con sẽ chơi và không mệt đâu ạ".

Các vì sao đồng loạt reo lên. Và đêm hôm đó, các vì sao thỏa sức vui đùa. Lần này chúng có thể hò reo thoả mái mà không sợ bị mẹ nhắc nhở. Chơi đến quá nửa đêm, cả lũ mệt phờ. Và lúc này, các vì sao thấy mắt mình trĩu xuống. Cơn buồn ngủ ập đến. "Ôi mẹ ơi, chúng con muốn ngủ".

Nhưng mẹ Bầu trời không có ở đấy. Vì mẹ nói, khi các con không ngủ, không cần mẹ ru, mẹ vỗ về nữa nên mẹ sẽ tạm lánh đi chỗ khác.

Lúc này các vì sao mới thấy nhớ mẹ của mình biết bao. Chúng nhớ vòng ôm mềm mại của mẹ. Nhớ lời ru dịu dàng mẹ ru mình chìm vào giấc ngủ hàng đêm. Giá mà được nằm lăn ra giường và nhắm mắt ngủ một giấc đến sáng nhỉ.

Nhưng mà Thần ngủ đã giao hẹn rồi. Tất cả đều phải thức, không ai được lên giường.

Tất cả các vì sao mặt mày méo xẹo. Chúng ngồi tựa vào nhau. Ai cũng mở mắt thao láo, buồn ngủ mà không ngủ được.

Sáng hôm sau, tất cả các vì sao đều phờ phạc. Mệt ơi là mệt. Cả ngày hôm ấy trôi đi trong mệt mỏi, uể oải. Và đến tối, chúng cố gắng chơi một, hai trò chơi nhưng rồi, chúng lại nhớ đến cái giường và lời ru của mẹ. Giá mà được nằm gối đầu lên cánh tay mẹ dù chỉ một lát thôi. Các vì sao nhìn nhau thở dài...

Sang đến ngày thứ ba thì tất cả các vì sao không thể chơi thêm một trò chơi gì nữa. Ai cũng ngáp ngắn ngáp dài. Không được rồi, chúng mình phải nhờ mẹ đi xin Thần ngủ rút lại ước thô.

"Mẹ ơi, chúng con muốn ngủ".

"Mẹ ơi, mẹ xin Thần ngủ cho chúng con được ngủ đi".

“Mẹ ơi, chúng con thèm được nghe lời ru của mẹ trước khi đi ngủ”.

“Mẹ ơi, chúng con sẽ không đùa nghịch đến khuya nữa ạ”.

Tất cả các vì sao đồng thanh nói với mẹ.

Mẹ im lặng rồi dịu giọng ôn tồn: “Các con ơi, các con thấy không, buổi tối khi mẹ giục lên giường là đến giờ đi ngủ. Khi ấy các con đừng nên chơi đùa nữa. Và các con cũng thấy, nếu không ngủ đủ giấc, ban ngày chúng ta sẽ mệt mỏi, không làm được việc gì đâu. Thần Ngủ giận vì các con không nghe lời. Mẹ đã xin Thần Ngủ rút lại quy ước. Nhưng Thần Ngủ nói, đổi lại các con sẽ phải thức vào ban đêm, khi Trái đất đang ngủ say. Còn ban ngày, khi Trái đất thức dậy, các con mới được đi ngủ, các con có đồng ý không?”.

“Dạ vâng ạ, chúng con nhớ lời mẹ dặn rồi ạ”, các vì sao lí nhí trả lời...

Và thế là kể từ ngày ấy, mỗi khi chúng ta chuẩn bị đi ngủ, các vì sao vẫn thức. Chúng ở đó, nhìn ngắm các em bé với mong muốn các em ngủ thật ngoan. Ngày mai, khi các em bé tỉnh dậy đến trường, các vì sao mới đi ngủ. Khi ấy mới là đêm của các vì sao.

Con nhìn lên bầu trời đêm, trên đó là những vì sao lung linh. Con hãy mơ một ngày con được đặt chân lên đó, để nói với các vì sao rằng, bất cứ ai cũng cần ngủ.

Còn bây giờ thì con nhắm mắt lại... nhầm đếm trong đầu xem con thấy mấy vì sao, 1, 2, 3... rất nhiều sao phải không con?

Những vì sao bay vào giấc mơ đêm nay...

Ngủ đi nhé, con ngoan của mẹ...

♥ Bé ơi, bé đã bao giờ nhìn lên bầu trời sao và chọn một ngôi sao cho riêng mình chưa? Hãy nói với mẹ xem nếu bé được đặt chân lên tới các vì sao, bé sẽ làm gì, liệu lúc ấy bé có nhớ mẹ không?

♥ Bé ơi, bé đã nghe bài hát này chưa: Một ông sao sáng/ Hai ông sáng sao/ Ba ông sao sáng/ Sáng chiếu muôn ánh vàng/ Bốn ông sáng sao/ Kìa năm ông sao sáng/ Kìa sáu ông sáng sao/ Trên trời cao...

Bài hát thật là dễ thương bé nhỉ. Và nếu mình sáng tác một bài hát ngắn ngắn dựa vào bài hát đó thì sẽ vui lắm. Bài hát về chú kiến, về chú mèo, về chiếc lá, về mầm cây... chắc bé làm được đấy. Ví dụ nhé:

Một cây be bé/ Hai cây bé con/ Ba cây be bé/ Đứng ở trong vườn/ Bốn cây bé con/ Kìa năm cây be bé/ Kìa sáu cây bé con/ Trong vườn rau... Bé thấy vui không nào.

PHẦN 2

chuyện
dành cho... mẹ

HẠT MẦM
MƠ ƯỚC

Ước mơ bé nhỏ
Xinh như hạt mầm
Nằm ở trong lòng
Tôi vun tôi tưới.

Ước mơ tươi mới
Cựa quậy chào đời
Vươn vai gọi mời

Nắng hồng rạng rỡ.

Em nhìn bõ ngõ
Ước mơ ngày nào
Đẹp tươi biết bao
Đã thành... sự thật!

Đây là bài thơ mình sáng tác cho Nam khi con 5 tuổi. Nam thích lăm, cứ lăm nhẩm đọc suốt. Mình còn dán cả bài thơ lên chiếc bảng cạnh góc học tập của con, kèm theo dòng chữ: Ước mơ ơi, tớ sẽ luôn ở cùng bạn!

Sở dĩ mình làm điều này vì mình biết, trẻ con luôn có nhiều mơ ước. Có những ước mơ giản dị, có những ước mơ cao xa, có những ước mơ hiền hòa và có cả những ước mơ thật mãnh liệt. Những ước mơ nằm trong lòng khiến cuộc sống của trẻ rộn rã, đáng yêu.

Tuy nhiên, người lớn nhiều khi bận rộn lắm, người lớn nhiều khi cũng “ham chơi” lắm, người lớn cũng hay tặc lưỡi: “Ôi trời, trẻ con áy mà!” Và những ước mơ không được tuối tăm, nó cũng buồn, nó sẽ bỏ đứa trẻ mà đi.

Vậy nên, khi có con, mình cố gắng đồng hành cùng con trong những ước mơ. Ví dụ, năm lên 3 tuổi, con ước làm siêu nhân có thể “giải cứu thế giới”, mình hay cùng con ngồi ra chiểu ngâm nghĩ và đoán xem: giải cứu thế giới sẽ gồm những công việc gì? Sẽ gặp những khó khăn gì?... Hai mẹ con cứ miên man mãi trong những “nhiệm vụ” khó khăn ấy.

Với Nam, có lẽ ước mơ lâu dài và bền bỉ nhất là được du học ở Mỹ. Năm Nam 6 tuổi, con nghe được một bài phát biểu của Steve Jobs. Con quả quyết: “Em nhát định phải đến Mỹ để học mẹ ạ”. Ngay lập tức, chiểu hôm đó, mình treo hình của Steve Jobs lên chiếc bảng con và viết: Chào ngài, tôi là Đỗ Nhật Nam, hẹn gặp ngài năm tôi 15 tuổi tại Mỹ.

Từ hôm đó, mỗi ngày mình thường dành ra ít phút để hỏi chuyện con về ước mơ. Những điều mình thường trò chuyện cùng con là: Theo em, để đến được Mỹ, để thực hiện được ước mơ, mình cần phải làm những gì? Em sẽ làm gì khi đến đó? Em sẽ mang theo những gì để giới thiệu cho mọi người biết về mình? Em có muốn cho mẹ đi cùng không? Em sẽ đi thăm những đâu? Em sẽ ăn những món ăn gì? Em sẽ mua quà gì tặng mẹ?... Đại loại là như vậy. Vì Nam còn nhỏ nên mình cố gắng hỏi con những câu hỏi ngộ nghĩnh, dễ thương vậy thôi.

Không chỉ dừng lại ở việc hỏi, mình mua cho Nam một số cuốn sách nói về nước Mỹ, cả sách tiếng Anh và tiếng Việt. Mỗi lần Nam đọc xong mình lại thảo luận với con cảm tưởng về những cuốn sách ấy, về những điều con đã đọc được.

Hồi đó, Nam rất thích chơi máy bay. Trò chơi hàng tối mà Nam vô cùng hứng thú là được bố giả làm máy bay đưa Nam đến Mỹ. Bố sẽ giới thiệu rất chi là “dài dòng” rằng: Hàng hàng không HONHEN Airlines (là Hồn hồn đó! Vì Nam ực ịch nên chở được Nam, bố phải hồn hồn là phải!) đón giáo sư từ Việt Nam sang Mỹ thỉnh giảng. Máy bay sẽ bay tốc độ rất nhanh nên đề nghị “giáo sư” thắt dây an toàn cẩn thận. Nam ngồi trên hai bàn chân bố, cười như nắc nẻ. Bố đẩy vút lên, veo véo. Cả nhà cười giòn tan. Rồi bố mẹ còn tượng tượng cảnh đón Nam ở sân bay, bố mẹ sẽ ôm Nam thật chặt, đến khi nào Nam la lên oai oái: Á, “giáo sư” gì mà bị bắt nạt thế này! Bố mẹ mới buông ra. Vui lắm luôn!

Mình cũng sưu tầm những bài viết về các học sinh sang Mỹ du học và thành công trên đất Mỹ. Những bài viết về cộng đồng người Việt ở Mỹ... hai mẹ con thường thảo luận rất lâu.

Nam lớn lên, ước mơ cũng lớn lên theo. Mình vẫn không ngừng khuyến khích và động viên con. Mình đọc sách nói về kinh nghiệm của các bà mẹ có con đi du học để biết rằng, muốn đi du học thì cần có các bằng tiếng Anh chuẩn quốc tế. Hai mẹ con lên kế hoạch để

Nam có thể tham gia các kì thi ấy từ rất sớm với tâm lý: Thi cho đến khi nào đạt điểm cao mới thôi. Cứ 6 tháng một lần, Nam lại lên kế hoạch, đặt ra mục tiêu và tham gia thi. Nhưng ái chà, còn một điều khó nǔa là: Muốn đi học ở Mỹ thì sẽ phải xa bố mẹ. Khó ghê nhỉ. Mình cùng Nam lên một bảng chi tiết xem Nam sẽ phải làm gì khi xa bố mẹ. Sẽ thực hiện những điều đó ra sao. Hai mẹ con có một trò rất vui là mỗi khi mẹ đi công tác hoặc khi Nam đi chơi đâu đó xa mẹ, hai mẹ con sẽ giả là: Nam đang ở Mỹ và mẹ ở Việt Nam. Mẹ điện thoại sẽ hỏi: Em ơi, hôm nay ở Mỹ thời tiết thế nào? Em đi học về rồi à? Em đã ăn gì rồi? Em thử kể về một ngày ở Mỹ của em đi, nhớ kể bằng tiếng Anh vì em đang ở Mỹ rồi mà... Hi, tiện thể rèn luyện kĩ năng tiếng Anh luôn. Cứ thế, mình giúp Nam thấy ước mơ đó luôn sống động và để thực hiện được nó, chỉ cần mình thực sự đam mê và nỗ lực.

Hôm nay, tình cờ xem một đoạn clip nói về việc đừng đánh mất ước mơ của con trẻ, mình thực sự rất ấn tượng. Những nụ cười trẻ thơ, những ước mơ giản dị trong sáng của các em đẹp quá. Chúng cứ lung linh, lóng lánh thần tiên.

Có những ước mơ thành sự thật. Có những ước mơ mãi chỉ là mơ ước. Không có vấn đề gì cả, miễn là trẻ em có người để chia sẻ, để đồng hành cùng ước mơ của mình.

Thế giới của trẻ thơ là thiên đường hạnh phúc. Nơi đó các em được sống, được trải nghiệm và được... mơ. Xin hãy để ước mơ của các em lên tiếng. Xin hãy mang lại chút nắng, chút gió cho “hạt mầm” ước mơ luôn sống động, cưa mình và lớn dậy. Mình tin, với trái tim người mẹ, các bạn sẽ làm được.

Thật mà!

ĐƠN THƯỚC "YÊU THƯƠNG"

Hôm nay là một ngày đẹp trời. Bạn Nam dậy từ rất sớm. Bạn mặc đẹp, cài một chiếc nơ đỏ nơi cổ áo. Bạn cho cả cái ô tô bạn yêu thích vào trong ba lô. Ra khỏi cửa, bạn quay lại lấy thêm chú mèo bông. Hôm nay, bạn đi thi hát. Vì bạn hồi hộp nên cần có thêm bạn bè đi theo cổ vũ. Bạn sẽ biểu diễn bài hát mà mình yêu thích nhất có tên là: *Cả nhà thương nhau*. Bạn đã luyện giọng nhiều lần. Bạn tin rằng mình hát sẽ cực hay.

Vào phòng thi, bạn mỉm cười thật tươi chào ban giám khảo. Và bạn cất tiếng hát. Thật tuyệt! Giá mà bạn không bị ngọng, không hát câu cuối là: “Cả nhà ta đều yêu thương nhau” thì có lẽ đó sẽ là một màn trình diễn hoàn hảo.

Và đây là kết quả mà ban giám khảo công bố sau khi cuộc thi kết thúc:

1. Linh Thỏ: 8 điểm

2. Hùng Sún răng: 7 điểm

3. Nga Mèo: 7 điểm

4. Bình Sơn ca: 9 điểm

5. Nam Na: 5 điểm

6. Hạnh Mít: 6 điểm.

Em thử xem:

- Bạn nào được cao điểm nhất?

- Những bạn nào có điểm bằng nhau?

- Cùng mẹ sắp xếp lại bảng trên theo thứ tự điểm từ cao xuống thấp, từ thấp đến cao.

- Em thử tưởng tượng và vẽ lại khuôn mặt của các bạn khi cuộc thi kết thúc.

Trên đây chỉ là một “đề bài” mình tưởng tượng để dạy Nam làm quen với Toán khi con 5 tuổi. Với đề bài này, Nam hiểu những khái niệm sơ đẳng nhất về số, về dãy số, về cách lập bảng. Nhưng mọi người có thấy điều gì ẩn “đằng sau” của “đề bài” này không? Đó chính là, trong tình huống mẹ kể, Nam là người bị điểm thấp nhất, bị “thua cuộc”.

Đây là điều mà mình muốn dạy Nam: Trong thực tế, nhất là khi tham gia vào các cuộc thi, không phải lúc nào con cũng là người chiến thắng.

Vì thế, sau khi Nam đã “chơi” chán chê với những đề bài kiểu trên, mình sẽ nói chuyện với Nam, những cuộc nói chuyện vui ơi là vui. Đại loại như:

- Ui, bạn Nam được 5 điểm à, bạn hát bài gì thế em nhỉ?
- Tại vì bạn hơi ngọng đó, nếu không chắc điểm sẽ cao hơn.
- Em nghĩ xem, bạn Ô tô, bạn Mèo đi cùng sẽ nói gì với bạn Nam?
- Bạn Nam Na đáng yêu quá, bạn đã mặc rất đẹp, bạn đã rất cố gắng nhưng bạn không đạt điểm như mong muốn. Không sao, về nhà bạn Nam sẽ tiếp tục luyện tập, cố gắng hát hay hơn, biểu diễn đẹp hơn, lần sau bạn Nam Na nhất định đạt điểm cao.

Và quan trọng, bạn Nam Na đã nhận được một phần thưởng, đó là được mẹ ôm, được bạn Ô tô, bạn Mèo cỗ vũ. Thật là tuyệt vời!

Rồi Nam sẽ cười lòn lén, sẽ ôm mẹ và thơm lấy thơm để.

Mình đã dạy Nam cách biết chấp nhận những điều không như mong muốn từ những câu chuyện giản đơn như thế.

Và khi Nam đi học, không phải kì thi nào Nam cũng giành thứ hạng cao, không phải bài kiểm tra nào cũng đạt điểm tốt. Mỗi lần như thế, mình luôn nói với Nam một câu mình đã từng đọc được và rất thích, đó là: Không phải em thất bại, chỉ là Thành công-bị-trì-hoãn thôi mà.

Mỗi lần nghe mẹ nói, Nam đều quay mặt đi, miệng tum tím cười. Và mình biết, trong lòng Nam ngập tràn cảm giác yêu thương.

Nhưng thực sự nhiều lúc cũng khó để mà nói câu đó. Bởi đôi khi, những cơn buồn, những chút giận cũng “loanh quanh” trong lòng, chẳng chịu bỏ trái tim mẹ mà đi.

Mình nhớ năm Nam học lớp ba, cô giáo chủ nhiệm gọi điện nói: “Chị ơi, lạ quá, Nam thi môn Toán được có 8 điểm thôi”.

Mình lặng lẽ đóng cửa, đi ra ngoài, hít thở sâu và cố gắng tìm các lí do để mỉm cười: Ủa là nhỉ, 8 điểm là tốt quá còn gì, hồi mình đi học, toàn được điểm 5 môn Toán thôi à. Mà cái bạn Nam lủng củng, hậu đậu này lại hay ấu nũa, lần này bị cô trừ điểm chắc là nhớ đời đây. Mà thôi, 8 điểm theo như cách nói của dân gian là “phát” áy, rồi sẽ là khởi đầu cho những điều tốt đẹp phía sau... Nghĩ những thứ “vơ vẩn” như thế, mình thấy lòng nhẹ nhõm hơn. Và mình sẵn sàng đón Nam về trong tâm trạng vui vẻ.

Nam đi học về, không ríu rít như mọi hôm. Nam khẽ quay sang ôm mẹ và nói: “Mẹ ơi...” Mình cắt ngang: “Mẹ biết rồi, 8 điểm đúng không? Em giống mẹ đó. Môn Toán luôn là môn học “đáng sợ” của mẹ”. Nam nhoẻn cười: “Không, em thích môn Toán. Hôm cả lớp thi

em bạn ở trường quay nén cô cho nghỉ. Hôm sau, em thi một mình nên được vào phòng cô hiệu phó làm bài. Trong phòng cô có nhiều kẹo mẹ ạ. Cô bảo cứ vừa làm vừa ăn kẹo thoái mái. Em thích quá nên ăn luôn 3 cái. Và em cũng làm sai luôn 3 phép tính. Mẹ cứ nói ăn kẹo không tốt cho sức khỏe nhưng chắc còn không tốt cho não nữa”.

Cả hai mẹ con cùng cười.

Tối hôm đó, hai mẹ con mang bài kiểm tra ra xem, đánh dấu vào chỗ “những viên kẹo không ngọt ngào” theo cách gọi của Nam. Mình cho Nam làm lại. Mình cũng nói: “Cô giáo bảo nếu em muốn thì cô cho làm lại bài, nhưng theo mẹ là không nên. Làm như thế là không “fair play” đúng không em”.

Và cũng còn nhiều lần như thế nữa. Với mỗi tình huống ấy, mình đều “sắp xếp” lại suy nghĩ của mình:

- Những bài thi ấy kiểm tra những kỹ năng gì? Con còn thiếu kỹ năng gì?
- Có cách nào để con sẽ làm tốt hơn ở những lần sau?

Nếu mình ở độ tuổi của con, mình có gặp những lỗi như thế không? Mình mong sẽ nhận được gì từ bố mẹ?

- Mình giải quyết theo cách nào thì con sẽ tiến bộ hơn?

Sau khi tự trả lời những câu hỏi đó, cách mình làm với Nam luôn là: Mỉm cười, lắng nghe, tìm giải pháp tốt hơn cho lần sau và luôn TIN TƯỞNG.

Những câu nói mà mình thường hay nói để động viên Nam mỗi khi không đạt được những điều như mong muốn:

- Không có dấu hiệu nào trên cái kén cho thấy nó sẽ là một con bướm xinh đẹp.
- Không có thang máy đi tới thành công, muốn đến được với nó, em phải đi cầu thang bộ.
- Dù em không phải là giỏi nhất nhưng em hãy cố gắng ở mức cao nhất.

Vì Nam hay thích suy ngẫm theo kiểu “triết lí” nên những câu nói ấy thực sự rất có tác dụng với con. Nam thường lặng yên, nắm tay mẹ thật chặt. Trong đêm tối, hai mẹ con thư thái bên nhau. Và đó chính là lúc mình biến những câu chuyện chưa vui thành những khoảnh khắc của sẻ chia và tin cậy.

Có lẽ vì thế mà Nam luôn vui vẻ. Nam không giấu giếm mẹ điều gì. Nếu có buồn cũng thoáng qua. Nam luôn nói: “Mẹ cứ làm em thấy phiền cười ấy. Mẹ có nhiều cái buồn cười lắm”.

Hôm trước, có một báo đăng lại bài viết của mình nói về việc làm gì khi con mắc lỗi.

Mình tình cờ đọc được một comment của một bạn trẻ, bạn ấy nói rằng: “Ôi, làm gì có người mẹ nào hiền thế chú!” Mình đọc xong bật cười. Mình bảo Nam, đấy em thấy không, em may mắn nhé!

Mình cứ tưởng Nam sẽ trêu mẹ như mọi lần và nói mẹ “hư cấu”. Nhưng lần này, Nam nhìn mẹ và nói rất nghiêm túc: “Đúng đó mẹ, mẹ không biết là có một số bạn bè của em cảng thẳng thế nào khi nói điểm xấu với mẹ của các bạn đâu. Các bạn bảo cứ như có núi lửa sắp phun trào”.

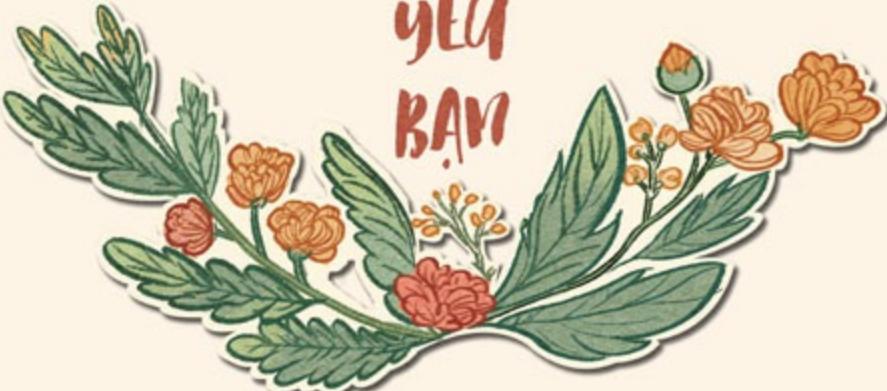
Mình nghĩ mỗi bà mẹ sẽ là người hiểu con mình nhất và biết cách làm thế nào để đem lại những điều tốt nhất cho con.

Ai cũng có lí do để “biện hộ” cho sự nỗi nóng, cho sự “phun trào núi lửa” của mình, đó là: Vì mình thương con, mình muốn đem lại những điều tốt đẹp nhất cho con. Mắng là để con sẽ cố gắng trong những lần sau chứ mình không mắng, con lại tưởng như thế là tốt rồi, không cần cố gắng nữa.

Mình không có lời khuyên nào cả vì mình biết, với mỗi đứa trẻ, với những hoàn cảnh khác nhau, khí chất khác nhau lại cần những “đơn thuốc” khác nhau mà bố mẹ chính là vị bác sĩ tài ba nhất. Nhưng mình nghĩ, điều quan trọng trong “đơn thuốc” bạn kê cho con đó, phải CHỐNG CHỈ ĐỊNH với những lời nói kiểu mạt sát, những thể hiện của sự thất vọng, những phủ đầu kiểu “rồi sẽ chẳng làm nên trò trống gì”. Vì những nỗi buồn, những cơn giận thì sẽ nhanh qua nhưng những câu nói ấy, có thể sẽ theo mãi trong trí nhớ con trẻ. Chúng ở đó hiện hữu trong lòng đứa trẻ ngăn cản sự tự tin, ngăn cản sự sáng tạo, ngăn cản sự cố gắng.

Như bất kì bạn nhỏ nào khác, con đường con đi còn quá rộng dài trước mắt. Khó khăn, thử thách, thành công, thất bại, niềm vui, nỗi buồn... tất cả những điều đó sẽ đến với Nam như một lẽ đương nhiên. Nhưng mình luôn tin, con sẽ luôn nỗ lực hết sức và đón nhận mọi điều bằng nụ cười, bằng niềm vui, bằng sự thơ ngây giống như khi con háo hức giải “bài toán” thi hát mẹ ra năm nào.

TÔI
YÊU
BẠN

Sáng hôm nay
Nam dậy sớm
Mặc áo mới
Đi giày xinh
Cười thật tươi
Ra dạo phố.

À vui quá
Gặp bạn ngay
Nam đưa tay
Chào bạn nhé!

O sao thé?
Bạn chẳng chào
Chỉ mím cười
Rồi đưa tay
Làm như thé.

Nam nhăn trán

Bạn ấy oi

Không trả lời

Là xấu đây!

Tớ hỏi nhé

Bạn vui không?

Có mừng không?

Khi gặp tớ.

O lá thé

Vân đưa tay

Chẳng trả lời

Chán bạn quá.

Mẹ thơm má

Nam đừng buồn

Bạn đáng yêu

Đang muốn chơi

Cùng con đó

Bạn có nói

Không bằng lời

Bạn dùng tay

Thé này này

Thật giản đơn

Tôi yêu bạn!

Đây là đoạn văn vần vui mà mẹ viết cho Nam khi con 4 tuổi. Khi đó, mẹ chưa làm việc ở lĩnh vực giáo dục đặc biệt nên chính bản thân cũng chưa có hiểu biết gì về những bạn nhỏ có nhu cầu đặc biệt. Nhưng tình cờ, một hôm mình đọc được một bài viết về loại kí hiệu mà các bạn nhỏ bị điếc hay mù, và quyết định thử nghiệm với các bạn khác cũng hiểu về những kí hiệu này. Và đó là lý do để “bài thơ” ra đời. Nam thích thú với đoạn văn vần này vô cùng, mặc dù nó lủng củng, khó nhớ nhưng có lẽ những kí hiệu đã hấp dẫn Nam. Cả buổi tối mình và con cùng nhau làm những kí hiệu cho thật giống với hình vẽ mà mình đã tìm trên mạng.

Và không chỉ có thế, thi thoảng, hai mẹ con lại đưa tay suyt suyt, không nói, chỉ làm kí hiệu thôi. Mình và Nam cũng tự ước với nhau một số kí hiệu dùng khi ăn cơm, uống nước, đi vệ sinh... và thực hiện trong sự... nhầm lẫn. Nhưng có sao đâu, cả hai mẹ con đều vui.

Điều quan trọng, mình luôn nói với con trai rằng: “Con nên lắng nghe nhé, có những người bạn có cách thể hiện không giống mình”.

Khi đi học cũng vậy, em sẽ gặp mỗi người bạn với một “dáng vẻ” khác nhau. Có bạn thật là nhanh nhẹn, có bạn ít nói, có bạn nghịch ngợm, bạn lại rất hiền lành... Tất cả các bạn đều đáng yêu hết cả. Bạn nào cũng là một “tiểu vũ trụ” với rất nhiều điều hay. Hồi đó Nam đang tìm hiểu về vũ trụ nên khi mình so sánh bạn bè với những “tiểu vũ trụ” khiến con rất thích. Con càng say sưa tìm tòi và hiểu thêm được nhiều điều.

Có lẽ vì thế mà dù ở Nhật Bản hay khi về Việt Nam, Nam cũng hòa nhập khá nhanh với môi trường mới, đi học cũng thân thiện, yêu bạn bè. Vào mẫu giáo, thi thoảng cũng bị bạn đánh hoặc cào đến rướm máu. Trong các tình huống ấy, mình chỉ an ủi con rồi để cho Nam tự giải quyết. Rồi cũng đâu vào đây, hihi. Mình yêu các “tiểu vũ trụ” và mình luôn nghĩ, giống như người lớn, mỗi đứa trẻ lại có cách thể hiện câu nói: “Tôi yêu bạn” theo một cách khác nhau.

Tìm hiểu câu chuyện về cậu bé Nhật Nam:

Khi sinh ra, cậu bé chỉ ăn với ngủ.

13 tháng, em lâm châm biết đi.

20 tháng, em bắt đầu nói chuyện cùng với mọi người.

3 tuổi, em biết tự đi giày, tự mặc quần áo, biết giúp mẹ quét nhà, lau cửa kính.

Năm 5 tuổi, em ước mơ đi du học ở Mỹ.

Năm 6 tuổi, em bắt đầu đến trường tiểu học.

Năm 9 tuổi, em tham gia vào đội bơi.

Năm 17 tuổi, em sang Mỹ để du học.

Năm 20 tuổi, em tốt nghiệp đại học.

Em lập gia đình năm 30 tuổi và có hai đứa con.

Em có một cuộc sống rất hạnh phúc.

Hihi, đây là “bài tập” của Nam lúc Nam 5 tuổi. Mình dùng bút màu viết các giai đoạn trong câu chuyện lên một cuốn sổ giấy bìa cứng hình chữ nhật. Mỗi giai đoạn là các bức ảnh mình chụp từ khi Nam ra đời cho đến 5 tuổi. Còn các hình ảnh khác trong tương lai thì Nam phải tự vẽ.

Yêu cầu của mình đối với bài tập này:

Trả lời các câu hỏi:

1. Khi sinh ra, bạn Nam có thể làm những công việc gì?

2. Bạn Nam bắt đầu biết đi khi mấy tuổi?

3. Nam được vào đội bơi năm mấy tuổi?

4. Thủ đoán xem, khi kết hôn, bạn Nam có cảm xúc gì?

5. Em hãy tìm hiểu và vẽ về những hoạt động của con người trong những giai đoạn: Khi mới sinh; Năm 10 tuổi; Sau 40 tuổi...

Đây là bài tập đem lại sự thú vị tuyệt vời cho Nam. Cả hai mẹ con cứ say sưa thực hiện bài tập trong nhiều ngày. Vì không chỉ có trả lời câu hỏi, mục đích của bài tập này như sau:

1. Nhắc lại cho Nam về quãng thời gian đã qua. Mỗi giai đoạn phát triển trong bài là một câu chuyện. Mình kể cho Nam nghe khi mới sinh ra, trông em thế nào, bố mẹ đã hát ru em ra sao, em đã đáp ứng lại những câu chuyện của bố mẹ bằng cách nào... Hoặc năm 3 tuổi, đồ chơi mà em thích là gì? Em đã chơi với chúng như thế nào... Tất cả những điều đó được Nam đón nhận một cách say mê. Trẻ con thường rất thích nghe kể về chính mình. Giờ kể chuyện được thực hiện nghiêm túc. Nam ngồi nhìn hình ảnh và chăm chú nghe mẹ kể kèm theo cử chỉ minh họa.

Ví dụ: Đây là ảnh lúc em 3 tuổi. Khi ấy, em như một chú mèo con í, à không, em như một hoàng tử áy chứ. Em đẹp trai. Mẹ mặc cho em bộ quần áo có hình siêu nhân. Siêu nhân mạnh mẽ lắm. Có lần siêu nhân bị đau bụng vì mẹ lỡ cho ăn nhiều cháo cá quá, thế mà siêu nhân chỉ nhăn mặt kêu hụ hụ. Mẹ đưa em vào bệnh viện. Bác sĩ nói phải nằm truyền nước. Em vẫn nằm ngoan. Em còn ôm cổ mẹ nói: Mẹ nín khóc đi, chỉ có trẻ con mới khóc, người lớn thì khóc làm gì. Đây, mẹ nói mà, em biết thương mẹ từ bé.

2. Cho con hiểu về những kiến thức sơ đẳng về các giai đoạn phát triển của người: Ở tuổi lên 5, mình muốn cho Nam có những hiểu biết cơ bản về sự phát triển con người (Sau bài này sẽ là bài học về sự sinh sản). Vậy nên, con cần có cái nhìn tổng thể xem từ khi sinh ra, lớn lên, con người có những hoạt động cơ bản gì, thực hiện chúng ra sao. Đây chính là nội dung kiến thức khoa học mà mình muốn hướng đến cho Nam.

3. Cùng con xây đắp ước mơ: Các bạn có thấy, trong câu chuyện về Nam, mình có viết: Năm 5 tuổi, em mơ ước được đi du học ở Mỹ và năm 17 tuổi, Nam sang Mỹ để du học không? Hai mẹ con sẽ trò chuyện về điều đó, tìm ra những cách thức để thực hiện ước mơ của mình. Mình muốn đó sẽ là mơ ước theo Nam trong sự bền bỉ, liên tục của suốt cả quá trình sau này.

4. Cùng con hướng tới tương lai: Có một chi tiết mà Nam rất thích và cũng là chi tiết con tự xây dựng nên trong câu chuyện, đó là: Nam kết hôn vào năm 30 tuổi, có hai đứa con. Khi ấy, mình nhớ Nam vẽ hình ảnh Nam dắt tay một cô gái và hai đứa bé. Mẹ không có trong bức hình áy đâu vì Nam bảo, em bận rộn lắm, em phải trông em bé, dạy chúng học. Còn mẹ, mẹ già rồi nên có lẽ, lúc ấy, mẹ đang đi tập Yoga, đi xông hơi, đi chùa, đi công viên. Mẹ không thích bị quấy rầy. Đây! Nam đã tưởng tượng một tương lai rất chi là “hoành

tráng” với ước mơ gia đình riêng của mình. Chúng khiến cả hai mẹ con luôn có những tràng cười bất tận.

Còn nữa, Nam cũng nhấn mạnh chi tiết 20 tuổi em sẽ học xong đại học. Vì mẹ biết không, em sẽ vào học sớm, ra trường sớm. Uh chao, thật là tuyệt vời! Không ai ngăn cản mình mơ ước cả. Vui ơi là vui luôn í.

5. Mục đích quan trọng nhất của “bài tập” này mà mình muốn hướng tới, đó là: xây dựng GIÁ TRỊ SỐNG. Bởi “bài tập” sẽ dừng lại thật lâu ở mốc thời gian hiện tại: Khi Nam 5 tuổi. Mình sẽ cùng con làm những bảng sau:

- Những công việc em làm ở nhà mà không cần nhắc nhở.
- Những việc tốt em đã làm ở bên ngoài.
- Những việc tốt em đã làm ở nhà để giúp bố mẹ.

Mình cho Nam suy nghĩ, cùng nhau ghi vào bảng. Tấm bảng có tên: *Danh sách những điều tuyệt vời*.

Và mình sẽ giảng giải cho Nam hiểu những điều sau: Khi em còn nhỏ, em cần rất nhiều sự giúp đỡ của mẹ. Em chưa tự mình làm được việc gì cả. Nhưng càng lớn, em càng biết tự lo liệu cho bản thân. Em nhìn vào các mốc thời gian xem nhé, từ khi em chỉ biết nằm đợi mẹ cho ăn, cho ngủ, bây giờ em đã giúp mẹ được bao nhiêu việc. Ôi chao, một đứa bé lớn lên thật là thích. Nó được tự mình lo cho bản thân và còn giúp đỡ được bố mẹ, được mọi người xung quanh nữa. Em càng lớn lên, bản *Danh sách những điều tuyệt vời* này sẽ càng dài ra. Và đến khi em sẽ không thể nào nhớ nữa vì có quá nhiều, quá nhiều những điều tốt giúp mẹ. Bên cạnh em, mẹ sẽ già đi nhưng có sao đâu vì lúc này đã có em nâng đỡ mẹ rồi mà.

Bây giờ mẹ sẽ dán bản danh sách này lên tường và mẹ nghĩ, ta có thể thêm vào các hoạt động trong danh sách cho đến khi chúng dài chạm xuống đất nữa, em có nghĩ như vậy không?

Nam luôn luôn cười lén lén và tất nhiên rồi, Nam sẽ cố gắng làm để có cơ hội “kéo dài” danh sách những điều tuyệt vời đó.

Và mình cũng sẽ viết cạnh đó một câu ghi chú: Bây giờ tôi đã 5 tuổi, tôi đã tự lo được nhiều việc và bố mẹ không cần phải nhắc nhở nhiều nữa.

Mình cũng hỏi Nam xem con thích viết thêm điều gì. Khi ấy, Nam đã đề nghị mẹ viết hộ: Em mong muốn lớn nhanh để làm được nhiều việc, được đi du học và... cưới vợ (ôi trời!).

Với mỗi tờ ghi chú đó, mình dán vô số hình mặt cười. Mình cũng đề nghị Nam chụp một bức hình với vẻ mặt “người lớn” nhất để dán cạnh đó. Tất cả những điều này mình làm

trong quãng thời gian dài, mỗi ngày một chút, một chút nhưng đều đặn, thường xuyên. Mình cũng liên tục bổ sung những câu chuyện về Nam để kể, để ghi lại và dán trên bảng.

Mình cũng khuyến khích Nam tự làm một “câu chuyện” với những người khác trong gia đình. Nam sẽ tìm hình ảnh, phỏng vấn và ghi vào bảng các mốc theo sự hướng dẫn của mẹ, như: Tên-tuổi-giai đoạn-đặc điểm. Khi đó, Nam đã làm về các mốc thời gian của bố. Buồn cười nhất là Nam điền: Năm 37 tuổi, tôi cưới vợ. Thật may mắn vì vợ tôi tuy thấp tè nhưng rất biết nghe lời (Chả là Nam phỏng vấn bố và bố nói sao thì con ghi lại nguyên văn như vậy mà). Hihi!

Trong số các “bài tập” mà mình đã từng thực hiện cùng Nam, mình thích bài này nhất. Mình nghĩ rằng, giá trị sống là thứ cần được bồi đắp để mỗi đứa trẻ biết yêu bản thân mình, thấy mình thật có ý nghĩa với gia đình, với cộng đồng. Mình tin rằng, những gì mẹ làm cho con trong tuổi thơ sẽ ở lại mãi trong tâm trí của trẻ. Chúng là chất xúc tác để mỗi đứa trẻ khi lớn lên sẽ sống như đóa hoa tình yêu, biết “viết nên câu chuyện của cuộc đời” của riêng mình, đẹp đẽ và trong sáng.

Ngày còn bé, mình rất thích bài thơ *Đánh thức trâu* của nhà thơ Trần Đăng Khoa chỉ đơn giản là mình yêu bạn nhỏ và giàn trâu quá. Cái khẽ khàng của một bàn tay bé nhỏ, dịu dàng thò ra ngắt lá trong đêm tĩnh lặng và lời thủ thỉ với trâu khiến mình thấy mọi vật xung quanh hiền hòa, đáng yêu.

Khi mình có con, mình đem theo ấn tượng về bài thơ ấy vào việc dạy con.

Mình hướng con đến với suy nghĩ về “Vạn vật hữu linh” - mọi vật quanh mình đều có suy nghĩ, có linh hồn, có tình cảm và có đời sống riêng.

Ngày Nam còn nhỏ, mỗi lần lấy sách cho con đọc, mình đều nói: “Bạn sách ơi, cho tớ chơi với bạn một lúc nhé”. Khi đọc xong rồi, mình đặt sách lại chỗ cũ và nói: “Bạn Nam đọc xong rồi, bạn Nam vui lắm, cảm ơn bạn Sách, bạn nằm ngủ tiếp đi nhé”.

Lần nào cũng thế, mỗi lần lại nghĩ ra một câu chào khác nhau. Và Nam cũng có được thói quen đó khi vừa biết nói.

Với đồ chơi cũng vậy, mình khuyến khích Nam đặt tên cho chúng. Nam gọi các đồ chơi là bạn ô tô, bạn tàu. Mỗi lần Nam lỡ đánh rơi, mình đều “thị phạm” cho con: “Ôi, bạn Nam lỡ tay đấy, xin lỗi bạn ô tô nhé”. Và khuyến khích để Nam biết bày tỏ những điều giản dị đó.

Thời gian ở Nhật Bản, trước nhà mình có một công viên, chim bồ câu thường về đây tụ họp. Nam thường chạy quanh đàn bồ câu và đặt cho chúng những cái tên dựa vào hình dáng. Mình còn cùng Nam quan sát và đoán xem, mỗi con bồ câu đang vui hay buồn.

Cứ thế, cây cỏ, vật nuôi, đồ vật quanh nhà đều thành bạn của con. Mình và Nam làm những cuốn sách về “đời sống” của chúng.

Ví dụ: Về chị Hoa hồng trên ban công, cả hai mẹ con chụp ảnh “chị”, dán vào một tấm bìa. Sau đây là bài thơ về “chị”:

*Chị Hoa hồng
Cười đẹp lắm
Trong ánh nắng
Hoa nở xòe
Mỗi lần nghe
Có tiếng hát
Chị mở mắt
Dõi nhìn theo
Rồi ca reo
Ôi chim hót!
Nam lắp ló
Khúc khích cười
Chị chị ơi!
Nhảm rồi đó
Không phải gió
Chẳng phải chim
Mà là Nam
Đang cát tiếng!*

Sau khi hoàn thành xong “cuốn sách”, hai mẹ con thường đọc cho chị Hoa hồng nghe, vui lắm í.

Mình luôn tin rằng, với trẻ em, nếu biết cách làm cho các con biết yêu thương những vật vô tri vô giác quanh mình, khi lớn lên chúng sẽ biết sống lành, sống thiện.

*Răng bé xinh ơi
Xin chào bạn nhé
Ngày mai nắng hé
Bạn cứ tung tăng
Khắp chốn trời xanh
Đùa vui cùng gió
Bạn thành con thỏ
Hay thành mèo nâu
Thành chú chim sâu
Hay là chuột chít
Tớ không đoán hết
Chẳng thể tìm ra...
Dù có là ai
Đừng quên tớ nhé
Răng là em bé
Ngoan ngoãn giỏi giang
Có hàm răng xinh
Giờ đang bị sún...*

Đây là bài thơ mình viết tặng cho Nam khi con thay chiếc răng đầu tiên (lúc con 5 tuổi). Đối với người lớn, thay răng thì “cũng bình thường thôi” nhưng với trẻ con, mình tin chắc, thay răng là một việc hết sức “trọng đại”. Và vì thế, mình và Nam cùng nhau chờ đón sự kiện chia tay cái răng đầu tiên một cách hết sức “quy mô”. Mình cũng tranh thủ cơ hội này để phát triển trí tưởng tượng cho con. Vì như bạn thấy đó, trẻ con rất ấn tượng với việc vứt cái răng vừa thay lên mái nhà hoặc xuống gầm giường cùng câu “thần chú”: Chuột chuột chí chí, tao cho mày cái răng xấu xí, mày trả cho tao cái răng bé tí tị tị.

Vậy nên, khi cái răng bắt đầu lung lay là những câu chuyện hàng đêm về cuộc chu du của những cái răng bắt đầu.

Ngày ấy chưa được xem phim Tiên răng, mình thường kể cho Nam câu chuyện do mình tự nghĩ ra:

Có một chú bé đáng yêu. Chú có những người bạn đều có tên là Răng sữa.

Những người bạn này giúp chú thật nhiều việc. Đồ ăn dọn ra mà các bạn chưa ra tay thì chú không cách gì có thể ăn nổi.

Nhưng những người bạn này cũng nhõng nhẽo. Chúng không thích những gì quá ngọt, quá nóng hoặc quá lạnh. Chúng cũng muốn cậu bé cho tắm táp mỗi ngày bằng bàn chải và thuốc đánh răng có mùi dâu tây.

Nhưng cậu bé thi thoảng cũng bỏ rơi những người bạn. Cậu ăn ngọt xong đi ngủ luôn mà quên mất phải làm vệ sinh cho Răng sữa này. Cậu dùng Răng Sữa để cắn nút chai này (Sợ thé).

Một hôm, bỗng nhiên, cậu thấy một bạn Răng Sữa lung lay như sắp “bật gốc” đến nơi. Cậu òa khóc: “Ôi, tớ xin lỗi Răng Sữa, bạn đừng bỏ đi, tớ hứa sẽ chăm sóc cho bạn”.

Răng Sữa bật cười: “Ôi bạn của tôi. Không, tôi không giận bạn đâu. Tôi sắp chia tay bạn và có chuyến đi xa. Tôi có hành trình của tôi. Và bí mật nhé, tôi sẽ không chỉ là một cái răng nữa đâu. Sẽ có một phép màu biến tôi thành một người khác. Còn bạn, bạn đừng lo. Bạn sẽ được mọi người gọi là: Cậu bé sún răng. Rồi sẽ có một bạn Răng mới đến ở cùng bạn, có tên là Răng trưởng thành vì bạn ấy đã lớn rồi. Bạn Răng ấy sẽ ở cùng bạn thật lâu, thật lâu. Vậy nên bạn đừng buồn nhé”.

Cậu bé ngạc nhiên. Mỗi ngày, cậu lại sờ lên bạn Răng Sữa lung lay xem cậu ta đã bắt đầu cuộc hành trình chưa.

Một hôm, mẹ cậu bé nói: “Mình sẽ giúp cho Răng Sữa bước vào hành trình của mình. Con đừng kêu đau nhé kéo không bạn ấy sẽ buồn. Con nhắm mắt lại, mẹ chỉ lay nhẹ là bạn ấy có thể “cất cánh” được thôi”.

Cậu bé làm theo. Á, cậu bé kêu lên một tiếng. Mở mắt ra cậu đã thấy Răng Sữa nằm trong bàn tay mẹ.

Và theo lời mẹ, cậu đặt Răng Sữa lên mái nhà. Cậu đưa tay vẫy, tạm biệt người bạn bé nhỏ và mong cho cậu ta sẽ trở thành những gì mà cậu ấy muốn.

Đại loại câu chuyện là như thế, mỗi hôm mình lại thêm bớt một chút. Nhưng mà Nam thích lăm, cứ bắt mẹ kể đi kể lại mãi.

Trong khi kể chuyện, mình cũng thường lòng ghép về cách vệ sinh “các bạn răng” và chuẩn bị cho con tâm lí không sợ hãi khi bị nhổ răng.

Vào những lúc rảnh rỗi, hai mẹ con thi nhau tưởng tượng và kể về hành trình của bạn Răng Sữa. Những khi ấy, hai mẹ con thường ngâm nga bài thơ trên. Mình cũng khuyến

khích Nam vẽ lại hành trình đó nữa.

Mình lên mạng, tìm hiểu về phong tục nhổ răng sữa của một số nước. Chà, hóa ra mỗi nước lại có những “truyền thuyết” khác nhau. Nơi thì đặt dưới gối, nơi thì cho vào túi vải nhỏ, nơi thì đặt lên cây...

Vậy đó, chỉ là chuyện nhỏ một cái răng nhưng cũng tranh thủ dạy con được khói điều, hihi.

Điều quan trọng là Nam được bay bỗng trí tưởng tượng, con yêu từng bộ phận trên cơ thể mình, biết cách ứng xử với những thay đổi của cơ thể. Và một điều nữa: Chia tay răng sữa nghĩa là con đã sang một giai đoạn mới vì con đã có Răng trưởng thành rồi cơ mà!

Các bạn thử nghĩ những câu chuyện khác cho các bé nhé. Nhìn con với hàm răng sún yêu ơi là yêu các bạn nhỉ.

... Nụ cười răng sún làm dịu lành cả bầu trời.

Chia sẻ ebook : <http://downloadsachmienphi.com/>

Tham gia cộng đồng chia sẻ sách :

Fanpage : <https://www.facebook.com/downloadsachfree>

Cộng đồng Google : <http://bit.ly/downloadsach>

- Đơn vị tiền tệ của Malaysia, 1 RM có giá trị khoảng 6 - 7 nghìn đồng Việt Nam.
- Một hòn đảo do hoàng gia cấp bang ở Malaysia phong tặng cho những người có đóng góp lớn cho xã hội.
- Low-fare-no-frills: Giá vé rẻ và loại bỏ hết những dịch vụ không thiết yếu như ghế ngồi hạng thương gia, đồ ăn miễn phí trên máy bay, v.v...
- Internet Protocol TV: truyền hình giao thức Internet, một hệ thống dịch vụ truyền hình kỹ thuật số được truyền đến người xem thông qua các công nghệ sử dụng cho các mạng máy tính, thay vì phát hình vô tuyến hay truyền hình cáp
- Initial Public Offerings: lần đầu phát hành cổ phiếu ra công chúng
- Maintenance, Repair, and Overhaul: Bảo dưỡng, sửa chữa và đại tu
- Một tộc người chuyên sống ở các vùng băng giá như Đông Siberia (Nga), Alaska (Mỹ), Bắc Cực.
- Mass rapid transit: mạng lưới giao thông công cộng cao tốc, hoặc có thể tạm gọi là tàu điện ngầm
- Đồng tiền của Malaysia, 1 RM = 100 sen
- Một nhân vật trong phim Chiến tranh giữa xác vì sao
- Giải bóng bầu dục danh giá nhất ở Mỹ, là một trong những sự kiện thể thao được xem nhiều nhất trên thế giới.
- Công-xooc-xi-om là từ phiên âm từ tiếng Latinh của consortium, có nghĩa gần giống như hiệp hội hay liên đoàn, có nguồn gốc ở từ consors có nghĩa là người sở hữu của các phương tiện hay đồng đội. Từ này chỉ tới sự cộng tác tạm thời để thực hiện một nhiệm vụ cụ thể nào đó hay để đưa ra một dịch vụ hoặc sản phẩm nhất định một cách có hiệu quả hơn. Một công-xooc-xi-om là sự liên kết của hai hay nhiều cá nhân (thuật ngữ pháp lý là thể nhân), công ty, trường đại học, hoặc chính quyền (hoặc bất kỳ tổ hợp nào của các thực thể pháp lý này) với mục đích tham dự vào các hoạt động chung hoặc đóng góp các tài nguyên của mình để đạt được mục tiêu chung. Mỗi bên tham gia vẫn duy trì tư cách pháp nhân riêng biệt của mình và nhòe nhé, việc kiểm soát của công-xooc-xi-om đối với mỗi bên tham gia nói chung bị giới hạn trong các hoạt động tham dự vào các nỗ lực chung, cụ thể là phân chia lợi nhuận.
- “Now, everyone can fly Xtra long like never before.”

1. Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation, Amortization, and Restructuring or Rent Costs: Lợi nhuận trước lãi, thuế, khấu hao, chi phí tái cấu trúc hoặc đi thuê .sup

1. Earnings Before Interest, Taxes, Depreciation, Amortization, and Restructuring or Rent Costs: Lợi nhuận trước lãi, thuế, khấu hao, chi phí tái cấu trúc hoặc đi thuê

Cách Nhật Nam gọi mẹ âu yếm

(1) Pollyanna: Tên một nhân vật nữ trong cuốn tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Eleanor H. Porter, chỉ những người lúc nào cũng lạc quan quá mức.

Von-Hippel-Lindau (VHL): Một hội chứng có u nguyên bào mạch máu, đặc biệt trong não, kết hợp với các nang ở thận và tuyến tụy, u mạch trong võng mạc, ung thư các tế bào thận, và các vết bớt đỏ.

Sự kiện Fashoda (còn gọi là Cuộc khủng hoảng Fashoda): sự kiện đỉnh điểm sau một loạt những tranh cãi về lãnh thổ ở châu Phi kéo dài nhiều năm giữa hai đế quốc Anh và Pháp. Thực ra, các đế quốc châu Âu đã quan tâm tới châu Phi từ những năm 1670 và cùng chia nhau chiếm các quốc gia ở châu lục này làm thuộc địa. Vì lý do này mà cuộc đụng độ giữa Anh và Pháp năm 1898 tại thị trấn Fashoda (nay là Kodok), Sudan, liên quan tới danh dự dân tộc nhiều hơn, bởi nó thể hiện sức ảnh hưởng của mỗi đế quốc tại châu Phi. Việc Pháp rút quân khỏi Fashoda do lo ngại khả năng chiến tranh bị coi là một nỗi nhục lớn.

Sự kiện Dreyfus (1894-1906): vụ bê bối chính trị đã làm chia rẽ sâu sắc xã hội Pháp và mang đến nhiều hệ lụy cho nước Pháp về sau. Sự kiện này bắt đầu từ tháng Mười hai năm 1894, khi viên đại úy trẻ Alfred Dreyfus, một người Pháp gốc Do thái, bị kết tội phản quốc và kết án tù chung thân vì bị cho

là đã tiết lộ những bí mật quân sự của Pháp cho Đại sứ quán Đức ở Paris. Bản án này là một sai lầm tư pháp, có nguồn gốc từ nỗi sợ gián điệp trong bối cảnh niềm căm thù của người Pháp với người Đức sau cuộc chiến tranh Pháp-Phổ năm 1871 và từ chủ nghĩa bài Do thái – hai nét nổi bật trong tâm lý xã hội Pháp đương thời. Năm 1898, nhà văn nổi tiếng Émile Zola đã viết bài báo phanh phui vụ bê bối này, từ đó xuất hiện một chuỗi những cuộc khủng hoảng chính trị và xã hội có một không hai ở Pháp và chỉ chấm dứt vào năm 1906 khi Dreyfus được minh oan và phục hồi danh dự hoàn toàn.

Le Bourget và Stains: hai thị trấn ở ngoại ô Paris.

François Achille Bazaine (1811-1888): Thống chế Pháp, người đã giao nộp đội quân Pháp cuối cùng cho Phổ trong cuộc chiến tranh Pháp-Phổ (1870-1871).

Tên đầy đủ là Trường Quân sự Đặc biệt Saint-Cyr, là học viện quân sự quan trọng nhất của Pháp, do Napoléon Bonaparte thành lập năm 1802.

Arras: là thủ phủ của tỉnh Pas-de-Calais thuộc miền bắc nước Pháp, bên bờ sông Scarpe.

Joseph Jacques Césaire Joffre (1852-1931): Thống chế Pháp, Tổng tham mưu trưởng Quân đội Pháp từ năm 1914-1916 trong cuộc Thế chiến I. Tháng Chín năm 1914, ông đã lập nên một chiến công vang dội trong trận đánh Trận sông Marne lần thứ nhất có ý nghĩa quyết định về mặt chiến lược của Liên quân Anh-Pháp. Qua đó, ông trở thành một vị anh hùng dân tộc, là vị tướng Pháp đầu tiên đánh thắng được người Đức trong thế kỷ XX. Thậm chí nhân dân Pháp còn tôn vinh ông là Papa Joffre (Cha Joffre) sau thắng lợi vẻ vang này.

Biệt danh của Georges Benjamin Clemenceau (1841-1929), chính trị gia người Pháp, từng giữ vị trí Thủ tướng Pháp trong khoảng thời gian 1906-1909 và 1917-1920. Ông là người đã đưa nước Pháp đến thắng lợi trong Thế chiến I. Trong suốt cuộc chiến tranh, ông giữ tinh thần kiên định và luôn tin tưởng rằng Pháp có thể đạt được thắng lợi tuyệt đối. Ông thường xuyên tới tận mặt trận để thăm hỏi, động viên binh lính, ông còn nhân cơ hội đó để đích thân đứng lên chửi bới và nhục mạ quân địch, dù mặt trận quân địch chỉ cách đó vài mét. Những chuyến thị sát của ông đã gây ấn tượng mạnh và truyền nhuệ khí cho binh lính, qua đó ông được gọi bằng biệt danh Le Tigre (Con Hổ), hay Le Père-la-Victoire (Người cha chiến thắng).

Raymond Poincaré (1860-1934): chính trị gia người Pháp, từng ba lần giữ chức Thủ tướng Pháp và làm Tổng thống Pháp giai đoạn 1913-1920. Ông là người theo trường phái bảo thủ và nổi tiếng vì thái độ chống Đức mạnh mẽ.

Aristide Briand (1862-1932): chính trị gia người Pháp, từng có 11 nhiệm kì giữ chức Thủ tướng Pháp trong Đệ tam Cộng hòa. Briand phản đối cách cư xử hà khắc dành cho Đức sau Thế chiến I, đồng thời lên án việc Pháp đóng chiếm một số vùng của Đức. Năm 1925, ông ký một thỏa thuận hòa giải với Đức. Năm 1926, ông được nhận giải Nobel Hòa bình chung với Bộ trưởng Ngoại giao Đức Gustav Stresemann vì đã hòa giải mối quan hệ Pháp-Đức sau Thế chiến I.

André Pierre Gabriel Amédée Tardieu (1876-1945): chính trị gia người Pháp, ba lần giữ chức Thủ tướng Pháp, là nhân vật nổi bật trên chính trường Pháp giai đoạn 1929-1932.

Augustin Alfred Joseph Paul-Boncour (1873-1972): chính trị gia người Pháp, từng đảm nhận nhiều vị trí khác nhau trong nội các như Bộ trưởng Chiến tranh (1932), Thủ tướng (1932-1933), Bộ trưởng Ngoại giao (1932-1938).

Pierre-Paul-Henri-Gaston Doumergue (1863-1937): chính trị gia người Pháp, từng làm Thủ tướng và Tổng thống Pháp (1924-1931). Ông được đánh giá là một trong những Tổng thống Pháp được yêu thích nhất.

Tiếng Đức là Führer, chỉ Adolf Hitler.

Nhân vật trong thần thoại Hy Lạp, vợ Odysseus, vua xứ Ithaca. Trong suốt 20 năm chồng vắng nhà, nàng Penelope vẫn một dạ chờ chồng trở về, dù có rất nhiều người tới cầu hôn. Song trước áp lực của

của những người tới cầu hôn, nàng buộc lòng phải hứa sẽ chọn một trong số họ làm chồng, nhưng nàng tìm mọi cách để trì hoãn việc này. Một trong những cách đó là nàng yêu cầu họ chờ cho tới khi nàng dệt xong tấm vải liệm để dùng trong đám tang của bố chồng, lúc đó đã già yếu. Nhưng ban ngày nàng dệt được bao nhiêu thì ban đêm nàng lại lén tháo tung ra để hôm sau làm lại từ đầu. Từ đó, thành ngữ “tấm vải nàng Penelope” dùng để chỉ một việc được tiến hành kiên trì, liên tục nhưng không bao giờ hoàn tất.

Phòng tuyến Maginot, được đặt theo tên của Bộ trưởng Chiến tranh Pháp André Maginot, là một công trình xây dựng quân sự dọc biên giới Pháp-Đức và Pháp-Ý với mục đích bảo vệ lãnh thổ Pháp sau kinh nghiệm thành công của đường lối chiến tranh phòng thủ trong Thế chiến I. Tuyến phòng thủ gồm các tường thành bê tông với nhiều ụ chông tăng, lô cốt đại bác, ô súng máy và đồn quân sự. Người Pháp xây dựng phòng tuyến này với mục đích kéo dài thời gian để huy động quân đội khi bị tấn công, giúp quân Pháp có thể di chuyển vào Bỉ để thực hiện trận đánh quyết định với Đức. Các chuyên gia quân sự Pháp ca ngợi Phòng tuyến Maginot là một công trình thiên tài, có khả năng ngăn chặn bất kỳ cuộc tấn công nào từ phía đông. Tuy nhiên, trong khi hệ thống công sự này có thể ngăn chặn được những cuộc tấn công trực tiếp, thì nó lại không hiệu quả về mặt chiến lược, bởi Đức xâm nhập vào Pháp qua Bỉ, đi vòng qua Phòng tuyến Maginot.

Ambroise-Paul-Toussaint-Jules Valéry (1871-1945): nhà thơ, triết gia nổi tiếng của Pháp.

François Michel Le Tellier, Hầu tước xứ Louvois (1641-1691), thường được gọi là Louvois. Ông là Bộ trưởng Ngoại giao phụ trách chiến tranh trong triều đại của vua Louis XIV. Louvois là một trong những bộ trưởng chiến tranh vĩ đại hiếm hoi và lịch sử Pháp chỉ có thể so sánh ông với Carnot.

Lazare Carnot (1753-1823): chính trị gia, kỹ sư, và nhà toán học người Pháp, được mệnh danh là Nhà tổ chức chiến thắng trong cuộc cách mạng Pháp diễn ra trong giai đoạn 1772-1802. Cả Louvois và Carnot đều phải tổ chức quân đội theo hệ thống mới trên nền tảng là các nguyên liệu cũ. Cả hai đều là những nhà tổ chức chiến dịch quân sự tài ba và quan tâm tới đời sống vật chất của binh lính.

Hans von Seeckt (1866-1936): là một vị tướng của Đức, nhân vật trung tâm mang lại những chiến thắng cho Đức ở mặt trận phía đông trong Thế chiến I.

Augustin Alfred Joseph Paul-Boncour (1873-1972): chính trị gia người Pháp thời Đệ Tam Cộng Hòa. Lebensraum: tiếng Đức nghĩa là “Không gian sinh tồn cho dân tộc Đức siêu việt”. Đây là chủ trương mở rộng lãnh thổ cho người Đức được phát triển từ thời Đế quốc Đức (1871-1918), sau đó trở thành một trong những mục tiêu của Đức trong Thế chiến I và là một phần quan trọng trong hệ tư tưởng của Đảng Quốc xã. Đảng Quốc xã ủng hộ chủ nghĩa bành trướng lãnh thổ để chiếm Lebensraum cho những chủng người ưu việt.

Mùa hè năm 1935, Adolf Hitler thành lập tổ chức Nghĩa vụ Lao động (Reichsarbeitsdienst – RAD) nhằm giảm thiểu tác động của tình trạng thất nghiệp đối với nền kinh tế Đức, quân sự hóa lực lượng lao động và truyền bá tư tưởng của Quốc xã vào lực lượng này. Theo chính sách này, tất cả nam thanh niên Đức trong độ tuổi 19-25 đều phải tham gia lao động công ích cho chính phủ trong sáu tháng trước khi thực hiện nghĩa vụ quân sự. Về sau, phụ nữ cũng được huy động để làm những công việc như dạy học và phục dịch trong các gia đình quan chức cấp cao của Đảng Quốc xã.

Nút thắt Gordian: đây là một thành ngữ liên quan đến Alexander Đại Đế (356-323 TCN). Theo truyền thuyết, nhà vua Gordias xứ Phrygia đã để lại một cái nút thắt được buộc rất phức tạp (nút thắt Gordian) với lời nguyền rằng ai cởi được nó sẽ làm bá chủ cả châu Âu và châu Á. Rất nhiều người đã thử nhưng không ai cởi được nút thắt này. Khi vua Alexander xứ Macedon trên đường chinh phạt dừng chân tại Phrygia, ông cũng tìm cách cởi nút thắt này. Sau một hồi loay hoay không thành công, ông nảy ra một ý tưởng là lấy gươm cắt nó làm đôi. Lời giải bất ngờ của vua Alexander làm thần Zeus rất thích thú và đưa Alexander trở thành Đại Đế, làm chủ cả hai châu lục. Về sau, hình ảnh nút thắt

Gordian dùng để chỉ những vấn đề hết sức phức tạp và nan giải.

Hermann Wilhelm Göring (hoặc Goering) (1893-1946): là chính trị gia, lãnh đạo quân sự, và thành viên chủ chốt trong Đảng Quốc xã. Trong Thế chiến I, Goering là một phi công chiến đấu xuất sắc.

Paul Reynaud (1878-1966): chính trị gia người Pháp, nổi tiếng vì các quan điểm bảo vệ tự do kinh tế và chống đối Đức.

André Léon Blum (1872-1950): chính trị gia người Pháp, ba lần làm Thủ tướng Pháp.

Pierre Laval (1883-1945): chính trị gia người Pháp, từng đứng đầu chính quyền Pháp giai đoạn 1935-1936.

Stanley Baldwin (1867-1947): chính trị gia người Anh, từng ba lần giữ chức Thủ tướng Anh.

Falange: chỉ các học thuyết và hành động của đảng phát xít Falange của Tây Ban Nha.

Léopold III (1901-1983): Vua Bỉ giai đoạn 1934-1951.

Édouard Daladier (1884-1970): chính trị gia người Pháp, giữ chức Thủ tướng Pháp giai đoạn đầu của Thế chiến II.

Hiệp ước Munich: một thỏa thuận giữa Đức, Pháp, Anh, và Italy, cho phép Đức Quốc xã sáp nhập vào lãnh thổ Đức những phần đất ở Tiệp Khắc, nơi có đa số người Đức ở. Hiệp ước này được coi là một hành động nhân nhượng bất thành trước Đức nhằm ngăn chặn nguy cơ chiến tranh, bởi sau đó Hitler lấn tới thôn tính toàn bộ Tiệp Khắc.

“Cuộc chiến tranh kỳ quặc”: chỉ giai đoạn tương đối yên bình trong khoảng đầu của Thế chiến II. Ngày 3 tháng Chín năm 1939, sau khi Đức Quốc xã tấn công nước đồng minh Ba Lan, Anh-Pháp tuyên chiến với Đức. Tuy nhiên, sau khi tuyên chiến, Anh-Pháp lại không có hành động quân sự đáng kể nào nhằm vào Đức và Đức đánh bại Ba Lan chỉ trong khoảng năm tuần. Ngày 10 tháng Năm năm 1940, tám tháng sau khi liên minh Anh-Pháp tuyên chiến với Đức, quân Đức tiến công vào Bỉ, Hà Lan, và Luxembourg, đặt dấu chấm hết cho giai đoạn “cuộc chiến tranh kỳ quặc”.

Cung điện Palais-Bourbon: trụ sở của quốc hội Pháp.

Duce: Thủ lĩnh, biệt danh của Mussolini.

Djibouti, Tchad: tên hai quốc gia ở châu Phi, thuộc địa của Pháp thời đó.

Nhắc đến Hiệp ước không xâm lược lẫn nhau giữa Đức và Liên bang Xô viết (còn gọi là Hiệp ước Xô-Đức, Hiệp ước Molotov-Ribbentrop, hay Hiệp ước Hitler-Stalin), được ký ngày 23 tháng Tám năm 1939 giữa Ngoại trưởng Vyacheslav Mikhailovich Molotov đại diện cho Liên Xô và Ngoại trưởng Joachim von Ribbentrop đại diện cho Đức Quốc xã. Hiệp ước này có hiệu lực cho tới khi Đức đơn phương phá vỡ khi tiến quân xâm lược Liên Xô vào ngày 22 tháng Sáu năm 1941.

Đường Saint-Dominique: nơi đặt trụ sở Bộ Quốc phòng của Pháp.

Maurice Gustave Gamelin (1872-1958): tướng Pháp, được nhớ đến vì sự kiên định bảo vệ các giá trị cộng hòa và thất bại trong việc chỉ huy quân đội Pháp trong cuộc xâm lược của Đức Quốc xã năm 1940. Ông là một vị tướng tài, được nể trọng cả ở Đức, và từng rất thành công trong Thế chiến I. Có ý kiến cho rằng thất bại của ông trong Thế chiến II là do ông vẫn vận dụng những phương pháp đã sử dụng trong Thế chiến I.

Alphonse Joseph Georges (1875-1951): tướng Pháp, là Tư lệnh mặt trận Đông Bắc giai đoạn 1939-1940. Ông là phó tướng của Gamelin song mối quan hệ giữa hai người thường xuyên căng thẳng. Khi Thế chiến II nổ ra, Gamelin và Georges cam đoan với Daladier rằng Pháp có quân đội mạnh nhất thế giới, song rốt cuộc họ lại sững sờ khi thấy mặt trận đồng minh tại Sedan bị quân Đức phá vỡ.

Hermann “Papa” Hoth (1885-1971): tướng Đức, tham chiến tại Pháp trong Thế chiến II.

Paul Ludwig Ewald von Kleist (1881-1954): Thống chế Đức trong Thế chiến II.

Một con sông lớn ở châu Âu, bắt đầu từ Pháp, chảy qua Bỉ và Hà Lan rồi đổ ra Biển Bắc.

Vùng các quốc gia thấp: chỉ vùng duyên hải phía Tây châu Âu, bao gồm chủ yếu là Hà Lan và Bỉ và

vùng châu thổ thấp của các sông Rhin, Meuse, Scheldt và Ems, nơi phần lớn đất nằm dưới mực nước biển.

D2: Char D2, một loại xe tăng của Pháp được sử dụng trong giai đoạn giữa hai Thế chiến.

Renault 35, hay R35: loại xe tăng bộ binh của Pháp, được sử dụng trong Thế chiến II.

Stuka (từ tiếng Đức Sturzkampfflugzeug, nghĩa là máy bay ném bom bổ nhào): loại máy bay ném bom bổ nhào gồm hai người (một phi công và một xạ thủ phía sau) của lực lượng không quân Đức Quốc xã thời Thế chiến II.

Somua: Xe tăng kỵ binh của Pháp dùng trong Thế chiến II.

John Standish Surtees Prendergast Vereker, Viscount Gort VI (1886-1946): Thống chế Anh, nổi tiếng với lệnh yêu cầu gửi Lực lượng Viễn chinh Anh tới Pháp trong năm đầu tiên của Thế chiến II, nhưng đội quân này sau đó đã rút khỏi Dunkirk.

Maxime Weygand (1867-1965): Tư lệnh Pháp, phục vụ trong Thế chiến I và Thế chiến II. Trong cuộc xâm lược Pháp năm 1940, ban đầu Weygand chiến đấu chống lại quân Đức, nhưng sau đó đầu hàng và phần nào hợp tác với quân Đức khi phục vụ trong Chính phủ Vichy (chính phủ Pháp hợp tác với phe Trục từ tháng Bảy năm 1940 đến tháng Tám năm 1944 do Thống chế Philippe Pétain đứng đầu). Về sau, Weygand bị Đức bắt giam vì không chịu hợp tác hoàn toàn.

Túc Charles de Gaulle. Ông được phong tướng vào ngày 24 tháng Năm năm 1940, và ông giữ vị trí này suốt đời.

Victor Fortune (1883-1949): tướng lĩnh của quân đội Anh, chỉ huy Sư đoàn Bộ binh Cao nguyên Scotland trong Trận chiến nước Pháp năm 1940, sau đó bị rơi vào bẫy và buộc phải đầu hàng quân Đức vào ngày 12 tháng Sáu năm 1940.

Charles de Gaulle phản đối chuyện đầu hàng và đề xuất rằng chính phủ Pháp nên chuyển tới Bắc Phi để tiếp tục tiến hành chiến tranh từ các quốc gia thuộc địa của Pháp ở châu Phi.

Như chú thích trước.

Ferdinand Foch (1851-1929): Thống chế Pháp, hoạt động trong Thế chiến I.

Cuộc chiến Pháp – Phổ diễn ra trong giai đoạn 1870-1871, trong đó quân Phổ giành chiến thắng.

Năm 1870, Hoàng đế Napoléon III thất trận ở chiến trường Sedan và phải đầu hàng nước Phổ.

Adolphe Thiers lên làm thủ tướng của Chính phủ Pháp đã ký các điều khoản hòa ước với Phổ. Không chấp nhận hòa ước, nhân dân Paris đã đứng lên phản đối và thành lập Cộng xã. Tuy nhiên, Cộng xã chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn rồi bị quân đội của chính phủ Thiers đàn áp.

Nước nặng: là thành phần hóa học có thể dùng để sản xuất vũ khí hạt nhân. Trong Thế chiến II, Đức Quốc xã có dự án lấy nước nặng để sản xuất vũ khí hạt nhân.

Dakar: thủ đô Senegal, Tây Phi.

Georges Vanier (1888-1967): Đại sứ Anh và Canada.

René Mayer (1895-1972): chính trị gia cấp tiến người Pháp, sau này trở thành một bộ trưởng của Tướng de Gaulle tại Alger. Về sau, ông trở thành Thủ tướng của Đệ tứ Cộng hòa Pháp.

Sau khi Pháp đầu hàng Đức, số phận hải quân Pháp chưa được định đoạt. Phần lớn các thiết giáp hạm của Pháp lúc này đang neo đậu ở căn cứ Mers-el-Kébir, Algérie. Trước tình hình đó, Hải quân Hoàng gia Anh quyết định can thiệp và nổ súng vào căn cứ này, gây nên những thiệt hại nặng nề về người và của cho Pháp.

Spaak, Zaleski: Bộ trưởng Ngoại giao của Bỉ và Ba Lan khi đó.

Défense contre avions: Lực lượng phòng thủ chống máy bay

BCRA là viết tắt của Cơ quan tình báo và hành động trung ương.

Chương trình Lend-Lease (Vay-Mượn): một chương trình được Mỹ thực hiện từ năm 1941 đến 1945.

Chương trình này cung cấp các nhu yếu phẩm, đạn dược, phương tiện vận tải và tiền mặt cho các quốc

gia Đồng minh tham chiến trong Thế chiến II.
Chỉ những nhà vua Iraq và Transjordanie thuộc triều đại Hussein mà Lawrence d'Arabie đã ủng hộ.
Ám chỉ giấc mộng đẹp và ngắn ngủi.
Nhà văn người Pháp.
Nhân vật có số phận bi thảm trong thần thoại Hy Lạp.
Nhà triết học tôn giáo, nhà tâm lý, nhà thơ người Đan Mạch.
Nhà triết học, nhà tư tưởng nổi tiếng Hy Lạp cổ đại.
Tư Mã Chiêu là kẻ luôn âm mưu cướp nhà Ngụy.
Nhà triết học nổi tiếng người Đức.
Tự là Dật Thiếu, hiệu là Đạm Trai, là nhà thư pháp nổi tiếng thời Đông Tấn trong lịch sử Trung Quốc.
Là tác phẩm tiêu biểu về hành thư của Vương Hi Chi, được khen là bảo thư.
Hám lợi trước mắt mà quên họa phía sau.
Bác học vĩ đại người Pháp thế kỷ 17.
Họa từ miệng mà ra.
Tổng thống thứ 36 của Mỹ.
Sĩ quan, thuyền trưởng hải quân, năm 1912 đã chết trên con tàu bị đắm.
Tự Hy Văn, thụy Văn Chánh – là một nhà chính trị, nhà văn, nhà quân sự, nhà giáo dục thời Bắc Tống.
Thành phố lấy việc đánh bạc làm trung tâm du lịch và mua sắm nổi tiếng ở Mỹ.
Ám chỉ một người gặp khó khăn to lớn, dường như thấy trước sự thất bại.
Ám chỉ nịnh bợ người khác.
Nhà tư tưởng, nhà triết gốc Pháp.
Nhà văn tác giả của Chủ nghĩa tồn tại Pháp.
Nhà triết học nổi tiếng Hy Lạp.
Nhà ngoại giao nổi tiếng của Mỹ.
Đạo (mà) có thể gọi được, không phải Đạo thường (hang cữu). Đây là câu mở đầu Đạo đức kinh của Lão Tử.
Một học giả thông minh trong tác phẩm kịch của thi sĩ, nhà soạn kịch, tiểu thuyết gia, nhà khoa học, chính khách, nhà triết học Đức lối lạc Johann Wolfgang Goethe.
Virgil là nhà thơ lớn của La Mã cổ đại, người sáng tạo ra thể loại thơ sử thi, tác giả của Bucolics, Georgics, Aeneid – những thiên sử thi ca tụng nguồn gốc huyền thoại của dân tộc La Mã.
Beatrice: đại biểu cho Nàng Thơ – ám chỉ niềm say mê.
Henry David Thoreau (1817-1862), là nhà văn, nhà thơ, nhà tự nhiên học, nhà sử học, nhà triết học, nhà địa hình học mẫu mực người Mỹ.
Điển ngữ “cuộn chỉ vàng” hay “cuộn chỉ Ariadne” được hiểu theo nghĩa: sợi dây chỉ đường để thoát khỏi cảnh nguy nan.
Buck Mulligan, một tay du đãng sống trong một ngôi tháp cổ – nhân vật trong tiểu thuyết Ulysses.
Trích trong thiên Tử Trương sách Luận ngữ, nghĩa là học mà còn dư sức, nhàn rỗi thì hãy ra làm quan.
Bút ký dưới hầm của Dostoevsky.
Tạm hiểu là “quy định kép”, nói đến những cách thức nằm ngoài luật pháp của Đảng nhằm khởi tố và trừng trị các thành viên, những người bị triệu tập đến một địa điểm và thời gian xác định để thẩm vấn.
Viên chức vi phạm này có thể bị giam giữ vô thời hạn, bị từ chối đại diện hợp pháp, và không được phép liên lạc với thế giới bên ngoài. (BT)
Vị quan nổi tiếng thời Minh.
Đó là chiếc hộp mà Zeus đã tặng cho nàng Pandora – người phụ nữ đầu tiên đến thế giới loài người.
Nàng được Zeus dặn kỹ rằng không được mở chiếc hộp đó, nhưng vì tò mò, Pandora đã mở và tất cả

những gì trong đó đã khiến cho những điều bất hạnh tràn ngập trên thế gian như: thiên tai, bệnh tật, chiến tranh... Chiếc hộp chỉ còn sót lại một chút “hy vọng” mang tên Pandora để loài người có thể tiếp tục sống.

Nhà văn Nga đoạt giải Nobel văn học năm 1970.

Là từ điển bách khoa về dược vật học được danh y Lý Thời Trân nhà Minh biên soạn.

Jean Paul Charles Aymard Sartre là nhà triết học hiện sinh, nhà soạn kịch, nhà biên kịch, tiểu thuyết gia và là nhà hoạt động chính trị người Pháp.

Buồn nôn là một tiêu thuyết hư cấu của Sartre.

Tạm dịch là: Một triều vua, một triều tôi. (BT)

Lâu dài gần nước, ánh trăng chiếu đầu tiên, ám chỉ ở gần được ưu tiên.

Là luật sư, nhà triết học xã hội, chính khách, nhà nhân văn nổi tiếng thời phục hưng người Anh.

Nhà triết học người Nga.

Đại trí nhược ngu: Vô cùng khôn ngoan nhưng lại giả vờ ngu si. Còn ở đây là đại ngu nhược trí.

Tiểu thuyết nổi tiếng của Dostoevsky.

Đại văn hào, triết gia người Pháp.

Lý Bạch có bài thơ Thực đạo nan, trong đó có câu: “Đường Thực khó, khó hơn lên trời xanh”. (BT)

Tiếng lóng: ám chỉ những cô gái làm tiền. (BT)

Bác sĩ, nhà phân tâm học người Áo.

Friedrich Wilhelm Nietzsche (1844-1900) là một nhà triết gia người Đức.

Zarathusta đã nói như thế là một tác phẩm của triết gia người Đức Friedrich Wilhelm Nietzsche.

Là nhân vật trong thần thoại Hy Lạp, sẵn sàng đối đầu với thần linh và bị thần Zeus phạt lăn đá lên đỉnh núi.

Sự học về những thứ siêu hình: Đại thừa trong Nho giáo, Tiên thiên trong Đạo giáo.

Là vị thần diệt trừ yêu ma trong truyền thuyết dân gian Trung Hoa.

Một loại án oan mà kẻ thống trị bức hại phần tử trí thức, cố ý bới móc từng câu từ trong văn thơ của các tác giả, thêu dệt thành tội.

Nhà văn Tiệp Khắc.

Nhà văn người Áo.

Trích bài thơ Đề tây lâm bích của Tô Đông Pha.

Đối sách Bắc địch Tào Tháo, Đông hòa Tôn Quyền của Gia Cát Lượng.

Một hình thức văn nghệ dân gian Trung Quốc, khi kể một câu chuyện dài dùng quạt, khăn làm đao cụ.

Chữ dùng trong Kinh thi, túc con chuột lông xù, dùng để ví với quan tham nhũng.

Là nơi các sĩ phu xuất thân ở ẩn.

Là một kỹ thuật in ấn, trong đó các hình ảnh dính mực in được ép lên các tấm cao su trước rồi mới ép từ miếng cao su này lên giấy.

Tiếng Do Thái nghĩa là bò đực, hàm ý: sức mạnh, phục vụ và hy sinh.

Vua là trời, cha là trời, chồng là trời.

Utopia – xã hội không tưởng, cũng là tên một quyển sách của nhà chủ nghĩa nhân văn nước Anh Thomas More. (ND)

Phong trào đấu tranh của sinh viên ngày 4-5-1919.

Khởi nghĩa nông dân thời Tân.

Tổng biên tập Tú khố toàn thư thời vua Càn Long

Ghi chép lại những lời của Bành Quốc Lương.

Một nhân vật trong Hồng Lâu Mộng.

Thay thế thức ăn, có thể là trái cây hoặc thuốc.

Nhà tư tưởng, chính trị gia người Mỹ gốc Đức.

Niccolò di Bernardo dei Machiavelli (1469-1527) nhà ngoại giao, nhà triết học chính trị, nhạc soạn nhạc, nhà thơ, nhà soạn kịch.

Ám chỉ cõi mộng hay một điều không thể thực hiện của ai đó.

Kelly Caleche (1892-1941) nhà thơ kiệt xuất nước Nga. (ND)

Rainer Maria Rilke (1875-1926) nhà thơ nước Áo. (ND)

Nhân vật chính trong Hồng Lâu Mộng. (ND)

Vàng mặt.

Hegel (Georg Wilhelm Friedrich Hegel) nhà triết học người Đức. (ND)

Nhà thơ Áo nổi tiếng.

Rabindranath Tagore (1861-1941) nhà thơ Ấn Độ, triết gia Bà La Môn.

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832) nhà văn Đức.

Nhân vật trong truyện cổ Hy lạp – một nghệ sĩ thủy chung, đi xuống tận âm phủ tìm vợ.

Nhân vật trong truyện cổ Hy Lạp.

Henrik Johan Ibsen (1828-1906) nhà soạn kịch Na Uy.

Nhân vật trong kịch.

Nhân vật trong kịch.

Romain Rolland (1866-1944) nhà văn nổi tiếng Pháp.

Ám chỉ kinh nguyệt. (BT)

1. Bác sỹ Seuss là bút danh của Theodor Seuss Geisel (1904-1991), nhà văn và họa sỹ vẽ tranh minh họa Mỹ nổi tiếng với những cuốn sách viết cho thiếu nhi (ND).

1. Nguyễn Hà Đông (ND).

1. Hình ảnh đại diện của một người trên các phương tiện, thiết bị điện tử và trong mạng truyền thông (ND).

1. Viết tắt của National Football League (Liên đoàn Bóng bầu dục Mỹ) (ND).

2. Super Bowl là giải vô địch hàng năm do NFL tổ chức, dành cho các đội bóng bầu dục chuyên nghiệp ở trình độ cao nhất của nước Mỹ (ND).

3. Pilates là hệ thống các bài tập kéo giãn và chống đẩy sử dụng thiết bị đặc biệt, giúp cơ bắp khỏe hơn và giúp bạn uốn cong một số bộ phận cơ thể dễ dàng hơn (ND).

4. Soren Gordhamer làm việc với các cá nhân và tổ chức, giúp họ sống chủ tâm và có mục đích hơn trong kỷ nguyên công nghệ của chúng ta. Ông là nhà sáng lập và tổ chức Hội nghị Trí khôn 2.0, tác giả cuốn Trí khôn 2.0: Bí quyết từ thời cổ đại dành cho người sáng tạo và luôn luôn kết nối (Nhà xuất bản HarperOne, 2009) (ND).

1. Viết tắt của public relations, là hoạt động cung cấp cho công chúng thông tin về một tổ chức hay cá nhân cụ thể nào đó, nhằm tạo ra ấn tượng tốt về tổ chức hay cá nhân đó. Trong tiếng Việt hay gọi là quan hệ công chúng (ND).

1. Nguyên văn tiếng Anh: bricks-and-mortar. Một doanh nghiệp gạch-và-vữa là doanh nghiệp bán hàng qua cửa hàng truyền thống, để phân biệt với một doanh nghiệp chỉ bán hàng qua mạng (ND).

2. Đây là cách kết hợp từ hay gấp trong tiếng Anh: “digical” là kết hợp của “digital” và “physical”, còn “phygital” là kết hợp của “physical” và “digital”. Ở đây, “digical” tạm dịch ra tiếng Việt là “số thực”, còn “phygital” tạm dịch là “thực số” mặc dù không có ý nghĩa lầm (ND).

3. Viết tắt của Quick Response (Phản ứng nhanh), là thương hiệu của một loại mã vạch dạng ma trận gồm các hình vuông trắng và đen chứa thông tin (chẳng hạn như địa chỉ trang web), có thể dùng điện thoại thông minh để đọc (ND).

1. AgeLab là chương trình nghiên cứu đa ngành của Học viện Công nghệ Massachusetts (MIT) làm

việc với doanh nghiệp, chính phủ và các tổ chức phi chính phủ để cải thiện chất lượng sống cho người cao tuổi và những người chăm sóc họ (ND).

2. Dịch từ chữ “dunk”. Ở đây, người viết ra câu này đã tận dụng tính đa nghĩa của từ “dunk” để chơi chữ. Từ “dunk” có một nghĩa là “nhúng thức ăn thật nhanh vào chất lỏng trước khi ăn” (ví dụ: nhúng bánh quy giòn vào cà phê) và một nghĩa dùng trong môn bóng rổ là “nhảy rất cao và đưa bóng vào rổ bằng một lực rất mạnh từ trên cao” (ND).

3. B2B là viết tắt của business-to-business, ở đây hiểu là từ doanh nghiệp đến doanh nghiệp hay liên doanh nghiệp (ND).

1. Triển lãm công nghệ và điện tử tiêu dùng nổi tiếng thế giới, được tổ chức hàng năm vào tháng 1 tại Las Vegas, tiểu bang Nevada, Mỹ (ND).

2. GPS là viết tắt của Global Positioning System (Hệ thống định vị toàn cầu) (ND).

3. RSS là viết tắt của Really Simple Syndication (Bán thông tin thật sự đơn giản) là hệ thống chuẩn dùng để cung cấp thông tin, nhất là tin tức, từ một đơn vị xuất bản tin tức trên Internet cho những người sử dụng Internet (ND).

4. Tên thương mại của một bộ thiết bị chơi trò chơi video của Sony (ND).

1. Tên một phần mềm chỉnh sửa đồ họa được phát triển và phát hành bởi hãng Adobe Systems (BT).

2. Viết tắt của Federal Bureau of Investigation (Cục Điều tra Liên bang) của Mỹ (ND).

1. Nguyên văn: Ugly Christmas, “Sweater” (ND).

2. Viết tắt của National Football League, giải bóng bầu dục quốc gia Mỹ (BT).

3. Viết tắt của National Basketball Association, Hiệp hội bóng rổ Mỹ (ND).

4. Tên đầy đủ là Oprah Gail Winfrey, sinh ngày 29 tháng 1 năm 1954. Bà là chủ một hãng truyền thông, người dẫn chương trình truyền hình, diễn viên, nhà sản xuất và nhà từ thiện Mỹ. Bà nổi tiếng với chương trình truyền hình có tên The Oprah Winfrey Show, chương trình nói chuyện trên truyền hình được nhiều người xem nhất trong lịch sử và được sản xuất để bán cho các đài truyền hình trên khắp nước Mỹ trong giai đoạn 1986-2011 (ND).

5. Viết tắt của National Public Radio (Đài phát thanh công cộng quốc gia Mỹ), là tổ chức truyền thông phi lợi nhuận được cả tư nhân và chính phủ tài trợ, sản xuất và cung cấp chương trình cho một mạng lưới 900 đài phát thanh công cộng ở Mỹ (ND).

1. Một loại đồ ăn vặt đóng gói của Mỹ làm từ ngô, có vị cay (ND).

1. Tức Nguyễn Hà Đông (ND).

2. Giải Pulitzer là giải thưởng dành cho các thành tựu trong lĩnh vực báo in, báo mạng, văn học và soạn nhạc ở Mỹ (ND).

3. Xprize là một tổ chức phi lợi nhuận, chuyên thiết kế và quản lý các cuộc thi dành cho công chúng, nhằm khuyến khích phát triển công nghệ có thể làm lợi cho con người (ND).

4. Tên một loại nhạc cụ có bốn dây, trông giống một chiếc ghi ta nhỏ, có xuất xứ từ Hawaii (ND).

1. Nguyên văn: big data: nghĩa là thông tin quá lớn hoặc quá phức tạp nên không thể xử lý, phân tích hay sử dụng theo các phương pháp thông thường (ND).

2. Nguyên văn: small data: nghĩa là lượng dữ liệu bạn có thể thoải mái lưu trữ và xử lý trên một máy duy nhất, nhất là máy tính xách tay hay máy chủ cao cấp (ND).

1. Ca sỹ, người viết bài hát nổi tiếng người Mỹ (ND).

2. Anthropologie là nhà bán lẻ phụ kiện và quần áo nữ của Mỹ, thuộc sở hữu của công ty Urban Outfitters, trụ sở ở thành phố Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania, Mỹ (ND).

3. Tên đầy đủ là Beyoncé Giselle Knowles-Carter, nữ ca sỹ, người viết bài hát, diễn viên nổi tiếng người Mỹ (ND).

4. Tên thật là Louis Székely, diễn viên hài kịch, nhà văn, nhà sản xuất, đạo diễn và biên tập người Mỹ.

- Ông là tác giả kịch bản, ngôi sao, đạo diễn, nhà sản xuất và biên tập series hài kịch Louie (ND).
5. HBO là mạng lưới truyền hình vệ tinh và truyền hình cáp hàng đầu của Mỹ, thuộc sở hữu của công ty Home Box Office Inc., một công ty con của tập đoàn Time Warner (ND).
6. Hulu là một công ty trên mạng và nhà cung cấp dịch vụ phát sóng qua mạng có quảng cáo của Mỹ. Dịch vụ này cung cấp miễn phí tuyển chọn các chương trình truyền hình, đoạn phim ngắn, phim truyện... trên trang Hulu.com (ND).
7. Tức Richard Price, người sáng lập trang Academia.edu (ND).
1. Tên một nhà hát dành cho các loại hình nghệ thuật biểu diễn ở thành phố Barcelona, Tây Ban Nha (ND).
2. Bitcoin là một loại tiền tệ điện tử (tiền số) được tạo ra năm 2009 bởi một người lấy bí danh là Satoshi Nakamoto. Tiền này dùng để mua, bán trên mạng, và giao dịch thanh toán được thực hiện trực tiếp giữa người mua và người bán mà không qua trung gian, tức là không thông qua ngân hàng. Tiền có thể được phát hành với bất cứ mệnh giá nào (ND).
3. Netflix là nhà cung cấp dịch vụ phát sóng trên Internet theo yêu cầu cho khán giả ở Bắc Mỹ, Úc, New Zealand, Nam Mỹ và một số nước châu Âu. Ở Mỹ, công ty này cung cấp dịch vụ gửi DVD qua bưu điện với giá đồng hạng. Công ty được thành lập năm 1997 và có trụ sở ở Los Gatos, tiểu bang California, Mỹ (ND).
1. Tên một loại ngũ cốc được làm từ bột mì và gạo, tẩm quế và đường, dùng để ăn sáng với sữa tươi (ND).
2. Nguyên văn “garbage in, garbage out”, dùng để diễn tả việc nếu dữ liệu đầu vào sai hoặc kém được nhập vào máy tính thì dữ liệu đầu ra cũng sẽ sai hoặc kém (ND).
1. Nguyên văn “wall of flame”, là một cái khung lớn trong nhà hàng Thái dùng để treo ảnh những thực khách vượt qua thử thách ăn cay của nhà hàng (ND).
1. Nguyên văn: garage sale, nghĩa là một dịp người dân bán quần áo, nội thất,... đã qua sử dụng tại garage hoặc sân nhà họ (ND).
1. Nguyên văn “Tagline Roulette”. Rulet là một trò đánh bạc, trong đó người ta thả một quả bóng vào một bánh xe đang quay, trên bánh xe có các lỗ có đánh số. Người chơi đặt cược quả bóng rơi vào lỗ nào khi bánh xe ngừng quay (ND).
1. Nguyên văn: white truffle, là một loại nấm đất tiền mọc dưới đất (ND).
1. Học viện Công nghệ Massachusetts (ND).
- Thanh minh' is the name of a Vietnamese holiday dedicated to tending ancestors' graves. In some areas of Vietnam, the dead are buried twice. They are buried the first time for several years, until most of the flesh decomposes. Then the body is exhumed, the bones are lovingly washed, and the clean bones are reburied in a permanent resting place.
- In 1991, when this story was written, the Vietnamese dong traded at the rate of about 14,000 dong to the US dollar.
- In Vietnam, some graveyards are divided into separate areas for separate classes of people. This custom probably stems from the belief that if one's ancestors are not satisfied with their resting place, they might return to haunt the family. Area A is the area for high-ranking Party members.
- In many Vietnamese folk tales, Buddha plays a role equivalent to the 'fairy godmother' of Western folktales.
- The name given to an ill-planned campaign to improve irrigation networks.
- The name given to another campaign, this one aimed at increasing arable land for crop production. Unfortunately, valuable hardwood trees were cut down to make way for fields of cassava and other crops worth a fraction of the trees' value.

'Uncle' here is not meant to express actual kinship. The Vietnamese language makes wide use of familial pronouns to express relationships of respect/disrespect, familiarity/unfamiliarity, etc. The most famous example of this is, of course, 'Uncle Ho'. Here, 'uncle' simply means that Thiết was an older male acquaintance whom the narrator respects.

Referring to China's Mao Tse Tung.

During the period when the Vietnamese regularly had to queue up to buy state-subsidized goods, some creative entrepreneurs made money by arriving early to get a choice spot in line, then reserving their spot with a brick and selling it to those who came later.

At the time of this story, Party cadres were ranked on a scale from one to six, six being the highest level.

Nguyễn Trãi was a famous military leader who led a successful campaign against the Ming dynasty in China. The Bình Ngõ Đại Cáo is his proclamation of victory.

A reference to the fact that many Vietnamese who emigrate to other countries do so in part to make money to send home to the rest of the family.

Money given in order to encourage party cadres--who are generally pitifully underpaid-- to attend meetings. When they arrive at the meeting, they are handed an envelope with a sum of money in it as a bonus.

The Vietnamese currency, the dong, is exchanged at a rate of 11,000 dong to the US dollar.

The Vietnamese name for the prison which was immortalized here in the US as the 'Hanoi Hilton'.

'The Woman and the Little Dog'. In the story, the woman's dog plays a role in the lovers' first meeting.

The name a Vietnamese businessman who got famously rich through an illegal pyramid scheme.

Eggs that are incubated until the duck fetus is three-quarters developed, then boiled and eaten. Folk wisdom holds that they are a powerful aphrodisiac.

When, after the Japanese surrender and subsequent withdrawal from Vietnam at the end of WWII, Ho Chi Minh took up a collection of valuables from the citizenry. It is said that the money was then given as a kind of bribe to the Chinese general that had been designated by the Allied Powers to oversee North Vietnam.

A propaganda campaign during the war encouraging women to shoulder the 'Three Responsibilities' of home, production, and fighting the war.

'Renovation'. A policy of social and economic reform.

A bridge near Hanoi which was built with Russian aid.

A common phenomena under the new 'socialist market economy', government agencies have been opening businesses unrelated to their proper mission as a means of income generation.

'Wait for me'.

A form of downsizing used by bloated government enterprises. The worker is laid off but continues to receive 70 percent of his or her salary.

Soap distributed free to government employees, usually of vastly inferior quality. Normally no one would care if 21 bars of such soap was lost.

Referring to Alphonse Daudet's 'The Stars'.

1. Chuyển vùng trong suốt (seamless roaming): Là tính năng hỗ trợ người sử dụng thiết bị di động kết nối liên tục trong suốt quá trình chuyển vùng từ vùng phủ sóng này sang vùng phủ sóng khác

19. Nguyên văn: Flesch-Kincaid (F-K) grade-level algorithm.

20. Lois Lowry là tác giả sách thiêu nihil người Mỹ, với hơn 30 tác phẩm rất được yêu thích. Bà là tác giả quyển sách ăn khách The Giver (xuất bản ở Việt Nam với tựa Người truyền ký ức) đã được dựng

thành phim vào năm 2014.

1. Nguyên văn: sound like a broken record – ý nói tác giả đã nhắc lại nhiều đến mức “nhão bǎng, cong đĩa”.

1. TED là một chuỗi các buổi hội thảo do quỹ Sapling Foundation sở hữu, được tổ chức lần đầu vào năm 1984. Kể từ năm 2006, các bài diễn thuyết TED được phát miễn phí qua mạng Internet và đến năm 2012 đã đạt 1 tỉ lượt xem. Hội nghị TED (TED Conference) là sự kiện quan trọng nhất của TED, được tổ chức thường niên tại Long Beach, California và quy tụ hơn 1.000 diễn giả trên mọi lĩnh vực (tất cả các chủ thích trong sách đều của người dịch).

2. Tác giả của nhiều cuốn sách nổi tiếng và bán chạy như Những kẻ xuất chúng, Trong chớp mắt, David và Goliath...

3. Sir Kenneth Robinson: Tác giả, diễn giả nổi tiếng người Anh, là cố vấn giáo dục cho nhiều tổ chức phi lợi nhuận, giáo dục và nghệ thuật. Bài diễn thuyết của ông trên TED, Do schools kill creativity? (tạm dịch: Trường học có giết chết sự sáng tạo?) đã thu hút gần 35 triệu lượt xem.

4. Nguyên văn: technology, entertainment, design, viết tắt là TED.

5. Carnegie Hall là hội trường nhà hát lớn tại Manhattan, thành phố New York, do kiến trúc sư William Burnet Tuthill xây dựng năm 1891 và được đặt theo tên “ông vua ngành thép” Andrew Carnegie. Đây là một trong những điểm biểu diễn âm nhạc cổ điển và đương đại danh tiếng nhất thế giới.

6. Các nhu cầu tác giả liệt kê thuộc Tháp Nhu cầu Maslow (nguyên văn: Maslow's hierarchy of needs), do nhà tâm lý học Maslow đề xướng vào năm 1934. Các nhu cầu này thuộc nhóm các nhu cầu bậc cao, khác với nhu cầu cơ bản (vật chất, sự an toàn...) của con người.

7. Nguyên văn: Ecclesiastes.

8. TEDx là các sự kiện TED quy mô nhỏ được tổ chức tại địa phương và bàn về các vấn đề trong cộng đồng, ngoại trừ chủ đề chính trị, kinh doanh và tôn giáo.

9. Aristoteles (384 – 322 TCN) là nhà triết học và bác học thời Hy Lạp cổ đại, học trò của Plato và là thầy dạy của Alexander Đại đế. Ông được xem là người đặt nền móng cho môn lý luận học.

10. TEDGlobal là hội nghị TED được tổ chức 6 tháng một lần tại nhiều thành phố trên thế giới (khác với hội nghị TED thường niên tại Long Beach, California). Hiện nay, TEDGlobal được tổ chức thường xuyên tại Edinburgh, Vương quốc Anh mỗi mùa hè.

11. Nguyên văn: Meet the Press.

12. Nguyên văn: Golden Circle.

13. Một thể thơ trào phúng cổ của Nhật Bản, còn gọi là bài cú. Điểm độc đáo của thể thơ này là các bài thơ cực ngắn với 17 âm tiết, chia thành ba câu theo nhịp 5-7-5.

14. Nguyên văn: stand-up comic – chỉ những diễn viên hài biểu diễn một mình trước micro trên sân khấu, không có bạn diễn hay phối cảnh. Họ chỉ sử dụng tài hoạt ngôn và điệu bộ của mình để chọc cười khán giả.

15. Nguyên văn: Toastmasters World Champion of Public Speaking.

16. Tác giả sách kỹ năng lừng danh, nổi tiếng với cuốn sách Bảy kỹ năng dành cho người thành đạt (7 Habits of Highly Effective People).

17. John Francis “Jack” Welch, Jr. (1935) là giám đốc doanh nghiệp đã nghỉ hưu kiêm tác giả và kỹ sư hóa sinh. Ông từng là chủ tịch kiêm CEO của General Electric (GE) từ năm 1981 đến 2001. Trong nhiệm kỳ của ông, giá trị của GE đã tăng gấp 40 lần. Khi thôi nhiệm, khoản tiền đền bù ông nhận được từ GE là 417 triệu đô-la, con số cao nhất từng được ghi nhận trong lịch sử.

18. Dilbert là loạt tranh biếm họa do họa sĩ người Mỹ Scott Adams sáng tác, gồm những câu chuyện trào phúng về giới văn phòng với nhân vật trung tâm là chàng kỹ sư Dilbert (do Andrews McMeel

Publishing xuất bản lần đầu năm 1989).

Boulangerie: tiệm bánh, bistro: quán rượu, magasin: hiệu tạp hóa (BT).

Tú đỏ tường: bốn thói xấu theo quan niệm truyền thống gồm cờ bạc, rượu chè, trai gái, hút xách (BT). Là chiếc xe hơi đầu tiên được sản xuất hàng loạt tại miền Nam Việt Nam trước 1975 với 4 kiểu dáng khác nhau tùy theo mục đích sử dụng.

HP: Hewlett-Packard Development Company

door to door: Đưa đón tận cửa.

Tạp chí Cẩm nang vui đọc: là tạp chí hàng đầu về quản lý tài chính của Trung Quốc, do Cao Kiến Hoa (tác giả cuốn sách Không đánh mà thắng) đặt nền móng ban đầu.

USP: Unique Selling Point (hay Unique Selling Proposition) - là một khái niệm trong tiếp thị, chỉ ưu thế bền vững của một thương hiệu hay sản phẩm được xác định với mục đích tạo sự khác biệt rõ rệt, khiến khách hàng quyết định chọn thương hiệu/sản phẩm này thay vì thương hiệu/sản phẩm khác. (Theo wikipedia)

Trong kinh tế học, tổng sản phẩm nội địa, tức tổng sản phẩm quốc nội hay GDP (viết tắt của Gross Domestic Product) là giá trị thị trường của tất cả hàng hóa và dịch vụ cuối cùng được sản xuất ra trong phạm vi một lãnh thổ nhất định (thường là quốc gia) trong một thời kỳ nhất định (thường là một năm).

4P: một khái niệm trong marketing: tập hợp các công cụ tiếp thị được doanh nghiệp sử dụng để đạt được trọng tâm tiếp thị trong thị trường mục tiêu, các công cụ gồm có: Product (Sản phẩm), Price (Giá cả), Place (Phân phối), Promotions (xúc tiến thương mại hoặc hỗ trợ bán hàng).

Lý luận đuôi dài: Cái đuôi dài (long tail) là khái niệm mới trong marketing, ra đời khoảng năm 2004. Lý luận này chỉ ra rằng trong kỷ nguyên internet, lợi nhuận không chỉ nằm trong những sản phẩm nổi bật mà còn nằm trong những sản phẩm bình thường dành cho nhiều nhóm khách hàng có nhu cầu riêng biệt. Theo nguyên lý “tích tiểu thành đại”, khi sản phẩm bình thường đạt mốc số lượng lớn nào đó thì lợi nhuận chúng đem lại chắc chắn không ít. (Nguồn: Internet)

OEM: (Original Equipment Manufacturer): Nhà sản xuất thiết bị gốc, là những hãng thực sự sản xuất sản phẩm mặc dù sản phẩm lại mang nhãn hiệu của hãng khác. Đây là các công ty thực sự chế tạo ra một thiết bị phần cứng nào đó. Khác với những người buôn bán lại, làm tăng giá trị hàng hóa, họ là những nhà chế tạo, sửa chữa, đóng gói và bán ra thiết bị phần cứng đó. (Theo Wikipedia).

ODM: (Original Designed Manufacturer): Nhà sản xuất thiết kế gốc. Nhà sản xuất kiểu này cung cấp cho khách hàng tất cả dịch vụ liên quan đến sản phẩm như nghiên cứu và phát triển, định hướng sản phẩm cũng như sản xuất. Khách hàng chỉ cung cấp cho nhà sản xuất chức năng yêu cầu, hiệu suất hoặc thậm chí chỉ cung cấp một khái niệm và nhà sản xuất sẽ thực hiện thành sản phẩm.

Thôn Trung Quan: Khu công nghệ cao của Bắc Kinh (Trung Quốc), được mệnh danh là “Thung lũng Silicon của Trung Quốc”.

Thales: (Khoảng 624 TCN – khoảng 546 TCN), là một triết gia, một nhà toán học người Hy Lạp sống trước thời Socrates, người đứng đầu trong bảy nhà hiền triết của Hy Lạp. Ông cũng được xem là một triết gia đầu tiên trong nền triết học Hy Lạp cổ đại, là “cha đẻ của khoa học”. Tên của ông được dùng để đặt cho một định lý toán học do ông phát hiện ra.

Vicent Van Gogh: (30 tháng 3 năm 1853 – 29 tháng 7 năm 1890), là một danh họa Hà Lan thuộc trường phái hậu ấn tượng. Nhiều bức tranh của ông nằm trong số những tác phẩm nổi tiếng nhất, được yêu thích nhất và cũng đắt nhất trên thế giới.

Lực học lưu thể: Là lực có thể nâng được cơ thể.

Mark-Twain: tên thật là Samuel Langhorne Clemens (30 tháng 11 năm 1835 – 21 tháng 4 năm 1910) là một nhà văn khôi hài, tiểu thuyết gia và là nhà diễn thuyết nổi tiếng của Mỹ.

Franklin.D.Roosevelt: (1882 - 1945), Tổng thống thứ 32 của Mỹ.

Winston Churchill: (1874 - 1965), Thủ tướng Anh trong thế chiến thứ hai.

Adolf Hitler: (1889 - 1945), trùm phát xít Đức quốc xã.

Einstein: Albert Einstein (14 tháng 3 năm 1879 – 18 tháng 4 năm 1955), là nhà vật lý lý thuyết người Đức và là người đã phát hiện ra thuyết tương đối. Ông đạt giải Nobel Vật lý năm 1921 cho những cống hiến của ông đối với Vật lý lý thuyết, đặc biệt cho sự khám phá ra định luật của hiệu ứng quang điện.

Napoléon: Napoléon Bonaparte (15 tháng 8 năm 1769 – 5 tháng 5 năm 1821) là một nhà quân sự và nhà chính trị kiệt xuất người Pháp.

Tru-man: Harry S. Truman (8 tháng 5 năm 1884 – 26 tháng 12 năm 1972) là Phó tổng thống thứ 34 (1945) và là Tổng thống thứ 33 của Hoa Kỳ (1945–1953), kế nhiệm Nhà Trắng sau cái chết của Franklin D. Roosevelt.

Victoria: Alexandrina Victoria , (24 tháng 5 năm 1819 – 22 tháng 1 năm 1901), Nữ vương của Vương quốc Liên hiệp Anh và Ireland từ (20 tháng 7, 1837) cho tới khi bà chết. Sự cai trị của bà kéo dài 63 năm, kéo dài hơn so với các vị quân chủ nào trước đó.

Hành Khước Tăng: Sư đi bộ không mang đồ đạc bên người, hóa độ và gieo duyên cho chúng sinh.

Darwin: Charles Robert Darwin (12 tháng 2 năm 1809 – 19 tháng 4 năm 1882) là một nhà nghiên cứu người Anh nổi tiếng trong lĩnh vực tự nhiên học. Ông là người đã phát hiện và chứng minh rằng mọi loài đều tiến hóa theo thời gian từ những tổ tiên chung qua quá trình chọn lọc tự nhiên.

Mandela: Nelson Rolihlahla Mandela (18 tháng 7 năm 1918 - 5 tháng 12 năm 2013) là tổng thống Nam Phi từ năm 1994 đến 1999, và là tổng thống Nam Phi đầu tiên được bầu cử dân chủ theo phương thức phổ thông đầu phiếu.

Dale Carnegie: Dale Breckenridge Carnegie (24 tháng 11 năm 1888 – 1 tháng 11 năm 1955) là một nhà văn, nhà thuyết trình Mỹ và là người phát triển các lớp tự giáo dục, nghệ thuật bán hàng, huấn luyện đoàn thể, nói trước công chúng và các kỹ năng giao tiếp giữa mọi người.

Peso: là tên gọi của đơn vị tiền tệ do Tây Ban Nha và một số nước, vùng lãnh thổ thuộc Tây Ban Nha phát hành.

Socrate : (469?–399 TCN), (470–399 TCN). Là một triết gia Hy Lạp cổ đại, người được mệnh danh là bậc thầy về truy vấn.

John Davison Rockefeller: (1839 – 1937) là một nhà công nghiệp người Mỹ, người đóng vai trò quan trọng trong ngành công nghiệp dầu mỏ thời sơ khai, người sáng lập công ty Standard Oil và đồng thời cũng là một nhân vật gây tranh cãi trong lịch sử nước Mỹ. Ông được xem là một trong những người giàu nhất lịch sử với tài sản tương đương khoảng hơn 663 tỷ USD so với USD năm 2007 (theo thống kê của Forbes).

Eisenhower: (A. Dwight David Eisenhower; 1890-1969), Tổng thống Mĩ thứ 34 (1953-1961).

Alexandre Dumas: (1824-1895), còn gọi là Dumas con. Tiêu thuyết gia, kịch gia nổi tiếng của Pháp thế kỷ 19.

Hegel: (Georg Wilhelm Friedrich Hegel; 1770 - 1831), nhà triết học duy tâm khách quan, đại biểu xuất sắc của triết học cổ điển Đức, người xây dựng nền phép biện chứng duy tâm. Triết học của Hegel là đỉnh cao của chủ nghĩa duy tâm Đức cuối thế kỉ 18 - đầu thế kỉ 19.

Napoleon Hill: (26 tháng 10 năm 1883 ngày 8 tháng 11 năm 1970) là một tác giả người Mỹ, một trong những người sáng lập nên môn “thành công học” (là khoa học về sự thành công của cá nhân). Tác phẩm được cho là nổi tiếng nhất của ông có tên “Nghĩ giàu làm giàu” (Think and Grow Rich) là một trong những cuốn sách bán chạy nhất mọi thời đại.

Galileo Galilei: (15 tháng 2 năm 1564 – 8 tháng 1 năm 1642) là một nhà thiên văn học, vật lý học, toán học và triết học người Ý.

Ronald Reagan: (6 tháng 2 năm 1911 – 5 tháng 6 năm 2004) là tổng thống thứ 40 của Hoa Kỳ (1981–1989). Trước đó, ông là thống đốc thứ 33 của California (1967–1975), và từng là diễn viên truyền hình.

32 triệu tích tắc: một năm nhuận có $3600 \times 24 \times 366 = 31.622.400$ giây.

Abraham Lincoln: (12 tháng 2 năm 1809 – 15 tháng 4 năm 1865), còn được biết đến với tên Abe Lincoln, tên hiệu Honest Abe, Rail Splitter, Người giải phóng vĩ đại, là Tổng thống thứ 16 của Hoa Kỳ từ tháng 3 năm 1861 cho đến khi bị ám sát vào tháng 4 năm 1865.

George Washington: (22 tháng 2 năm 1732 – 14 tháng 12 năm 1799), tổng thống đầu tiên của Mỹ, là nhà lãnh đạo chính trị và quân sự có ảnh hưởng lớn đối với quốc gia non trẻ Hoa Kỳ từ năm 1775 đến năm 1799.

ions of the competing values framework (tạm dịch : Lời nhà xuất bản: Các ứng dụng của cấu trúc giá trị cạnh tranh). Human Resource Management 32 (1): 1-7.

1. V.M. Petrov đầu những năm 1990 di cư sang Israel. Hiện nay là chủ tịch Hiệp hội TRIZ - Israel (Association TRIZ - Israel).

2. E. Zlotina đầu những năm 1990 di cư sang Israel. Mất ngày 8.12.1998 vì bệnh ung thư.

3. V.V. Mitrofanov lúc đó là hiệu trưởng Đại học nhân dân sáng tạo khoa học - kỹ thuật Leningrad và hiện nay là Chủ tịch Đoàn chủ tịch Hiệp hội TRIZ quốc tế có trụ sở đóng tại Saint Petersburg.

4. Tạp chí 'Kỹ thuật và khoa học' được thành lập từ năm 1894, ra hàng tháng, xuất bản tại Mascova, chuyên về khoa học, kỹ thuật và sản xuất. Thời kỳ chính quyền xô viết, tạp chí trực thuộc Hội đồng liên bang các hiệp hội khoa học - kỹ thuật.

5. Đó là hai quyển sách: . V.V. Mitrofanov và T.A. Emeliantseva. 'Đào tạo các nhà sáng chế và hợp lý hóa tại Đại học nhân dân sáng tạo khoa học - kỹ thuật'. Leningrad, 1987.; . G.I. Ivanov. '... Và hãy bắt đầu sáng chế'. Nhà xuất bản Đông Xibiri, Irkutsk, 1987. BTSK số 3/1999, trang 16 có tóm tắt chuyến đi dạy TRIZ của G.I. Ivanov tại thành phố Cáp Nhĩ Tân, Trung Quốc.

* Cô Valentina Nikolaevna Zhuravliova – vợ Thầy Altshuller đã từ trần cũng tại thành phố Petrozavodsk, Liên bang Nga ngày 12/3/2004, thọ 71 tuổi. Sau khi Thầy Altshuller mất năm 1998, Cô dành toàn bộ thời gian còn lại của cuộc đời mình cho việc thu thập, hệ thống hóa lại và xuất bản các tư liệu, tài liệu và tác phẩm của Thầy Altshuller.

Có ghi rõ trong Dụ Am văn tập của Phan Huy Ích.

Lúc ở Quy Nhơn bà chỉ có 2.000 nữ binh, ra Phú Xuân mới tổ chức thêm. Số voi này là voi mới. Voi bà đã luyện tập ở Quy Nhơn, đều phân phát cho các trấn. Bà chỉ đem ra Phú Xuân thót voi đầu đàn bà thường cưỡi.

Núi Thị Dã thuộc về Tuy Phước, phía tây nam có núi Bà Thanh, có đường đi đến suối Nam Thủy ở Phú Yên. Người Thượng dùng đường này để qua lại Phú Yên và Quy Nhơn.

Cù Lao Xanh, Chàm gọi là Poulo Gambia, nằm giữa hải phận Phú Yên và Quy Nhơn.

Lúc bấy giờ Cách Thủ chưa bị lấp, đường nước thông thương với đường Thị Nại ở phía nam thuộc về Tuy Phước.

Núi Hương An ở phía đông, núi An Tượng ở phía tây, có đường liên lạc xuyên qua các ngọn núi liền dãy.

Em rể vua Cảnh Thịnh, chồng công chúa là con gái Bùi Thái hậu.

Trương Đặng Đồ người làng Mỹ Khê, quận Sơn Tịnh, tỉnh Quảng Ngãi (chú ruột Trương Đặng Quế). Văn võ toàn tài. Bà phu nhân sắc đẹp, võ giỏi, cùng nữ tướng Bùi Thị Xuân và bà họ Trần vợ Đô Đốc Tuyết là chỗ thâm giao.

Thơ của Nguyễn Bá Thuận đề sách Tây Sơn lương tướng ngoại truyện của Nguyễn Trọng Trì. Thơ 8

câu, đây là cặp luận. Câu thơ đại ý nói: Đèn ơn nước, một tấm thân đầy cả mặt (can đảm đầy mình). Nghìn năm giao tình với nhau, chỉ lấy tấm lòng mà luận thị phi.

Chắc có lỗ thông hơi trong đá nên đèn không tắt. Khoảng 1929-1930, Tân Đà tiên sinh có đến viếng mộ. Lúc ấy hai tảng đá vẫn còn. Cuộc viếng mộ có đăng trên báo. Nay không còn thấy.

Những vôi đá của ba ngôi mộ bị quật vẫn còn sót ít nhiều. Ba ngôi mộ không bị phá vẫn còn, nhưng nắng mưa làm hư nhiều lắm. Một ngôi ở trong vườn họ Từ, một ngôi nằm ở trước ngõ họ Phan, một ngôi nằm ở nơi gò Vườn Xoài, cạnh con đường liên hương từ Kiên Mỹ đi xuống. Không ai dám nhận những ngôi mộ này là của gia đình, vì hình phạt của nhà Nguyễn rất tàn khốc.

Câu này thường nghe hát ở nhiều nơi rằng: Ruộng đồng mặc súc chim bay, Biển hồ lai láng mặc tài cá đua. Câu này có tính cách phổ thông. Câu kia, màu sắc địa phương đậm thắm. Đá Hàng là phụ lưu của sông Côn, chảy từ Nam ra Bắc, ở giữa làng Trinh Tường và Phú Phong. Từ chỗ giao thủy Đá Hàng và sông Côn thì sông chia làm hai chảy xuống phía đông, một gọi là sông Trước chảy sát địa phận làng Phú Phong, Xuân Hòa, một gọi là sông Sau chảy xuyên qua Phú Lạc, Kiên Mỹ, Thuận Nghĩa. Nơi sông Sau từ Phú Lạc xuống Kiên Mỹ nước rất sâu, khoảng đó gọi là Hàng Thuyền. Trên bờ có miếu, miếu ấy là miếu của làng Phú Lạc lập để thờ ba anh em nhà Tây Sơn. Có người làm tưởng trong miếu này để sặc thần làng Kiên Mỹ. Sự thật thì sặc thần để tại nhà viên thủ chỉ. Còn miếu thờ thần ở phía sau đình Kiên Mỹ.

Hỷ là tên tộc của Tạo.

Quân Tây Sơn áo đỏ. Dẫn chứng: Quân dung đâu mới lạ thường, Mũ mao, áo đỏ chật đùòng kéo ra.
(Đại Nam quốc sử diễn ca – Lê Ngô Cát và Phạm Đình Toái)

TripBarometer: chuyên trang thống kê của trang web TripAdvisor. (BT)

Check-in: từ tiếng Anh, có nghĩa là đăng ký phòng ở khách sạn. (BT)

Bán chéo: tiếng Anh là cross-sale, là một phương pháp bán hàng khiến người mua trả nhiều tiền hơn để mua thêm sản phẩm hoặc dịch vụ khác loại với sản phẩm và dịch vụ đã chọn mua. (B.T)

Jonas M. Luster: cựu đầu bếp, chuyên gia ẩm thực người Mỹ. (BT)

Table of Contents

[Lời nói đầu](#)

[Mục lục](#)